

V14
-6
500

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

1912

ADVENTURES,

Sc. Sc.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

100 EAST EAST

500 UNIVERSITY AVENUE

CHICAGO, ILLINOIS 60607

TEL: 773-936-3000

FAX: 773-936-3000

WWW.CHICAGO.LIBRARY.EDU

CHICAGO LIBRARY

பரமாமுத்துவன்
கதை.

THE ADVENTURES OF THE
GOOROO PARAMARTAN:

A TALE IN THE TAMUL LANGUAGE: ACCOMPANIED
BY A TRANSLATION AND VOCABULARY,
TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF
THE FIRST STORY.

BY BENJAMIN BABINGTON,
OF THE MADRAS CIVIL SERVICE.

LONDON :
J. M. RICHARDSON, 23, CORNHILL.
MDCCCXXII.

PRINTED BY J. HADDON, FINSEURY.

PL
4758.1
P46pE
1822

TO THE

HONOURABLE THE COURT OF DIRECTORS

FOR

MANAGING THE AFFAIRS

OF THE

UNITED EAST INDIA COMPANY,

This Translation,

IS

RESPECTFULLY AND GRATEFULLY

DEDICATED,

By their most obedient

and most humble Servant,

B. G. BABINGTON.

a

57333
LIBRARY

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

PREFACE.

THE Tamul language is spoken by a population of more than five millions; being current in the Southern portion of the Peninsula of India, throughout the Jaghire, the districts of South Arcot, Salem, Coimbatoor, Combaconum, Tanjour, Trichinopoly, Madura, Dindigul, and Tinnively, as well as in many parts of the extensive kingdom of Mysore.

It is not derived from any language at present in existence, and is either itself the parent of the Teloogoo, Malayālam and Canarese languages, or, what is more probable, has its origin in common with these in some ancient tongue which is now lost, or only partially preserved in its offspring.

In its more primitive words, such as the names of natural objects, the verbs expressive of physical action or passion, the numerals, &c. it is quite unconnected with the Sanskrit, and what it thence so largely borrowed, when the Tamuls, by intercourse with the more enlightened people of the North, began to emerge from barbarity, has reference to the expression of moral sentiments and abstract metaphysical notions, and is chiefly to be found in the colloquial idiom. In this remarkable circumstance, and also in the construction of its alphabet, the Tamul differs much from the other languages of the South, which are found to admit the Sanskrit more largely in literary and poetical

compositions than in the ordinary dialect of conversation, and which adopt the arrangement of the Sanskrit alphabet with scarcely any variation. The higher dialect of the Tamul, on the contrary, is almost entirely free from Sanskrit words and idioms, and the language retains an alphabet which tradition affirms to have heretofore consisted of but sixteen letters, and which, so far from resembling the very perfect alphabet of the Sanskrit, wants nearly half its characters, and has several letters of peculiar powers.

Since, therefore, as might have been expected from its geographical situation, the Tamul language has stronger traces of originality than any of the cognate dialects of Southern India, it is, with propriety, taken first in the order of study, and he who adds a knowledge of this Southern tongue to the more polished language of the North,* has more than half accomplished the acquisition of all the Hindoo languages of India.

It is unnecessary to enlarge upon the utility of the Oriental languages to those who are destined to the conduct of public affairs in India; since the advantage of an immediate intercourse between the mass of the people and those who are intrusted with their government, is now not only generally acknowledged, but also earnestly sought, in the measures which have been adopted, both at home and abroad, for the education of the Honourable Company's Servants.

It is the object of the following pages, to furnish materials for commencing, in this country, the study of the Tamul language, and for this purpose a Tamul Tale has been selected, of which a Translation, Vocabulary and Analysis have been furnished.

* The *Sanskrit* is thus designated in the Tamul countries.

The Story of the Gooroo Paramārtan, is one of the lighter productions of that profound scholar and rare genius, father Beschi,* and, if it had any higher aim than the mere amusement which its author might derive from thus satirizing the

* The few following particulars, of one whose fame is so well established in the South of India, may not be unacceptable to those whose views are directed to that country. They are taken from a Tamul MS. in my possession.

Vīramāmooni or the great Champion Devotee, as Beschi is surnamed by the Tamuls, was a native of Italy, and one of the religious order of Jesuits. Having been appointed by the Pope to the East India Mission, he arrived, in 1700, at the city of Goa, on the Western coast. He thence proceeded to Āvoor, in the district of Trichinopoly, where he studied the Tamul language in both its dialects, as well as the Sanskrit and Teloogoo; and with a view to public employment, which it was ever the Jesuit policy to seek in order to promote their religious views, he made himself master of the Hindostanee and Persian. It is probable that he held political offices in the earlier part of his life, for we can hardly suppose him to have risen at once to the appointment of Divan, which he held under the celebrated Chunda Saheb, during his rule as Nabob of Trichinopoly, especially as Chunda Saheb did not assume the government of that place until the death of the Rajah, which happened in the year 1736.

From the moment of his arrival in India, he, in conformity with Hindoo custom, abandoned the use of animal food, and employed Brahmans to prepare his meals. He adopted the habit of a religious devotee, and on his visitations to his flock assumed all the pomp and pageantry with which Hindoo Gooroos usually travel. He founded a church at Konāngooppam Ariyanoor, in the district of Baroor, and my MS. notices particularly a picture of the Madonna and the child Jesus, which he caused to be painted at Manilla and set up in that church. It was in honour of this Madonna, of her husband Joseph and the Lord Jesus, that he composed the Sacred Poem called Tēmbāvani: which, vying in length with the Iliad itself, is by far the most celebrated and most voluminous of his works. It contains 3615 tetrasticks, each of which is furnished with a prose interpretation; and, to judge from the only Padalam or Canto which I have had an opportunity of reading, where the murder of the innocents is described, its merits are not over-rated. Vīramāmooni also founded a church at Tirookāvaloor,

Indian Priesthood, it was probably intended as a pleasant vehicle of instruction to those Jesuits whose labours required a knowledge of the Tamul language. Its grammatical accuracy, the variety of idiomatical expressions and constructions which it contains,

a name which he gave to the town of Vadoogapet, in the district of Ariyaloor, and on the Madonna there he composed three Poems: Tirookāvaloor Kalambagam, Anneiyajoongal Andādi, and Adeikala Mālei.—The following are the most important of the remaining works of this author; which, with exceptions that will be noticed, are extant only in MS.

Kitēri Ammāl Ammānei, a poem. Vēdiyarookkam, a work in prose; where, as the name implies, the duties of one who has devoted his life to religion are laid down. Vēda Vilakkam, also in prose; which, from the title (the light of the gospel), I presume to contain some doctrinal exposition of the Roman Catholic Faith. A Dictionary, Tamul and French; another Tamul and Portuguese; a third Tamul and Latin (see Note to page 67). Sadoor Agharādi, or the Four Dictionaries; a Tamul work relating to the higher dialect. Of philological works he has furnished Tonnool Vilakkam; a Tamul Grammar of the higher dialect, written in Latin. Of this I made a Translation in 1814; which, having become the property of the Madras Government, is now, as I learn, under course of publication at their College Press. The Clavis Humaniorum Tamulici Idiomatis; a second Grammatical Treatise in Latin, relating to the higher dialect. A Latin Grammar of the common dialect; which has been published at the College Press at Madras; and of which a faulty and vulgar translation has long been before the public.

Such were the literary labours of Beschi, and he was distinguished as much for his piety and benevolence as for his learning. To the conversion of idolators his principal efforts were of course directed, and they are said to have been uncommonly successful. Perfect master of Hindoo science, opinions and prejudices, he was eminently qualified to expose the fallacies of their doctrine, and the absurdities of their religious practices; and, accordingly, he is much extolled for the triumphs which he obtained, in those controversial disputations which are so frequent among the learned in India, and for the almost miraculous skill which he displayed, in solving various enigmatical questions which his adversaries propounded for his embarrassment.

It remains a subject of regret, that talents so rare, should have been devoted to

and the apparently studied manner in which a great number of words are brought together in so small a compass, seem to justify this supposition ; but, whatever may have been its first design, if these advantages be considered, and we further add that the incidents, though by no means devoid of humour, occasionally somewhat coarse, yet owe no part of their interest to those immoral allusions so frequent in Hindoo compositions, it will, I think, be admitted, that it is not ill suited to the object to which it is here appropriated.

In the Translation, it has been my endeavour rather to adhere to the literal meaning of words, than to attempt, by indulging in latitude of expression, to give the force and spirit of the original. In languages so widely differing in idiom, as the Tamul and English, it became necessary to adopt decisively one or other of these methods of translation ; and though I am aware, that where the sole aim is to convey the force and style of an Author, this is far from being accomplished by a servile adherence to his diction, yet where instruction is the object, and the interpretation

the promotion of a religion scarcely less replete with error, than that which it supplanted: but we may draw this practical conclusion from Beschi's success, that a thorough acquaintance with Hindoo learning and a ready compliance, in matters of indifference, with Hindoo customs, are powerful human means, to which the Jesuits owed much of their success, and which should not, as is too much the case, be despised by those who undertake the task of conversion in a better cause. Vīramāmoonī continued to hold the office of Divan, in Trichinopoly, until the year 1740; when that city being besieged by the Mahratta army, under Morary Rao, and Chunda Saheb being taken prisoner, he contrived to effect his escape, and fled to the city of Gāyal Patanam, then belonging to the Dutch. He there remained, in the service of the church, until 1742, when he was carried off by an illness, the particulars of which are not stated. His name is still remembered in Gāyal Patanam, and masses continue to be offered up for the salvation of his soul, in that city and its neighbourhood.

is intended as a substitute for a living teacher, it appears to me that the student is best assisted, when every passage is rendered as closely as is consistent with clearness and grammatical accuracy.

To detail the various cases, in which diversity of idiom and the consequent deficiency of analogous expression have obliged me to have recourse to periphrasis, would be but to point out what will be sufficiently apparent on inspection. I may mention, however, that I have found it difficult, and sometimes impracticable, to represent in English the honorific forms which so conveniently and elegantly serve in Tamul to distinguish the relative rank of persons. Those who are conversant with Italian, will call to mind, that there are several gradations of respect which one individual may indicate, by his mode of addressing another. He may commence his dialogue with *tu*, or *voi*, or *ella*, or *vossignoria*, and yet it would be difficult in our language to find an exact equivalent for the value of these expressions. In Tamul these honorific distinctions are marked, as well in substantives, and even in verbs, as in pronouns,* and they are preserved not only in addressing another, but also in speaking of a third person.

The Vocabulary is intended to contain all the words which occur in the original Tale, and to give such meanings to each as are in use in the common dialect of the language. The motive for thus enlarging it was to supply the want of a dictionary, which in this country is not procurable, and thus to put the student in possession of the greatest quantity of information which could be derived from the perusal of a single book.

The most complicated rules of the Tamul accidence, and those which admit of the greatest number of exceptions, relate to the

* See an instance in Page 122 and the Note upon it.

formation of the past and future tenses of verbs; and, as is usually the case with grammatical anomalies, they, for the most part, occur in words of frequent use, and such as will be found in the Tale before us. I have, therefore, with a view to familiarize the student's eye to these, inserted after each verb the terminations, in the first person singular, of the past and future tenses. The parts of speech are likewise stated throughout; and, with the kind and liberal assistance of Mr. Charles Wilkins, I have been enabled to refer the derivations from the Sanskrit, to their originals in the Dēvanāgarī character. The printed Dictionary in use in India, does not give any of these particulars, and, to that extent, I may venture to hope, that the Vocabulary here offered is better adapted to the use of a beginner.

Tamul Syntax, more especially that of the low dialect,* has not hitherto been considered in detail by grammatical writers; nor do the native teachers, many of whom are acquainted with English, offer any very satisfactory explanations on this subject to their English scholars. The idiom is highly elliptical, and there is therefore room for discussion with regard to the supply of what is understood; some striking peculiarities exist in the powers of verbal derivatives, and numerous are the constructions which bear no analogy to what we find in other languages.

An Analysis of the first Story has been attempted, but, for the reasons just stated, it can hardly be expected that in all cases the explanations offered will prove quite satisfactory and free

* In Mr. Ellis's translation of Tiroovalloovan Cooral, a collection of Moral Apophthegms, written in poetry, an analysis is given of the construction of each distich, by which the syntax of the higher dialect may be advantageously studied. The learned author did not live to complete this translation; but as 777 pages are already printed, it is to be hoped that this curious work will be carried on to its conclusion, by some one of the many Oriental Scholars now at Madras.

from objection. The method I have followed, has been to give a literal translation of each sentence, numbering the English words according to the Tamul order. I have then proceeded to parse the Tamul words in their natural arrangement, numbered consecutively to refer them to the English. This parsing embraces an explanation of the inflections which each word has undergone, the relation which it bears to the sentence in which it is placed, and the changes which, for the sake of euphony, take place in its initial and final letters.

This last branch of Tamul Grammar, is one to which I would particularly direct the attention of the Scholar; first, because, as the language is written without any division between the words, unless it be well understood, it is absolutely impossible to read with even tolerable fluency; secondly, because much stress is laid on it, as a point of education, among the more literary of the Natives; and, thirdly, because it will be found in some measure to illustrate the permutations which, in a minor degree, were in use among the Ancient Greeks. I may add another, and perhaps the most important reason for attaining a thorough knowledge of the changes of letters; namely, that they are not to be considered, in all cases, as merely conducing to harmony of sound, though this must have been their original, as it is their usual object: in many instances they serve the more essential purpose of marking a difference of sense in words, which, from their similarity, might otherwise be confounded.*

* Thus, the letters க , ச , ஐ , ஓ , occurring at the commencement of a word, are respectively doubled after an infinitive mood possessing its usual powers; but if that infinitive be used in the sense of an imperative, those letters remain without augmentation. So likewise when those letters at the commencement of a word follow a noun in the nominative case, they remain single; but they are doubled if that noun be nominative in form, but genitive in signification. Lastly

Both in the Vocabulary and Analysis, constant reference is made to the Tamul Grammar, recently published by Mr. Anderson; a work which, by judiciously uniting all the information scattered through several grammatical treatises, has supplied a long-felt deficiency in the elementary part of the language. I have also made use of the printed Tamul Dictionary, and of two MS. Dictionaries in my possession, the one Tamul and French, and the other French and Tamul. To the latter works I am more especially indebted, for much of the matter contained in the Notes.

It remains for me to notice one or two particulars, with which it is fit my readers should be acquainted.

In Tamul, as in Sanskrit, all the vowels are represented in writing, except the first, which is considered to be *inherent*, as essential to the proper articulation of every consonant to which other vowels are not affixed. Still there is an ambiguity, because a consonant may be *dead*, as the Tamuls significantly express it, that is, without any following vowel.

The Natives themselves do not distinguish in writing these two cases, trusting to the context for a solution of all difficulty; and we need not doubt that this is sufficient to guide them, when we recollect, that throughout the Mahomedan languages, not one only,

to give an example from our own Tale, we find this clause in the Second Story, “ஏதேரவநகுபேரல்லாப்பேண்ணை:” where we observe that the initial ப, of the word பேரல்லாப்ப, remains single, and we hence conclude that the preceding word is the past participle பெநகு, from the verb பெருகியது. If, on the contrary, the initial ப had been doubled, we should have known the preceding word to be the pronoun அநகு, and that the letter வ was introduced before it, with the force of the Greek *digamma*, that the hiatus occurring between the final vowel of the word ஏதேர, and the initial vowel of the word அநகு, might be avoided.

but all the short vowels are omitted, and it is only in elaborate works that the diacritical points are inserted to supply their place. Europeans, however, have felt the necessity for marking the difference between the *dead* and the *animated* consonant; and it has therefore been a practice among them to place a dot over quiescent consonants, where ambiguity was likely to arise, and to mark with a dash above, a consonant with the inherent vowel. This method is never more than partially pursued, and the double distinction is evidently unnecessary. Conceiving that, to a beginner, all cases must be equally ambiguous, I have, in the following Tale, marked the quiescent consonants throughout, in the manner just mentioned. One exception alone occurs, in the letter (*na*) ऩ, which is never marked as quiescent, and the reason is, that the fount of letter which I purchased did not contain the requisite character. It would have been easy to have had a new matrix cut, but of this circumstance I was not aware until a considerable portion of the work was printed; and then, for the sake of consistency, it appeared better to make no alteration. The Student will not find this deviation perplexing, for the letter ऩ is quiescent, only when in company with another ऩ (A. G. Sect. 22), or with its homogeneous *vallinam* (*ta*) ढ.

The larger type used for the heading of Chapters, does not contain any dotted letters.

The English orthography which I have employed in representing Tamul words, is the same as that used by Mr. Anderson, excepting only that the *double o* is made to correspond with his Italian *u*. My motive for preserving this difference was, that I might retain the *u*, both short and long, for the purpose of representing the sound which the vowels ॐ and ॐ have, when followed by certain consonants of the cerebral class.

What is here offered to the public, is intended as a proof,

trifling indeed, but probably the last which it will be in my power to offer, of the desire that I feel to render myself useful to a service, for which I entertain the most unfeigned regard, and which nothing but extreme ill health should have induced me to quit. The performance, small as it is, will I fear be found to fall far short of perfection in its execution. In those Oriental languages which have long attracted the attention of European philologists, the assistance derived from books of reference is full and satisfactory; in the Tamul language this is far from being the case, and as the present small work was begun and has been completed in England, no opportunity has been afforded of consulting living authorities.

I am however fully sensible that I could have no right to put forth any book, especially one of instruction, which I did not believe to be at least tolerably free from error; and the experience of several years' practice in the Tamul language, latterly much increased, by my duties as Assistant Translator to Government, has afforded me some ground for the expectation, that such faults as may exist will not be found either very numerous or important.

With greater confidence do I ask indulgence for the typographical errors. Mr. Anderson's Grammar and the present composition, may be considered as containing the first attempts which have been made to print Tamul in this country, and the compositor was of necessity wholly unacquainted with the language. When it is averred that no pains have been spared to render the text accurate, perhaps the best apology is offered for those faults which may remain, and I may say, in the words of the great Porson, "Quod si in hac re et similibus aliquoties aut meo aut tyopthetarum errore peccatum est, ignoscet æquus

lector, secum reputans, quam facile et mentis et oculorum acies hujusmodi minutiis examinandis hebetetur.”

In conclusion, I beg to offer my warmest acknowledgments to my friend Mr. Anderson. But for the hope of that Gentleman's kind co-operation, the present work would probably never have been undertaken; and had not that hope been amply fulfilled by the material assistance which he has throughout afforded, it would certainly never have been finished.

ERRATA.

Page	58	Line	4	for meadows	<i>read</i>	belly
—	59	—	15	— conjurer	—	divine conjurer
—	80	—	7	— repast	—	supper
—	135	—	14	— ஜயனூர்	—	ஜயனூர்
—	138	—	20	— கட்டிவெக்கிமது	—	கட்டுவெக்கிமது
—	139	—	7, 8	— அருவாவர்	—	அரிவாவர்
—	150	—	3	— சம்பிரம்	—	சம்பிரம்
—	151	—	22	— சாதுண	—	சாதுண
—	153	—	8	— சிமது	—	சிமது
—	156	—	19	— சாபகம்	—	சாபகம்
—	185	—	9	— முண்டாசு	—	முண்டாசு
—	118	—	18	<i>insert</i> அரபாரம், <i>sub.</i> a tumult, a quarrel		
—	143	—	23	<i>insert</i> கிணர், <i>sub.</i> a bough		

In Page 103, the sentence commencing “*This is a kind,*” is not correctly rendered. It should stand thus : “‘This is a kind of Pōōjei peculiar to the deity of our caste : you will hereafter understand it well.’ She added, as she was entering the house, in a low tone, as if talking to herself, ‘It will be completed on your head.’”

பரமாத்மதகுருவீன

கதை

முதலாவது

ஆறாவது கத

கதை.

பரமாத்மதனைன்றேருகுருவானவரி
குருநாதர். அவரேவனதுக்கூழியஞ்சேய்ய
மடியமலையனும்பேறையுமிணைச்சுருப
னுமேன்றவரீசீகாக்கொகருநாதர்
கல். இவர்களுவருங்கானையாகமம்
முச்சீகாக்கணவசாரிக்கக்கிமுமங்கல்
வழிபோய்த்திருமடமபத்துக்குவருகய
லோருநாண்டிண்ணஞ்சாமநேரத்திலோ
ராமம்மங்குரக்குச்சேன்முர்கல்.

இந்தநதிகோடதானகயால்வழித்திருக்
கும்பேவணாய்கபக்கப்பபாதேன்றகுரு
வானவரீமணைச்சணயேவ ஆய்ணித்தி
றசோதிக்கவடார். அதற்கிவன்புக
ய்ணைச்சுருமய்ண்ப்பம்மவைக்கக்கய
லேநதினகோல்கிக்கடையககோண்டு
போயறத ஆய்ணயண்டாதுதாரநிண்மேட்
டடித்தண்ணிரிலேதோய்த்தான்.

ணன் அய்து நகுநத கோணிக வா
 னயச்சம் நகுநத வா மலம்புத மாயப்பேல்
 லாஞ்சோரி நகுநத வட்டுத் திருடன தாகக் கண்
 பார் களா. ஆ ஆ இ ந த வ ப் ன ப ப் டி டு ங் கி க்
 கோண்டிரு நகுநத திலேயல்லோ வேங்கு கனா
 யாறு வட னு ங் கா ம ல் வட ட து ம கா ந ன் னு ம
 யேன் ற வ ரீ க ள் ஈ ந தோ டு ப் ப ட ட ி ரீ க ளோ ன்
 ற ம டி சோ ன் ன ன்.

அதற்குப்பேறுத யான வன்மய் ஹேருசேய்
 திதுவக்கினன். இநத வாழ்வுக்குள்ளா வபா
 ய த ந தி ர ந தி ரு ட் டு க் க ள் டே ம த் த வே ன் ன ன ி
 லே ந ப ந த து கே ட் க. ஒரு நா ய் தி ரு டி ன
 வா ட் டு க் க றி க் க ண் ப த் ன த வா ய் லே க வ்
 வக் கோ ண் டு ந டு வா ழ் ற லே லீ ந தி ப் போ
 னு க ய் க ப ப ா க வா று வே ஹே ரு ம ா ம் ன த்
 து ண் டு த ண் ண ி ி லே க ா டி ன த ா ம். ந ா யோ
 வே ன் ன லோ ரு க ப ட ட ல் ல ா ம் க ண் ப து
 பே ரி ய தே ன் னு தோ ன் ன ன தி னு லே க வ் வ
 ய் ரு ந த து ண் ப த் ன த வ ட் டு ப் போ ரி ய னு த க்
 க வ் வ ப டி ப் ந தி ன போ த து வ டி து வ ம் போ
 ய ழ் ற ா ய ம் வே ற ம னே யூ ரி ம் சே ன் ற
 தே ன் ன ன்.

இப்படி பேசிக் கோண்டிருக்க னு க ய ல க் க
 ற ா ய ல் ரு ந தோ ரு கு தி ற ா க் க ா ர ண் வ ர க்
 க ண் ப ா ரீ க ள். ஒரு ச ா ண் த ண் ண ி ரீ ம ா த் தி
 ர ம ா ழ் ற லே ா ட ட வ ரு கி ற தி னு ல வ ன் கு தி
 ற ா டே னி ன் னு ச ழ் ற ன் க ட ச ா ம ழ் ச ல ச ல
 வே ன் னு க டு கி வ ந த ா ன். இ னு த க் க ண் ட ட வ ரீ
 க ள் ஐ னு ய யோ வே ங் க ள் டு ரு க் க லு க் கு ங்

குதிராய்ருநதாலவருமவனாயண்டநாங்க
 கலும்பயமில்லாமலாற்றிலுங்கலா
 மே எப்படியாகிலுமோருகுதிராவாங்க
 கவேணுமயாவேன்மன்முடத்துவக்கி
 னுர்கல்த. பரமாம்தருவானுநதச்சேய்
 திமேலுக்குப்பேசுவோமேன்முபோடுது
 சாய்நதம்துமான்நேரங்கிடனதினலேதி
 ரும்பவாய்முநித்திரைசோதிக்கவனுப்
 பினர்.

உப்படியேயநதக்கோல்தலி்க்கத்துட
 னுயத்தானேமறுபயன்கோண்டுபோயுல்த
 லோதோய்த்துச்சோதிக்குமிடத்திலேன
 னுயவநததினலேசம்முங்கில்தம்பாதுதக்
 கண்டுக்கலிசுநதோடிச்சுமயஞ்சும
 யம்பவாய்வடாதுசத்தப்படாதுசுயக்காய்
 வாராங்கோல்த உய்முக்குநல்லசோத்திய
 நேரமாய்மு இப்போடுதஞ்சவங்குசவந
 தேறுபயல்லுயேன்முன். இநதநன்முமறு
 மறுபயன்சோல்லிக்கூட்டிபவேல்லாருநதி
 டிரேன்மேடுநதுகிமாவேன்பாரின்முய
 னுபரும்பதலமாகவாய்முலுங்கினுர்கல்த.
 காலாலடிபடவலுக்கல்துலாய்ச்சல
 சலவேன்முஞ்சத்தமிடாதுபடிக்குறுவத்த
 போவ்வேரடிக்குக்காறுத்தண்ணிர்மே
 லேடுத்தத்தாகியப்பாய்பேரித்தான்முத்
 துணுக்கேனநேஞ்சம்பறுதக்கத்தாண்டித்
 தாண்டிநதியுக்கடநதுபோலுர்கல்த.

கறையேன்மேலுன்வடனேபடசஞ்சலத்
 துக்கல்தவாகமகிழ்நதுதுல்தலி்க்கோண்

ஸாஸேநிரம்ப இணியீரமின் றிக்குளுறு ம
யின் றிநின் றவடத் துடயாஸாமின் றபே
நதுகிடக்க வேண்டுகள்.

இப்படி பம்பலவசையுநதிட்டு ஸ்னகநே
ரித்துவரல் றுக்கிடத்த றுக்கோண்ட
ருநதாரீகள். ஆகிலும் பதறின மிஸ்சுத்
தணத்தினுல நநேரமட்டு நத ஸ்க லுக்குள்
ஸாஸே றே பே போனவணின் றுணே ன் றேரு
வண றியவமில் றயவனே வனே ன் றவசா
ரிக்கவமில் று. அத்த றவா யலே வழிப்
பேரக்க று கப்புத்தி மா றேருவன் சே ன் று ம
ன திர ஸ்கி ன று த யா வே து வ ந து ரி த மே ன்
ன சே ர ல் று ஸ்கோ றே ன் று கே டா ன். அவர்
க லு றே ம று ஸ்கு ப ட ந ட ந த று த ச் சே ர ல் ல வ
வணி வ ரீ க ள் மி று ஶ்சு த் த ன த் த று த ன் று ய் க்
க ண் று கோ ண் று ன் னு ன தே ல் ல ர ம ற ய்
று றி ஸ்க றே ன க் கோ த் த வே கு ம ற ன த் து த்
சே ய் வ ரீ க ள் று ஶ ற ம் றே றே பே போ ன வ
ஶ ற ய ஸ்கே ய று ப ட ட் க் க வே ன க் கு த் திர ற னி
ய ண் று வே கு வ த் து த ட ட் த வ ற க் கு மே ன்
று ன். அ து க் கு க் கு ரு வ ற ன வ ரீ ச ந தோ டு ப்
ப ட் று றி ய் ப ட ட் சே ய் த ர ல் வ றி க் கு று வ த் த
ரு ந த ற ம் ப த் த ஶ் ச ப ண று ன க் கே த ரு
வே ர மே ன் று ரீ.

அவ று ஶ் று க ய லே ந தி ன த ட று ய யோ ஶ்
கி ய தி லே ய ற க் கு மி ந த வ த் து த யோ டு ய ரு க்
கு து றி ஶ் க ள் றி ற ர றி ற ர ய ர ய் ரு ந தி ந த த் த
ட ய ர ல் று து கி லே ர ட ட ப ட வே ய வ ன
வ ன் ற ன் பே ய ற ர ச் சே ர ல் ல யே ண் னி க்

கோண்டு வந்தாலவருமிக் கேவந்திருக்
 கப்பண்ணுவேணேன். இப்படியவர்
 கண்டித்துநின்றுநின்றுநின்றுநின்று
 கிண்டலேபலக்கவோரடிபோடவரும்
 அப்பாடாநான்அன்றிபெண்ண அபனேன்
 மேன். இவ்வாறாவேனல்லாறாய
 மோருவச்சுவசவேயவர் கண்டித்து
 பேயர்வேறுவேறுகவச்சாக்கவங்கணக்கே
 மவமாறுபேயரினோருவறுங்குறையா
 மல்துக்கக்கண்போத்துக்கோண்டார்கல்.
 ஆறுகயாலதிசேயப்பட்டுவந்ததேவதை
 னதக்காரணமிகவும்ஆறுதித்துச்சொன்ன
 பணத்திதக்கோடுத்துவட்டுப்போனார்கல்.

இரண்டாவதுகுதிரை

முடவவாங்கின

கதை.

பரமாம்தகுருவனுமநதுசீஉராக்கலும
பத்துக்குச்சேன்மடீன்பு ஆம்மலேதாங்கலா
படவவதினயச்சேரல்லீத்திரநதாரீகலா.

அதிலேமடத்துப்பேருக்கிக்கோண்டிரு
நதுவோருகண்குருட்டுக்கிழவநடநதுதேல்
லாத்துதயம்வபரமாய்க்கேட்டுநீங்கலுங்
கலாயேண்ணிக்கணக்கேம்முணவகய
லேமோசம்பநதுதேன்மருக்கிமேன்தன்
ணயாகிலும்வேவேருவணயேன்கிலுந
தப்பவட்டேண்ணினும்கணக்குத்தப்பும்.
ஆகிலும்வேமேசமயம்பநதாலிப்படிப்பத்
டமோசம்பவராதபடிக்குபாயநானேசோல்
லீத்தருகிமேன். காட்டிலேகிடக்குஞ்சாணுங்கி
பொறுக்கிக்கூட்டியொப்பரவாகத்துடி
யேல்லாருஞ்சுழுவருநதுருணினுக்குச்சா
ணத்திம்படக்குணிநதுமுக்கினதின்புசா
ணியம்படகுழிகலாயேண்ணவேகணக்குத்
தப்பாமலேத்தண்பேரேன்மலியலாமே.
அப்படியே அறுபதேமுபதுவருஉத்துக்கு
முன்னேபத்துப்பேண்டு கலாகூட்டினவடத்

தில்நாங்கல்கணக்கேய்முண்பனகயதாக்குமேன்அல்த.

இதுநல்லவபாயநதானேபணத்தூக்குஞ்சிலவல்லையோருத்தனக்குநதோன்அதேபோய்அ. ஆகிலுமேல்லாக்காரியத்துக்குமோருத்திரவாங்கிலுத்தமம். ஐயாவேப்படியாகிலுமக்குக்குத்திரசம்பாதிக்கவேணுமேன்அசகலருஞ்சோல்லக்குத்திரவல்லையேவ்வளவாயருக்குமேன்அருவம்வசாரித்தார். வசாரிக்குமிடத்தில்நாஅபோன்ஐம்பதுபோன்றிக்குறையாதேன்அகேடதிலேயம்மாத்திரத்துக்கவகாசமில்லையென்றுருவாணவச்சாதித்தார்.

இவ்வாழிவர்கல்தபலநாநாமாலோசணசேய்துகோண்டருக்கனகயலேமேயவடகமறுவப்பசுவோருநாநாப்போன்துசாயும்வேணாயல்லட்டுக்குவாராததைக்கணடுலேங்குநதேடனர்கல்த. தேடனவடத்திலுமகப்பபாததிலுல்லநாநாமடிபேன்பவன்சுய்அக்கிலுமங்கலிலேதேடப்போனன்.

எங்குங்காணுமல்லுன்அநாநாநதமபத்துக்குச்சேன்றவடத்திலேஅய்யாபசுவைக்காணென்ஆகிலும்பாரமல்லக்கோஞ்சவையாநமக்குக்குத்திரயகப்படிதேன்அசநதோஉமாய்ச்சோன்னன். அதேபபடியேன்அசயோபேருருவங்கேட்கப்போனகமறுவையத்தேடவருக்கூர்காட்டுக்குக்

காடு கோல் ஊக்குக் கோல் ஊபேராயேல்
 லாஞ்சேரதித்துவருகயலோருபேரிய
 வேரியன்கனாச்சார்வலேநா ஊநதுகோ
 லீனுகக்குதிறாகல்தேமயவங்கீடக்கவங்க
 கண்டேன். போகப்போகவருகேசேன்றவ
 டத்திலேங்குமிகுறகயனம்மனுவப்பபாத
 குதிறாடாடக ஊக்கண்டு அதில்வநத
 வேருவணக்கேட்கவதுகல்குதிறாடா
 டதானேன்மமோவ்வோன்மக்குநா ஊ
 நதுபோன்மாத் திரம்வ ஊயாமேன்மமவ
 னேணக்குச்சோன்னன். அய்யாவதுநல்ல
 சமயஞ்சுலாபமாய்ச்சாதிக் குதிறாவ
 கும்நாமேப்படிவலாந்தேரமோவேப்
 படிபடிபடித்தேரமோவப்படியேலீதா
 குமேன்மமடி யேன்கிறவன்சோன்னன்.
 எல்லாருக்குமிகு வேசம்மதியாகியவனே
 தேமறையனேன்மவணக்கூடிக் கறகய ஊ
 நதுபோன்கோடுத்துடனேபயணப்படுத்தி
 யனுப்பினுர்கலா.

சோன்னதன்னமக்குமடியுமறையனுங்கு
 திறாடாடகவாங்கப்படிப்பட்டுப்போ
 ணடம்பாடுடனேன்பவனேருசநதேகத்
 துக்கோண்டு வநதுவடான். நல்லசா
 தித்துரகத டாடகவருமேன்மறவத்துக்
 கோலாநங்கோலாவநதாலுமறையகாத்த
 டம்பாடல்லோபோரிக்கும். ஆகிலுமறத
 யாரறையகாக்கிறதப்பாவறியேன். இறக
 யால்த்த டுவப்பபாதேன்மனேபத்துக்
 கோழிக ஊக்கூடறவத்தாலும்பத்தவ

மாடாதுநிற்கவமாடாது அப்புறமிதுக்குப்
போம்வழிசோல்லுங்கோளோன்றன்.

என்றதுக்கேட்பேல்லாகும்வேடுவழிப்
பாடமாயோருவ்வேருவண்ப்பார்த்துக்
கோண்டுவாய்வடாமம்பேசாதிருநதார்
கல்த. அனேகநேரம்போனடம்பாடுகுருவா
னவர்தானேநமக்குள்தோயோருவணமுட
காத்தாலோபுயவேமேவழிகாணேனேன்
அதனித்தனியேநின்றமுறையங்கேட்க
வவணவன்போக்குச்சோன்றன். இவந்தி
னநதினநானே ஆம்முலேபோய்வேண்ட
யதீர்த்தமேல்லாங்கோண்டுவரவங்காடி
லேபோய்வேண்டியவேரிகுட்புசம்பா
தித்துக்கோடுக்கவமேனக்குத்தியோகமா
கக்கோள்தவறபகாக்கக்கூடுமோவேன்
அன். அவனேவேன்றலீரவம்பகலுமா
கப்பன்வாங்காமல்மடப்பல்தலீயலேநா
னேகிபநதுபத்துப்பேருக்குச்சோஅக்கவ
நானுவதுக்கற்கனாச்சுமக்கவம்வநத
யானபணியாராண்டுபண்ணவம்பேந
நீர்காச்சவமடுப்பண்ணுடயலேசாகிமதல்
லோடிககடைகாக்கிமதேன்னுலாடுமோ
வேன்றசோன்றன். மத்தேருவன்வட
யாளுன்னேநானும்குப்போய்த்தநதா
வணம்பண்ணிவாய்கோப்பலித்துருகங்
கருவகற்ககால்சுத்திசேய்துறையோ
பேல்லாவறுஆடானங்கனாயுகித்தபன்
புபுங்காவனங்கல்தலவநதிநதுபதுவ
குட்புகனாத்தேரிநதேடுத்துப்பூச்சியமாயங்

கே கோண்டு வெநது நெடுஞ்சாங்குலாத்தோ
 டுத்துப்பலவக்கிறகங்கலிலேயம்சண்
 யோபேசாத்தித்தேவபுறசக்குறித்தியமேயு
 தவசேய்வதேன்பாநிசமல்லோவத்தோ
 பனபயங்கிபக்கலாமோவேன்அன்.

அதுக்குக்குருவானவரிதேல்லாஹ்வா
 துதானேபேரணமஹ்ரண்டுபேர்கலா
 லேயுமாகாதே. ஒருத்தன்வருகிறவர்கலா
 பேரகிறவர்கலாவசாரிக்கவுமவர்கலா
 சோல்லுமுத்தரத்துக்குமறுவத்தரங்கோ
 டுக்கவங்கோண்டு வெநதுவடும்பழக்குக்
 கேட்டுத்தீர்க்கவாக்கியாதவேஷயாய்குக்
 கிஅன். கடைசியிலேமடியேன்பவனேதுக்
 கானுவுமேவனசறுமயத்துக்கேல்லாங்க
 றபசநறதபேட்டைக்குப்போறவணல்லோ.
 ஊகயால்நீங்கலாடக்கடவேண்டியவ
 ழியத்துக்குத்திரியவேணுஹ்வாதுதானே
 நானுஅலங்கேசம்மாவல்லோவருக்கி
 மேன். அநதமுட்டையமடியலேவைத்
 துக்கோண்டுஹயாலேதருவப்போர்ஹப
 யாலேஹுடமார்போபண்ணத்தேயன்போ
 டுபேணியஹகாப்பேன். குதிரபோரித்
 தாலேபோதும்பபத்தகுட்டஹயாசம்
 பாரிக்கவோண்ணுதேன்அர்.

குநதவாலோசணயேல்லாமபத்திலேந
 டக்கும்போதுஹ்வாஞ்சாமத்துச்சநதிரோ
 றதயத்தோடுபுறப்படமடியுமஹயஹுமி
 ரண்பஹரக்காதவழிக்கப்பால்ஹன்கண்டு
 குறித்தவஹயாவாத்துக்குப்போய்ச்சாம்

பய்ப்புசினிக்காய்த்திரவாாயக்காய்த்துக்கி
பநகுபேரியன்கனாக்குச்சேனலுர்கல்த.

அனதக்கண்டுமிகவுங்கலிகூர்நதுகாத்தி
குநகுபுடியானவன்கிடப்போயநகுக்குதி
னாடாடாபகலிலேங்கலநக்கோருடாடாப
யபசியமாய்த்தரவேணுமப்பாபேன்ல
கேஞ்சினுர்கல்த. அவனுமிவர்கல்தபேனத
னமகண்டுகோண்டு ஒருவநதுவத்தமசாதிக்க
குதினாடாடாபயநீங்கல்தவாங்கத்தக்க
வர்கலோடபேருவலபேய்மதாக்குமேன்
மவன்சோல்லப்போமய்யாவதுக்கனந
துபேராந்தானுல்தவலவலயேன்லநாங்க
ல்தலியோமோவதோனவநதுபேராண்ண
யும்வாங்கிக்கோண்டுநல்லாடாபயந
தாருமப்பாபேன்லுர்கல்த. அதற்கவணிக
கல்தநல்லகிரேய்த்தர்தரானையுங்கல்த
ணத்ததப்பய்யநதுவலக்குக்கோடுக்கச்ச
ம்மதிக்கிறேன். அனகயாலுங்கலநக்கோ
ருடாடாபச்சரிப்போனனதத்தேரிநதுகோண்
டுபோங்கல்த. அனலநதுமலலேவாடே
வாங்கினதாப்புறத்தியலேபேலிலடா
தேயுங்கல்தலோன்லன். அவர்கலிருவரு
மேல்லாத்திலும்பேரியதோருகானயந்
தேரிநதேடுத்துமலநால்திகாலமேபலாப
ல்தவேன்லவலயும்போடுதேடுநதுபுறப்
படார்கல்த.

மல்தலமேய்பதலமாபாடாபயயே
டுத்தேய்மலலேருவன்லுன்னேவழிகாட்
டக்கோண்டுபானகயல்மல்தசோல்லத்

துபங்கினுன் ஆ அனான்றே றீ கள்த சோன்
னது

“தவஞ்சேய்வாரீதங்கருமஞ்சேய்வாரீ”

இதுக்கத்தாட்சியப்போகண்ணுலேகண்
போம். நம்முடையகுருக்கள்தபண்ணிக்
கோண்டுபருகிறதவத்தின்பலணிதுவே
சாதிக் குதிரநாறுபோன்நாற்றம்மபது
போன்பேறத்தக்கதுநாறுமநதுபோன்னுக்
குபாங்கிக்கோண்டுபோகியேமேயேன்
அன். அதுக்குமறுபயணிதிலேயாலோசண
யோ

“அறத்தால்வருவதேயன்பமற்றேல்லாம்
பறத்தபகமுல”

வேன்றதுநீகேட்கவல்லையோ. உலாதிய
மாத்திரமல்லப்பண்ணியத்தினுன்பம்
வருமோழியமற்றதேல்லாநதுன்பமு
அபகீர்த்தியமாமும். எந்தோப்பனூர்நேடு
நாள்தவேகுபண்ணியங்கலாச்சேய்தல்லோ
நான்பிறநதுபலணயுமகிழ்ச்சியுய்யங்கண்
பாரேன்றமறுபயன்சோன்னுன். அதுக்கி
வணிதிலேசநதேகமோ “ஆமணக்குவறுத
தால் ஆச்சாறுலாக்குமோ” நல்லணக்கு
நன்னமவருநதீவணக்குத்தியிறமவரு
மேன்றன்.

இப்படியேபேசிக்கோண்டுபேகுதாரநப
நதுபன்பசாய்நதுதோங்கினமரத்தின்கோப்
பக்குறக்கேபட்டுவழித்தாடினபுசினிக்காய்
கிழுகோத்துக்கோத்தாய்ப்பபரீநதுசே

டடியன் போல்வைசுப்பவனானதுதகர்ந
துடைநதது.

அப்போதநதப்பூண்டலேபதுங்கியருநத
னசலதீர்நதேனானதோடப்போய்மறு.
இதோகூடிலிருநதகுதிராமையோடுதேன்
மபயமிடருவருமனதப்பயிப்பிடடக்கத்
தோடர்நதார்கல். மேடும்பல்தானாகா
டும்வேலியும்பாராமலோடவேயுடுத்தசீ
ணகல்தாட்சேடியலேமோடக்கிழிநததுபா
திட்டடிபடதுபாதிமிதித்தகட்குடச்சுறுத
றயக்கீழ்துறுதத்தன்தானால்தம்பாய
உடம்பேல்லாமவேர்வைவடியநேஞ்சு
பறுதக்கவருகாதடைக்கவணத்திணத்தி
றாக்கக்குடலேதேமிக்கபோடியோடறு
னசம்பட்டிபடாமலிருவருநதவத்துத்த
றுகத்துவனானதார்கல். இதுக்குல்தானாக
னசல்போய்க்கண்ணிலேசநதியாமலோ
லித்துவேகுதாரமோடப்போய்மறு. அவர்
கலாமிணாப்புப்பாராமலேனானுல்தான
லகக்கல்லுக்கட்குடகல்தானலேகாயப்பட
கால்தொண்டநேண்டடியங்கங்கேதேடிச்
சலத்துப்போய்நறுக்கேல்லாம்பசியும்
படிணியுங்கிபநததும்த்தமித்தடின்புமடத்
திச்சேன்அர்கல்.

மடத்துவாசல்துறுழயும்போது அப்
பாடாவப்படாவேன்றுதங்கல்தாயலே
யறுமநதுகொண்டுக்கீழையடித்துவனான
தார்கல். ஏதோவேதோவநதபோல்
லாப்பேண்ணவேன்றுமறுவர்கல்தவநது

ஹகதூக்கியேடுத்துக்கேட்கநபநதவம்தமா
 ணமேல்லாமிருவரும்வபரமாய்ச்சோண்
 ணடம்பாடும'டி யேன்பவன்சோன்னுன்.
 ஶ்யயாநாண்டீமநதநாட்போன்றியோருக்
 காலுமித்தணவேகக்குதிறுரஹயக்காணேன்.
 கறுப்புப்பாய்நதசாம்பணிமமாய்நீஸ்த
 திலேயும்பேருமத்திலேயுளசலோத்தருப
 மாய் ஒருநூழ்நீஸாமாயன்னங்கூ'டல்க்கி
 பநதமறியாஹுமிருசேவ்வஹத்துக்
 கோண்டிருவரம்கஹபநீஸாத் தேஹவாஶ
 யநதூக்கிநிலத்திலேநேஞ்சபபநாலு கால்
 வர்த்துநீ'டியோடனசுமக்கும்பேகளுஞ்
 சோல்லவங்கருதவங்கூபாதேன்றுன்.

ஶதுக்கேல்லாருமங்கலாய்த்திருக்கக்குரு
 வானவரவர்கஶாயமத்தி ஐநதுபோன்
 போனதுஸ்தாநதுதானேயாகிலுங்குதிறுர
 மறியும்போனதுதாவஶ. மறியாய்ருக்க
 வப்படியோடம்பட்டத்திணமேம்பஞ்சா
 ரமாகிமபோததின்மேலாரிருக்கப்போ
 கிஶர்கலா. நான்கிழவனுக்குமநதவம்கக்கு
 திறுரஶம்மாயலவசமாய்த்தநதாலுமே
 ணக்குவேண்டாமப்பாபேன்றுர்.

ஸ்ரீனமாவது

வாடகைமாதேவிய

பயணமேயான

கதை.

புலநாதேவியா பூநதபின்புதாரப்பயணத்துக்கவசரம்பவநதது. அத்தண்தாரகாணனுடையாகப்போகக்கூடாதேன்றேருமோனுழமாடுவாடகைக்கமத்திக்கோண்டு வந்தாரீகலா. அதின்வாடகைக்குநித்தஸ்ரீனமபணங்கோடுக்கத்தீர்நதுபலவலுவலினுலேவடநததின்மேலோருசாமங்கடநதபின்பயணமாய்ப்புறப்பட்டுப்போனாரீகலா.

கோடுமவேணிய்காலமாகக்கோலாநடக்கநடக்கச்சுலாந்சுலாநேனவேயலுமேறிக்கவோருமரநுஞ்சேடியங்கிறுடயாமலுமோருமறமவநிபுலுமில்லாமலும்வேடவேஸியலகப்படாரீகலா. அப்படிப்போகப்போகக்கோடுமவேயலகோரத்தனுதப்போலுமல்பபசங்கிறுரத்தண்டுபோலேகிழக்குகலாதுவண்டுமாதணின்முகிழேவழத்திரநதாரீ. அதுதக்கண்டுசு

தங்கினேன். அங்கே வந்தவர்க்கிடமுண்டு
 ஸ்சாப்டபவேண்டுமெல்லாம் உங்க
 குக்கோடுப்பார்க்கா. ஆகிலுநானேனக்குச்
 சிலவக்கவகாசமில்லாதது இலோன்றந
 தேறுமயல் உயேன்றேன். அப்போதன்று
 வந்தவர்களுக்கோராட்டுப்பேருநதுப
 யயருப்புச்சலாக் கயக் கோர்த்துக்
 தணல்மேய்சுழம் ஸ்சுடுகியர்க்கா. அதுவே
 கவேகப்புநகநதுவடும்வாசணமேத்தப்
 பரிமலாமாயருநதுநான்கோண்டு வந்த
 கட்டிச்சாதமிநதமணத்தோடேசாப்டடுகியது
 நல்லதேன்மத்தனதச்சம் ஸ்சுடுகியர்க்கா
 கோண்டிருக்கவத்தாரங்கேட்டேன். அப்
 படியேசாதத்தயநதப்புகமேய்ப்படித்
 தோருகயாலதச்சுழம் ஸ்சுடுகியருக
 யாலநதவாசணக்கின்பமாய்ச்சாப்டப
 டுக்கோண்டேன்.

பயகுபேகவேண்டுமென்றிருக்கயலே
 வடுதிக்காரன்றான்பாசணமுகர்நததுக்
 குக்கூல்கேட்டான். அவன்கேட்கநாணஞ்சா
 யமேன்றுநாங்கலிருவரும்வழக்குப்பே
 சவந்தவர்திகாரணண்டுகப்போனேம்.
 அவனேமகாசாஸ்திரிவேகுபுத்திமான்
 மேத்தச்சமர்த்தன்மிகவநீதிசாயநதேரிந
 தவணவன்பண்ணினதீர்மான்ங்கேட்கக்
 கறிதின்மவன்உயபணமுகஸ்யடுமண
 முகர்நததுக்குவயபணத்தின்மணமொ
 மே. இதுதான் தீர்ப்பேன்றுவடுதிக்கார
 ணயருகேயுபுத்தப்பணநிறுநதப

ஹயயவன்ஹுக்கிலேயஹுநதவஹாத்துத்தேய்க்
தான். ஹவஹுஹுக் குப்போகுஹதஹயயோ
வநதகூல்போகுமேஹன்ஹன். கேட்டீர் க
ஹோஹதஹவேஹாஹயஹிஹவேஹிஹயஹல்ஹோ
ஹநததீர்ஹவதாஹுஹகஹலஹக் குமாஹேஹ
வநததுக் குக்கூல்ஹபஹணஹமாஹிஹழஹல்ஹ
ஹநததுக் குக்கூல்ஹபஹணஹிஹழஹம்ஹபோஹதம்.

ஹகிலுஹிஹப்போஹதஹதஹிஹதஹிஹஹல்ஹமாஹ
ஹிஹழஹகூல்ஹக் குஹபஹணஹச்சதஹமோஹததுக்
ஹோஹணஹவஹணஹச்சிஹக் கேஹணஹபஹிஹடிஹததுஹப
ஹணஹஹபஹயஹக்காஹிஹலேஹயஹடிஹததுஹக்
ஹேஹடாஹயோஹவேஹன்ஹன். ஹவஹுஹமாஹஹயா
ஹாஹஹமஹயாஹகேஹட்டேஹண்கூஹபஹக் கேஹட்டேஹண்கா
ஹுஹோஹகுஹபோஹகுஹகூல்ஹபோஹகுஹமஹப்பாஹவேஹ
ஹன்ஹன். ஹஹவஹுஹஹண்பாஹஹேஹணஹக் குஹப்போஹகுஹிஹந
ஹச்சஹசுஹலஹமேஹணஹக்காஹகாஹதுஹிஹயுஹன்ஹமாஹஹடஹக்
ஹோஹணஹஹபோஹஹஹணஹிஹபஹணஹகூஹகாஹசுஹகா
ஹலஹமேஹமேஹஹஹஹமேஹஹஹஹநஹதஹதுஹபோஹகிஹே
ஹணஹஹஹவஹணஹஹபோஹகஹச்சோஹஹஹர். ஹழஹக் கு
ஹஹன்ஹயுஹத்தீர்ஹத்தஹாஹயஹக்காஹஹணஹிஹகஹவஹஹபுஹக
ஹநதுஹவாஹஹத்திஹயாஹகீர்ஹவதிஹத்தஹஹஹஹஹஹர்.

நாலாவது

குதிரட்டிகுத

தூண்டலிட்ட

குத.

மறநாட்டுருவஞ்சீஉரும்பேயலுக்
குப்பயநதுகோழிகூவனவுபனையாய்த
தஞ்சேய்துபுறப்படார்கலா. தலாநதந
றையாய்ப்போறதிவேயன்னங்காதவழி
னாகியானுன்னேவேயலேறினதுக்கண்
டோருகுலஞ்சோலையலிங்குநார்கலா.
யுங்கேயலாப்பாறிக் கோண்டிருக்கைய
லேறினச்சுன்னென்பவன்பெரிக்குப்போய்ச்
சம்பமாயருநதுவேரியங்கால்கடுவப்
போனன்.

கறாமன்பேரினோர்ஐயனார்கோவல
ருநததிலேநவமாய்மண்ணுய்சுடபேரிய
தோருகுதிறாநேய்றிக்கடனாகக்கோண்டு
வநதுறுவத்திருநது. ஏரிநிறுநததண்
ணிராகவநதண்ணீர் தேரிநததாகவமிருப்
பதினுநதமண்குதிறாமணிபுலையேரியல்
லிணச்சுன்கண்டுதண்ணீர்க்குலாகுதிறாந்
கிமதேதன்மதிசேயப்பட்டுக்கறாமனிண்ம

மண்ணுதினாக் கோத்தநிறம்பேருமடியாஞ்
 சாயலேன் லு க ண் ப தி னு ல தி ணி ழு ல ா க் கு ந
 த ண் ணி றி லே தே ா ண் றி ண தே ண் று க னு க வ ந
 த து.

வநதாலுமப்போதடித்தகாற்றினுலே
 தண்ணீரஊநதஹசயவதிலேதோன்றிணடு
 திறாயுமஹசநதிருக்கக்கறாமேய்குதிறாக்
 காடமோன்றில்லாதிருக்கக்கண்டுநீருட்
 குதிறாவேமேன் று று ய ரு வ் று தே ண் று நி ச்
 சயத்தான். டன் ஊ று ய ம வ ண னு த யோ டு
 னு ம் போலே கூ ப் ப ட் டு க் க ல் ல னு லே றி ந
 தான். உத்தோடே தண்ணீர்திகமாயஊயக்
 குதிறாயுநதஊயேடுக்கவங்காலுறுதக்கவ
 று ப ம் போல் ல ா ம் ப னு த த் து த் து வ் று வ றி வ
 னு க் கு த் தோ ண் றி ண தி னு ல ஞ் சி ம ி று வ ர் க
 றி ப த் திலே ா டு வ ந து க ண் ப தே ல் ல ா ஞ்
 சோ ண் னு ண்.

இதுக்கேல்லாகுநதிடீரேனவேளுநதோ
 டுச்சுற்றுப்பாரீக்கலிஊச்சுச்சோண்ண
 துமேய்யேன் லு க ண் டு கோ ண் ப ா ரீ க வ்.
 இணியதஊப்பற்றும்படடக்காலோசஊ
 சேய்துகோண்டுதண்ணீரில் ற ங் கி ப் ப டு க்
 கவோருவருஞ்சம்மதியாததினலவணவன்
 நீணத்தபலவஹகமஹத்துநீக்கித்தாண்டல்
 னு ட் டு றி ண் ட டு க் கி று ப் போலேய் று த ய ம் ட
 டு த் து க் க று ா மே ல் ழு க் கி று து ந ல் ல வ ப ா ய
 மே ண் றி திலேநிஊகோண்பாரீகவ்.

தூண்டலாகவோருவண்ணவத்திருநதக
 ருக்கரிவாஹமிதுக்கிறாயாகக்கோண்டுவந

இப்படியவர்களுடைய நகுதலவாயலோருகிரேஊதவநதிதேதேன்ஊகேட்கவேல்லாத்ஊதயமோடூங்குபபச்சோன்னுர்கலா. உதுக்கிவணிநகுமிஊச்சத்தணத்தகக்கண்டு கறாமேல்குநகுமண்குதிறையச்சிஊயாலேமஊகக்கந்குட்குதிறையமஊநகுதகாடியநகுமயக்கத்தந்க்கினுன்.

அப்போதவர்களுக்கூறாவக்காடித்தவாநகுதவயதாஊகயாலவசியமாய்வேண்டுகுதிறகோலாவப்பணமில்லாததினலேயதின்கூட்பவாங்கினதுமதுசேதமாய்ப்போனதும்வாபஊகமாடுநிமித்தமாகச்சஞ்சலம்வநகுதும்வபரமாயேல்லாமவஊக்கூச்சோன்னுர்கலா. இவர்கஊக்கபபடியாதநல்லமணிதரேன்ஊகண்டுமனதிரங்கியேணக்கோருநோண்டக்குதிறையண்டுகிழநதானே. ஆகிலுடூங்கலாவஊகப்பயணத்தக்கூதவம உதுக்கூப்பணங்காசுதேஊவயல்லையலவசமாய்தகுக்கிறேனேன்னாகூக்கூவாகூங்கோலோன்றஊழத்தக்கோண்டபோனன்.

இந்தாவது

குதிராமேனிய

உளநுககுப்போன

கதை.

சேரன்னதன்மையேயநதச்சீமான
வர்க்குச்சம்பத்திலிருந்ததன்நுகக்க
றுழத்துக்கொண்டுபோனன். அவன்தீரவ
யவாணல்லவேறுமுதான் ஆகியநதம்
மீத்டன் அப்படியேராப்போசனத்த
நெய்பாஸ்கயரீகுறையல்லாமல்வசாரித்
துவேற்றிண்பாக் குப்புறுகயணவேண்டு
வதேல்லாஞ்சம்பிரமாய்க்கொடுத்தான்.

மறுநாட்காலமேயவன்வேறியல்லேய்
நதகுதிராமையறுழப்பித்துக்குருவன்
பாகக்கொண்டுபோய்வட்டுக்காணிக்
கயாகக்கொடுத்தான். குதிராமையது
சேன் மதுமல்லாமலோருகண்குரு
மோருகாத் ன்றியுன் காலிலோரு
காதேண்டடியம் பன்காஸ்து
ம்காலுமாதத்தவகுப்பமாக
வநதக்குருவக்கொத்தவாக
ணமாய்நின் மது. இப்படியாக
யுங்குதிராமையநததேன்
றுமில்வசமாய்கப்பிடதேன்
றுமல்லா

குமிகவமகிழ்நதாரீகர். சூழவநதவண்
 னதத்தவவமவண் காணப்பட்டதத்தூ
 றக்கவமோருவண்வாணப்பட்டதத்தூக்க
 வமய்வேருவண் கண்ணத்தூறக்கவம்
 வேவேருத்தன்பகம்புல்வாணயல்து
 மேய்க்கவமதப்பேணிக்கோண்டருந
 தாரீகர்.

அதுக்குமேல்க்குதிரைநூல்கிப்புத்தேட
 ணவதத்திக்குதிரைகோடுத்தவண்டி
 லாயருநதவோருப்புஞ்சேணத்தககோடு
 தான் ஆகியமதிலேவால்கீழேமாய்ப்
 படும்தன்மட்டுவாரில்லாததினம்பாணக்
 கோடகணத்திரித்தக்கடினாரீகர். அப்
 படகடிவாணத்தூவாரில்லாம
 யாம்புறதையுடையதவைத்தாரீகர்.
 தங்கப்பந்துயுமிறுக்குவாருஞ்சம்பாதி
 கிறதிலேவேகுடையாசபுடயம்பாடுகிற
 யாமய்சுழிபத்திலிருந்தபேந்துக்குமடி
 போய்வண்ணுநதாட்டணியாரும்வாங்
 கிக்கோண்டுவந்தான்.

இத்தன்மயே நூல்கிப்பேல்லாமான
 டன்புசோதிரிஉறையுஞ்சுலநாண்டல
 கயேயாகுகிரீத்தமிடநரத்திலுரேல்
 லாமவநதுகூடக்குறவையிட்டுவாழ்திப்
 பரமாய்துருவையுதலுறையுதிரைமே
 லேய்றுவத்தாரீகர். அப்போதநது
 சீடாக்கலிலோருவன்கடிவாணத்தூப்
 படித்தூண்ணிடுக்கவோருவண்வாம்புறத்
 திருநததடியேயுடையுருவரிருபுறத்தண்ட

யவர்கால்கண்டிப்படித்துத்தாங்கமய்யே
 ருவண்ணுண்ணேகடியங்கூறியேச்சரிக்கனக
 யேச்சரிக்கனகபராக்குப்பராக்கேண்டுகூப்
 பிட்டுப்போனூர்கலா.

அனைகநதாரம்பூரித்துக்கோண்டுபோன
 பின்புபழிச்சாரியாயக்காரவேடவநது
 குதிராக்கநதுபண்ணுண்டேன்மலமித்
 தான். அதுக்கவர்கலாக்குவேறினகுதிராக்
 காயனுண்டோவதுவயாபாரச்சம்மநது
 மோவேன்மதலாநதவயதினும்கான
 லபநபக்கமாலாததகக்கண்டோருவன்
 தம்மமகத்தநதுகுதிராய்தாக்குமிதுக்கா
 யமேதஞ்சாயமிதேன்மவர்கலாகூப்பி
 பவனுச்சிமத்தியானமட்டுமலியல்வட
 மாலாததினல்வேறேவழிகாணுமணநது
 பணங்கோடுத்தாரீகலா. குதிராயல்லா
 வடாலநதச்சச்சலநதேனவயல்வையேன்
 மகுருவஞ்சலத்தூக்கோண்டுக்கிடவருநதசா
 வடியலேய்ணப்பாமப்போனூர்கலா.

அங்கேயகப்பிடவோருகிரேம்குறேடே
 குருவானவர்தானேவேகுறையப்பாடுது
 வக்கினூர். நான்மலநதநாலத்தோன்றி
 யோருக்காலுங்குதிராயேறினதில்வ
 இன்னமக்குறதல்வனசயேறிவநதவடத்
 திலநதவஞ்சாயத்தகக்கண்டேன். இப்ப
 டிநீதியல்லாமல்வழிபறிக்கிறகலா
 ணப்போலேநேஜட்டுமாய்ச்சம்பாதிக்கி
 றபணமவர்கலாக்குநன்மயருக்குமோ
 வேன்வயறேரியவாங்கினபணமவர்க

ஊக்குநேருப்பாகாதோவேண்டி. இதுக்கவன் ஐயாகாலத்தின் குணம்து இநநாஸிலேபணமேகுருபணமேதேய்வம்பணமேன்முட்பணமும்வாய்திறக்குமேன்பதுமுன்னேகட்போமிப்போபணத்திலும்வேறுவநேசமுலில்ஊனாயயாவேண்டி. இநதக்காலத்திலேசிலரீகஉடத்திப்பணங்கண்டாலுநக்கியேடுக்கக்கூசாரீகனோன்றுகுருவானவர்சோன்னார். அவனும்துசநதேகமோவதுவமவரீகஊக்குநாஅனதயாவதுக்குஅத்தாட்கேஊமேன்றுசோல்லுகிஅன்.

குருராசாபணத்தினுவலினுலேதன்சீர்மாயல்லாதவரியேல்லாம்ஊவத்தடம்பாடுமுத்திரவரியும்ஊவத்தான். இதுஅவன்மகனுக்குமுதலாய்ப்போருநதாமல்நாமுகிறவநதவரினயக்கேட்கிறதுலேச்சுசக்கேடாய்குக்குதேன்றுதகப்பனுக்கவன்சோல்லவராசாமலுமோழிசோல்லாமல்மகணயனுப்டினன். பலநாட்போனடின்னுவத்தவரிப்பணஞ்சேர்நததின்மேலேமகணயராசாவறுழப்டத்தநதப்பணத்தாமுகரச்சோல்லநாமுதோவேன்றுகேட்பான். மகன்வேவேன்றுநிணயாமல்நன்முய்மணக்குதேன்றுடன்பராசாவதுமுத்திரவரிப்பணமாக்மேன்றுன். கேட்டிரோபணம்பநதாம்போதுமேப்படிவநதாலும்பாராமல்லவயாவேன்றுசோன்னன்.

இப்படி பல பேச்சுகளோடு போட்டுத்
 போக்கி னபின்பு சாயங்காலத்திலே ஸ்ரீ
 வங்கு திறையே ஹிப்போயோ குபட்டி க்காடி
 லே தங்கினூர் களா. இது ஹையத்த ஹாயா
 மலராமா ஹமேய வட்டுக்காலமே பயணத்
 துக்குத் தேடின வடத்தில கப்பிடத்தில் ஹ.
 வட்டுக்கு வட்டு ஹ ஹ ஹ து பார் க்க போரு
 வன்வள வலே கடி ஹ வத்திரு நதான். அவ
 ஹ மஹ தவட ச்சோ ன் னவடத்தில ராத்திரி
 ஹிப்பது நா ஹி க யமே ன்பயரில் மேய் ந
 தத்தோ பே னக்கு வே கு சே த மா ன தி ஹ
 ஹ தப்பரி ச்சே த மாய் வட மாத் பே ன் ன
 ஹன். உதுக்கூர் நாடா ன் தானே போய் ந
 யம் பயஞ்சோ ல் லய மர்த்தி ஹ ஹ மதுக்கு
 பயரி ச்சே தங்கோடு தால ஹ தவட ச்சம் ம
 திப்பே ன் ன ஹன். நாலு பேரு கூட மேய்
 நதகோ ல் ஹ ஹ யப்பார்த்து மி தி த்து மேய்
 நதது மதி க்கப்ப த்துப்ப ன் ன த்து ச்சே த மேய்
 டுப்ப ன் ன த்து ச்சே த ஹ ன் ன ஹ சோ ல் லக்
 க ஹ ட சி ய லே தி ர்த்த படி க்கு நா ஹ ஹ ன்
 ஹ தவாங்கு க்கு திறைய வட்டு வட ஹன்.

இருவோவே ன் ன ஹ ல் வே கு வா ய் ச்ச ல் த்துக்
 கோ ன் ன டு ந ம க்கி ந து க்கு திறையே ன் ன த்துக்
 கி து வ ந த தி ஹ லே சி ல வ க ஹ த்த ஹ ன் ன
 லு க் க ஹ த்த ஹ ன் ன ஹ க கே டு க ஹ த்த ஹ ன்
 இ தே ல் லா மே ன் ம கி ஹ ம க்கு த்த கா தப் பா
 வே ன் ன க ஹ ன ஹ யா கப் போ க த்து ன் ன
 தார். உதுக்கு ச்சி ஹ க்க ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ
 த கா தே ன் ன ஹ க ஹ ன ஹ ஹ ஹ க் க வம் ம ஹ ஹ

காதேன் ஹஞ்சோல்லிக் கோண்டிருக்க போ
 குவன் ஹவண் தேல்லாங்கேட்டுக்கவண்ப
 பபவேண்டா ஹமயா வேண்டன். இநதத்த
 ரித மேல்லாங்கு தினா ஹயபட்டததோ
 ஹத்தினுலேவநததாக்குஞ்சிலபோடேசில
 வபண்ணியேனக் ஹகநதுபணநதநதாலந
 தத்தோ ஹத்தகக்கழித்தநிக் குவேணன்
 ஹன். சேலவக்கஞ்சினும்காரியமல்லவேண்
 ஹபணங்கோடுக்கச்சம்மதித்தத்தோ ஹத்
 ஹதக்கழிக்கச்சோன்னுர்கன்.

அப்போதநதவன் ஹவண்வர்க ஹயே
 யக்கப்பலசபங்குக ஹச்சேய்துபலபச்சி
 ஹக ஹபட்டங்கிக் குதினாமேலேதாவன
 ஹண ஹணவேண்டும் அலவேண்டமஹய
 மிட்டுஞ்சுழ்சுழ ஹம் ஹஹவலம்வநது
 வால் ஹதம்கோண்டு தஹபரியநதங்குதி
 ஹஹயத்தடித்தபவயகுநதபோ ஹஹக்
 காதிய ஹகட்டித்தநின் ஹன். இநதக்காதி
 ஹேயாக்குநதோ ஹமேல்லாநிக்கு இப்ப
 ஹக்கோத்ததோ ஹத்தகக்கழிக்க ஹண்ணந
 தக்காத ஹத்தார்க ஹிப்போ ஹதக்கிதுவம
 ஹத்துப்போ ஹலநநா ஹத்தோ ஹஹம
 ஹநிங்குமேன் ஹன். இவ்வா ஹபணவே
 ஹிவா ஹததி ஹக்கா ஹதய ஹத்துத்திட
 ஹணத்தாரக்கோண்டு போய்த்தோ ஹநதோ
 ஹதபடக்காழமாய்க்குழிவே ஹப்பஹதத்
 துமேலேமண்போட்டுக்கு ஹபோட்டுவட்டு
 வநதார்கன். இதிலேயன்மேல்லா ஹ்சேன்
 ஹதி ஹம்மஹநாட்காலமேபோய்வேகுதோந
 தஹட்பட்டுமபத்துக்குச்சேன் ஹர்கன்.

ஆறுவது

பீராமணனசோனன

புரோகிதக

கதை.

மடத்துக்குச்சேன்மடம்பாடுருவா
னவர்வேடுகவணப்படிருந்தார். தந்தகுதி
ஹரமிகவுங்குஹம்படகுதிஹாயானுஷம்
வணயல்லாமல்பந்ததேன்மடிகவுஞ்சந
தோஉமொச்சு ஆனல்க்குதிஹாயனுவே
ழியலனுபவத்ததுக்கவாஹதகஹாநிணக்
கநிணக்கவேடுமணக்கிலேசப்பட்டுக்கோண்
டருந்தார். அப்படியேசீஉரக்கஹாக்கூட்
டறுவத்துக்கோண்டுதாம்பலபரமஹா
னங்கஹாச்சோல்லத்துவக்கினர்.

தம்பமாரேவரவரநாபோஹமதிகமத்
கமாகப்டிறபஞ்சவாழ்வகலோல்லாம்
போய்யானவாழ்வேன்மகண்டுட்டக்கி
மேன். தின்னுமகலப்டல்லாதநன்னமயுங்
கசப்புக்கலப்டல்லாதவனப்புநதுக்கங்
கலப்டல்லாதமகிச்சியுமிங்கேகிறபயா
து. இஹயயோவணயன்ஹியுபகாரமாய்க்
குதிஹாவந்ததேன்மநாடிகவுமகிழ்ந்ததல்

ஸவேபா இநதத்ப்பாக்கியத் தோடேதோபர்
 நதுடனேயன் லுதானேவநததுரிதகிலே
 ஈங்கலாக்கண்டீர்கலே. ' ஒருதுலரித்தேண
 நக்கவத்தணகசப்புடாடூங்கவேணுமோ
 ஆசாலநேல்லுநதன்னுமியுலாது எவ்வ
 னுகக்கணிக்ருநதோலுங்கோடாடாபயுண்
 டுதேல்லாடூலாதுதானேயாகிலுநா
 னேருதினத்தலாடலனுபவத்தபொல்
 லாப்புமேத்தக்ருதிரையேறித்திரியவே
 னக்கியோக்கியமில்லையாக்கும்மேல்த
 திக்கேதிராய்ப்போகிறதேன்னுலாருநதன்
 னுமயோடல்தயேயணியநதக்ருதிரை
 னுயத்திரும்பவனுப்புகிறதேகருமமேன்அர்.

உதுக்குச்சீலாக்கலேல்லாருமாகாதா
 காதிதேன் லுப்படிசோல்லாதேயுமயா
 னீர்கோண்டகுதிரையோநாங்கலாதேட
 னகுதிரையோவல்லவேதேவாதீனமாப்த
 தானுகவநதகுதிரையல்லோநாமிநதத்
 திரும்பவனுட்டினுல்த்திருவலாத்துக்கே
 திராய்ப்போகிறதாடும் இதுதோடாஹமயா
 இதுவநதவரக்ருதிரையுட்டித்திருநத
 தோடாத்தயநதவலாநவன்கழித்தடம்
 பாபஞ்சத்தக்கதோன் லுமில்லையென்
 னர்.

இத்தோடாடாண் ணம்பலதாயங்கலாயவர்
 கலாடாபாகச்சோண்ணதினுக்குருவம
 நதேறிநீங்கலாதசோண் ணபடியாகட்
 டென் னர். ஆகிலுமன் னவநதமோ
 சம்போலையணி
 வராதபடிக்கிராமா லு
 குதிரையேமயுட

குகீறுறுதப்டீரா மணன் கண்டநதபுத்தி
யல்லாதகுமேன்னசேய்யமோபேன்
றுச்சிநின்னன். பேறுதசேன்வேருகும்டு
போட்டு உய்யாநீர் மகாசாஸ்கிரியன்
னமோருபுரோகிதமேணக்குச்சோல்லவே
ணும்நான்பரமாய்தகுருவன்சீஉறுக்கும்.
அவர்பேயரிலேணக்குப்பட்சமேத்தவவருக்
குத்தவாரீநதவயதாகக்கோவ்வாக்கோஞ்
சநாஸிலேசாவாரேன்அபயநதிகுக்கீமேன்.
இப்போநீரேணக்காமலாகவவருக்கு
கிவகாலமேப்போடுதேன்அமதுக்கு
காணப்படுமறுபயாவமின்னதேன்அமே
ணக்குச்சோல்லமேன்அன்.

பீரா மணன் தபுத்துக்கோவ்வாப
பலபலபோக்குச்சோன்னுமவன்வடாத
தினுக்கறுபசியலே ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநா
சமேன்அன். இதேறுதயாவதுக்கய்தஞ்
சோல்லமேன்அவனலடிக்கேட்க உன்ரு
குக்கலுக்கீருப்டிபங் குவிரீநதவன்னு
கவருக்குச்சாவுகீடினதுக்கறுபயாவமேன்
அபீரா மணன்சோன்னன்.

பேறுதயநமஸ்காரஞ்சேய்துபோய்வேட்
டனகீஷாறுயமபத்துக்கீடுத்துக்கோண்டு
நநதசேய்தியேல்லாம்வறுகவபரமாய்ச்
சோன்னன். குருக்கவிரீதுக்குவசாரப்பட்
டுச்சோன்னபீரா மணன் மகாசாஸ்கிரி
யல்லவேன்அசோல்லக்கூடாத. உணக்க
வன்சோன்னபடியேல்லாஞ்சரியாயுட்
னையாச்சுதே. எணக்குஞ்சோல்லயனுப்ட

ஏழாவது

குதிரையிலிருந்து விழுந்த

கதை.

சேரன்னை வெச்சரிக்கையோடு நேடுநா
லிருந்த பின்பு சீர்து மவழியே போனும் சீ
உர்கலாக யம்பணம்பறியுமோ பூயம
பத்திலதுவரவறியாதேன்றதப்பற்
பூருக்கூர்சுற்றித்திரியப்பறப்படார்கலா.

ஒருநாளாவர்கலா மபத்துக்குத்திரும்பவ
ருகையிலுசந்தைசந்தகுருக்கலா குதிரை
மேல்வரும்போதுகிழேதோங்கினபோ
ருமரக்கோப்புப்பபவேயவர்தணப்பாரு
பிறகேவெழுந்ததாம். அதுணச்சீஉர்கலோ
டுத்தார்கலோன்றெண்ணிசும்மாவனேகந
தாரமவர்சேன்றபின்புதணப்பாருகேங்கே
தாருங்கோலோன்றுகேடார். அதுங்கேவெ
ழுந்தவபத்திம்கிபக்குமேன்றவர்கலா
சோல்லவவர்கோபத்துவெழுந்ததேல்லா
மேடுக்கத்தேறுவயில்லையோநான்சோல்
லவேணுமோவேன்றார். அப்படியேயுப
னேமறபயனேடப்போய்வெழுந்தபாரு
டுத்துக்கோண்டுவருகையிலன்றாரத்திரி

மனுமுசோரிநதுபேய்ததினலேபசும்புய்
கா'டி'லேமேய்நதிருநதகுதினாகழிநதுவட
பலேத்தினயத்தலைப்பாகிலேநதிக்குருவன்
னாகயஸ்னவத்தாள்.

அப்போதுவர்சீச்சீயேன்லவேருவாய்ச்
சீனநதார். அதுக்கேல்லாராகுங்கூடியதே
னதயாவதுஞ்சகலமேடுக்கச்சோல்ல
மூன்கம்பத்ததல்லவோகம்பத்தபடிசேய்
ததினலிப்போநீர்கோபங்காட்டுவானே
னேன்அர்கல்த. குருவேபேன்அலப்படி
யன்றே எடுக்கத்தடுவதுமேடுக்கத்தகாத
துமூண்டுனவையுநதுநடக்கவேணுமேன்
அர். அதுக்கவர்கலம்மாத்திரத்தகுரு
நாங்கல்தமனுஉரல்லவேன்றேடுக்கவேண்
டியனதமாத்திரம்வேறுபடவேறுதச்சோன்
னர்கலவருமேறுதினார்.

அப்புறம்போனாகயஸ்வடுக்குநிலத்திலீ
ரமாகக்கோல்தலத்தார்நதநனபயாய்ப்
போகிறநோண்டிக்காங்குதினாகவையு
முநததாம். அத்தண்ணையல்குநதகுழியல்
குருவநதலைகூடுங்காஸ்மேலுமாகவடுந
துகோவேன்றலையேண்ணையேடுக்கவே
டிவாராகுகோலோன்றகூப்பிடார். சீஉரு
மோடிவநதுமூன்றேறுதித்தநதவேறு
னயயேடுத்தோருவன்வாசிக்கவடுநத
தலைப்பாகேடுக்கவம்வடுநதசோமன்
வேஜ'டியேடுக்கவம்வடுநதசம்வையு
லநனபயேடுக்கவமேன்றவன்வாசித்தபடி
ஏன்றேன்றயேல்லாத்நதயமேடுத்தினவக்

எட்டாவது

குருவைச்சேசித்த

தருதை.

குழியல்வெருநதுகிபநதசமயத்திஸ்
மிகவுமஞ்சிப்பதறினதால்பிராமணன்
னென்சொல்லியருநதபுரோகிதத்திண்டே
லொருத்தனுக்கும்கூறாபகமில்லாதேபோ
யம்ம. திரும்பக்குதினையேறினடம்பாடு
மாத்திரமிருப்பிடங்கூளிர்நததேன்மகண்
டுருத்தானைவசாரப்படார். ஆகிலும
பத்துக்குச்சேருமொவமொன்மஞ்சொல்லா
தேபோனார்.

தனார்நதவயதுகாலத்திலேவெருநதவ
திர்ந்தியனலன்றிராத்திரிநித்தினாகோலா
வாமலாராடமாய்ப்புரண்டு கோண்டு
சொன்னபுரோகிதநிணவதேதான்றினதி
னல்வேடுவாய்ச்சஞ்சலப்படார். குதினா
யனின்மகுழியல்வெருநததினலுபலதிர்ந
தவலியாராடப்படுத்துதேன்மநிணக்க
மாடாமல ஆசனங்கூளிர்நதத்தோடே
சாங்காலங்கிடனதினலாக்குமிதேல்லா
மாடுதேன்மநிச்சயத்தார். ஒருநநிணபோ
பன்றிராத்திரிமுருநதம்மிலேபயநது

பதமியோருநிலிஉருங்கண்முடமாடா
மலடக்கடபேருமுச்சிட்டுமணநதலம்
பணதாம்பிறகுடையக்காலமேசீஉராக்
கணயனுழப்பித்தார்.

அவர்களும்வநதுபார்க்கவவர்க்ச
சாயல்வேலுகவமிருகண்குழியாய்வருந
ததாகவருகமேல்லாம்வயிச்சுருங்கின
தாகவமதிலேபமுப்போபேவேணப்புப்பப
ர்நதுபஞ்சனபநததாகவம்வாயீரமின்
யிவாய்நதக்குவமவம்மீரமித்தாய்போலே
யுய்யுப்பார்க்கவங்கண்டுமிகவம்பயந
தார்கல.

அப்போதவர்பேருமுச்சிட்டுத்தம்பமா
ரேயேன்ணக்கல்லமயல்லவத்துச்சவச்
சேமஞ்சேய்யங்கோலோன்யர். அதேநத
யாவேன்றவர்கலபதமிக்கேட்க அதேன்
ன ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநாசமேன்றதமற
நதீர்கலோரவேன்யமிண்டுக்குக்கல்சோல்
லுபார். நேய்நான்றவருநதகுழியலேநீ
ருஞ்சகதியமேத்தவானகயலுலேனக்கிருப்
பபத்திரநதாக்கினதாம். ஆகிலுமப்போ
திருநதவாபத்திலுலேனக்குத்தோன்யதே
போய்யம். பிறகுவேகுவாயருப்பபங்கு
லிர்நததுங்கண்டேன்மீராமணன்சோன்
னசாஹ்நிரனுநிணத்தேன். அப்படியராத்
திரிமுதுமுபம்பன்வலியுமாராடமுங்
கண்டுசய்யநித்திரகோல்தலாமய்சாவு
கிடணதேன்யநன்யுக்கண்டுகோண்டேன்.
இனிவேலுலோசணதேனவயல்லுசீக்கிர

மாய்ச்சேமத்துக்காயத்தம்பண்ணுவீர்க
 லேர்ந்து.

அதுக்கவர் கலநதச்சூனத்தநிணைத்
 தஞ்சினீகர் அஞ்சினுவு னுர்நாச்சத்த
 வேலிவடபாதபக்கீநானுவதமாய்க்கூரு
 வன்மணநதேயப்பய்பலவாமுதல்சோன்
 னீகர். என்னசோன்னுவு மவருக்கும
 னக்கிலேசமாமுவல்ஸயேன்ஹகண்டு
 னநதவீர்க்குநீக்காராயருநதஅசேத
 னீர்க்கீமகன்அசங்கதனைன்பவணய
 ஹபுபுத்தத்தங்கர்நுஹவப்படித்தச
 னியநீக்கியவர்மணநதேயற்கோண்டு
 போய்வடபார்வர்.

னுன்னபநததேல்லாமுவடமாய்க்கேட்
 படிப்பாடு அசங்கதன்வநதுசம்புவத்த
 ஹதய்யா உமக்குவநதஹயேன்னநா
 வேன்னவல்யேன்னவசாரமேன்னகிலேச
 மேன்னவேன்கூருவேயேன்ஹயாவேயேன்
 டீதாவேசோல்யுமேன்ஹகண்வாய்க்க
 குத்துடக்கக்கேடான். அதுக்கேல்லாத்
 தும்அசனகீதஞ்சீவனநாசமேன்கிறவச
 னமோழியவேறாமலவத்தநுங்குருசோ
 னவரல்ல. அப்போதுவநல்லதுதான்
 அசனகீதமக்குநாசமேன்ஹநதப்பிரா
 னன்சோன்னுநானும்அவனசுணை
 மவனுக்குநாசமாய்ப்பண்ணுகிறேன்
 அநதப்பிராமணஹயேனக்குக்காட்டு
 ன்கோ
 னவனுக்குலக்ப்புணசபண்ணியவ
 னுல்

வந்ததோ உமேஸ்ஸா நுகித் தீர்த்துப் போட்டு
 வேணவணக்காட்டுச்சீக்கிரமாய்க்காட்டு
 வேண்டி.

உலகநகம்புறுசயேன் ஹேருபுறுசயண்
 போ ஒருக்காலுமிப்படிப்படிபுறுசகண்
 பதுமில்லுகேடதுமில்லு அதாவதுச்
 சோல்லேன்அர். இதுக்குமலமோழி அசங்
 கதன் சோல்லத்துடங்கினன். இவ்வகப்
 புறுசயட்சுமாயம்புறுச்சுமாயங்கலில
 கப்பலாதபுறுசயாக்கும்நன்அய்க்கேட்க.

ஒருசேடியிருந்தானவன்வேடுசிவபத்திக்
 காரன் அனுதினம்பண்டாரங்கலநக்கச
 ணம்போலவானசயலுவர்கலயேங்கே
 கண்டாலுமசனத்துக்கறுபுப்பான். அவனுக்
 குமக்கலில்லுகோண்டலணவையோவேன்
 அலிப்படிநித்தமோரிருபண்டாரங்கலநக்
 குச்சோஅக்கவம்போலவஞ்சலிப்பாகக்
 கோல்தலிப்புரு உன்சேய்கிறதுபோருநத
 லல்லையாகிலுமிதிலேபுருஉறுக்கேதாநி
 லுஞ்சோன்னலவன்மணம்போலக்கமாட்
 டானேன்றலவலாநிநததினலோருபாயமே
 டுத்தால்த.

ஒருநாலாநதச்சேடியகலயலிருநதுகண்
 பபண்டாரத்தையறுபுத்தேன்வையலின்
 றறுக்குப்பிச்சுசபண்ணவேணுமாய்யா
 வேண்டி. அவனுஞ்சம்மதித்ததினால் இப்
 போகலயலேவேலையாய்க்கிவேன்
 நீர்தானேன்வட்டுக்குப்போயேன்ம்திரிக்

வண் ற ஊ ளே மே லே னு கிய மே ன் ற ம ரீ ந த ச த்
 த ம ர ய் த த ன் ன லே சே ர ன் ன ஹ் பே ர லே
 சே ர ன் ன ன்.

அ ப் ப ட ட சே ர ன் ன ஹ் ம வ ன் ன ன் ன ம் ப ன ப
 ட ட க் கு ப் ப ண் ப ர ர ங் க ர தீ லே ன ன் ன ந த து.
 அ ப் பே ர த வ ன் தே வ ர தீ ன ம ர ய் த த ப் ப ய்
 ப ன ஹ் த் தே லே ஹே ன் ன ஹ் சே டி ச் சி ன் ன ஹ் லே ன்
 ன ஹ் ந த வ ன் ன ன் ச த் த ப் ப ப ர து த ப் ப ப் பே ர ய்
 ன் ன ன்.

அ வ ன் பே ர ன் வ ட ட ய் லே சே டி வ ந து ந ர ன்
 ன ஹ் ப ன ப ண் ப ர ர டே ம ங் க ட ட யே ன் ன ஹ் கே ட் க
 அ வ ன் ன ம் ந ல் ல ப ண் ப ர ர ம ல் லே ர ன் ன ன்
 ன ஹ் ச ய ன ஹ் ப ண் ன். வ ந து வ ன் ன ஹ் ல க் ன
 ன ஹ் த் த ர ச் சே ர ல் ல க் கே ட ட ர து க் கு ந ர ன் ன்
 ப் பே ர சே டி ய ரீ வ ரு வ ர ஹே ய வ ரு த் த ர ர
 ன் ல ர ம ஹ் கோ டு க் க ப் ப ப ர து ச ஹ் ன்
 மே ன் ன் தே ர ப ர ன ஹ் ன் த் து ப் பே ர ட் பே
 ன் வ ரீ கே ட் க ம ர ட ட ஹ் ஹ் ன ஹ் ன் க் கி க்
 கோ ண் ன் பே ர ன் ன ஹ் ன். அ து க் கு ச் சே டி
 அ ட ட ய் ப் ப ட ட ய் ல் லே ஹே ப ண் ப ர ர ங் க ஹ்
 ன் கே ட ட ஹ் ங் கோ டு க் கி ஹ் தே ன் க் கு ச் ச ம்
 ம தீ யே ன் ன ஹ் ல க் ன ஹ் ன ஹ் க் ன ஹ் ன ஹ் லே ன்
 ப ண் ப ர ர த் து த் தே ட ட ய ன் த க் கோ டு க் க த்
 தே ரு ன் லே ஹே ன் ன்.

ப ண் ப ர ர ஹ் வ ரு ங் க ர ன் ன ஹ் ன் ன ஹ் ன்
 ஹ் க் க ர ண் ஹே ரு தே ரு ன் ன் ன் ன் ஹ் ன்
 து ங் கி ய் ன் ன ஹ் அ வ ன் ன ஹ் ன் ன ஹ் ன் ன்
 ன் ன ஹ் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன் ன்

சுயநு

ஸுமேலேபுறசுநுகி க்கவருகி ஹுனேன் ஹேட்
டமேடுத்தான். சேடியம்பண்டாரமேபண்
டாரமேயென் ஹடன்ப ஹித்தோடர்நதோ
டவவணதிகமதிகமாயோடக்கஹடசியம்
சேடிக்குவயது காலஹம்பேருநதோநதியுமி
ருநததி ஹுலோடமாதாமல்நின் ஹுஷ்ட்டுக்
குத்திரும்டினுன். உதுவேயுலக்கஹட்புறசு
யுஹதநான நதப்டிராமணன் ஹுதுகின்மே
லேஹுகித்தால் ஆசுஹேஹுணமாகியவஹுக்
கல்லாமலுமக்குநாசம்வரஹுதயாவேன்
ஹுன்.

உதுக்குப்பரமாய்தகுருவஞ்சிரித்துறாயத்
தின்படையேயுண்ண ஆசங்கதனேன்பார்
கல்த. எப்போதுஞ்சரசங்கஹாச்சேய்து
கோண்டு வருகி ஹுயேன்ஹர். உவஹுங்குருக்
கல்தசிரித்ததாக்கண்டுபரிகாசத்தஹுதவட்
டுமிண்டுஞ்சோல்லவந்தான். ஐயாபிரா
மணன்சோன்னவசன ஹுஹுஹுபடதானே.
ஆகிலுமதுக்கம் தத்தஹுதநன் ஹுய்க்காண
வேண்டியது. இருப்டபத்திக்குஹுஹமகண்
டாய்சாவுக்கஹடயாஹுமேன் ஹுதுசரியே
ஆஹுபுறக்காரணமில்லாமல் ஆசனங்கு
ஹிரீநதுபோஹுலேயவன்சோன்னபட
யாஹும். தண்ணீரிலேயுஞ்சேஹுலேயும்த
ஹுநதிரிதிலேயுஹுப்டபங்குஹிரீநததுமேத்
தவதிசேயமோ. உப்போகுஹிராதேபோ
ஹுலதிசேயமோஹும் இப்போதிநதக்கவஹு
ஹுயவட்ஹுஹுமினிமேய்சேஹுஹுஹுஹுக்கா

சயகூ

ரா மலு ந த ண் ணி ரீ லே வ ழ ா ம லு ம ல் லே
 ரு ப ற க் க ர ண ண ி ல் ல ர ம லு ம் ஆ ச ண சீ த ன்
 க ண் ப ர ல ப் பே ர சீ ப ண ந ர ச ன் கீ டி ண தே ண்
 லு நி ண ண க் க ல ர ம். இ தோ ழ ி ய ம ல் லே ல் ல ர
 ம ப த் த ஹ ம ய ர பே ண் ல ண். ஆ ச ன் க த ண் சோ ண்
 ண து ளு ள வ ண் ம ண னி லே ஹ த த் து ஞ ர ய ம் பே ர
 லே தோ ண் ஹி ம் ஹ ஆ த ல ர ம் ச ம் ஹ த் தே ஹி
 யே னு ந து ச ா ப் ப ட வ ம ன் க ன் கே தி ரி ய வ ந து
 வ க் கி ஹ ரீ.

இ ப் ப ட டி சி ஹி து ந ர ல் ர ம ா த் தி ர ம் பே ர ண
 ப ம் ப ர டு ளு ர ா த் தி ரி சோ த் தி ய த் தி லே க
 ண ம ஹ ழ யோ ரு ப ர ட ம ா ய் ப் பே ய் ந த து.
 ஆ த் தோ டே ளு ள வ ண் ப ட க் க ஹ க மே லே ய ரு ப்
 ப ட த் து க் கு ச் சே வ் ஹ வ ய டு த் த ர ம் பே ர லே
 மோ ட் டு ரோ னு க் கு வ னு ந த ர லு ந த ர க் க த்
 தி ஹ ல வ ரு க் கு த் தே ரி ய ர தே பே ர ய ம் ஹ. ம
 ஹ ழ ய ம ஹ ழ யோ டே ர னு க் கு மோ ழி ந த ப ண்
 டு ளு க் க ல் றி த் தி ஹ ர யோ டே ப ர ண் டு ப ட்
 ப ள ர த் தி ண் டே ம ம் ச ம ஹ க வ ரு ப் ப ட ப் ப ட த்
 த ர ன் கி க் கி ப ந த ர ரீ. ஆ ப் ப ட டி த ர க் கி ண னு ளு
 ஹ ம ய ஹ லே தி டி ரே ண வ ழி த் து மி க வ மி
 ரு ப் ப ட ட ன் னு ரி ரீ ந த த ர க க் க ண் டு ளு ஹ ம ட ட
 ஹ க் க வ ப் பே ர லே ஹ ரு ப ற க் க ர ண ண ி ல்
 ஹ யே ந ம க் கி ணி ச் ச ர க் க ர ல ம் வ ந த தே ண் ஹ
 நி ச் ச ய த் த ர ரீ.

வ ந த ளு ரி ரீ ச் சி க் கு ச் சி ழ ரீ க ளு ம் லே யே
 ப ஹ னு க ர ந தி ர ன் க ர ஹ ம ம் ப டு க் க ஹ ய ண் னு
 ளு ஹ ம னு த ல ர ய் க் கு ளு வ ணி ரு ப் ப ட ட ச் சி த த்

சுயது

டுத் து ழு ன் னு ம் ப ன் னு ம் ப க் க த் தி லு ம் நே
ரு ங் க ச் சீ ஁ ர் க ள் வ ந தே ஸ் ல ரு ம் ஆ ச ன ன்
சீ த ன் சீ வ ன நா ச ழே ன் று பா ட டி க் கோ ண் டு
பே ர ய் க் க ஸ் ல ன ற ம ய ழே னு வ த் த ப க் கி னு ர்
க ள்.

ப ர ம ற ம த கு ழு ஶீ ன

க ற த ழு ற ம ழு ழு.

TRANSLATION.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHILOSOPHY DEPARTMENT

PHILOSOPHY 101

LECTURE NOTES

BY [Name]

DATE

CHAPTER 1

INTRODUCTION

THE PHILOSOPHY DEPARTMENT

CHICAGO, ILLINOIS

THE
ADVENTURES
OF THE
GOOROO NOODLE.

FIRST STORY.

OF THE PASSAGE OVER THE RIVER.

THERE was a Gooroo* whose name was Noodle, who had five disciples serving under his command, Blockhead, Idiot, Simpleton, Dunce and Fool. These, having all six gone on foot through the surrounding villages, to make some enquiries respecting other disciples, were on

* For an account of the office and powers of the Gooroo, the reader is referred to the Abbé Dubois' work, on the Manners and Customs, &c. of the Hindoos. He will also be enabled to judge of the reverence paid this sacred character by a reference to the Institutes of Menu. Ch. xi. verse 229, 230 and 232.

their return to their Mattam,* when one day, they arrived in the third watch,† at the bank of a river.‡

Under a notion that this was a cruel stream, which, in consequence, could not be passed while it was awake, the Gooroo gave orders to Dunce, and dispatched him to ascertain whether the river were asleep. Upon this he lighted with a segar, and carried with him, a fire-brand§ which he had borne in his hand, and without approaching the river, kept aloof and stretching out the brand at arms length, dipped it into the water.

* The Mattam is a secluded retreat, in which the Gooroo and his disciples reside when not engaged in visitations to those who are under their spiritual controul.

† In their civil day the Tamuls divide the twenty-four hours into sixty parts, called ந ஈ ழு ஐ க, each of which consequently contains twenty-four minutes. Seven ந ஈ ழு ஐ க and a half make one ஈ ஈ ல ல ம் or watch, four of which are contained in the day and four in the night. The term ஈ ஈ ல ல ம், however, is more commonly employed in marking the time of night than that of the day.

‡ The seven rivers celebrated in books, and classed together, are, க ஸ் ஐ க, the Ganges—ய ழு ஶ ன, the Jumna—ந ண் ல ஐ க, the Nerbudda—ஈ ஈ ழு ஶ ன, the Saraswati—க ஈ ழு ஶ ன, the Cavery—க ல ஶ ன, the Kistnah, and க ஈ ஶ ன ஶ ன, the Godaveri.

§ The firebrands used in India are either large stakes of a kind of wood (*Ixora parviflora*) containing bitumen enough to support a flame, and which are analogous to the *tedæ* of the Ancients, or they are, as described by Tavernier, “un linge entortillé et trempé dans l’huile que l’on met dans une maniere de rechaut au bout d’un baton.”

Observing that as soon as he had immersed it, the water smoked with a hissing noise, away Duncce ran, hurrying, stumbling and tumbling, and cried out, "O Master! Master! this is not the time for passing the river. It is awake; and no sooner had I touched it, than it flew into a passion, hissed like a venomous serpent, and smoking in fierce rage, leaped and rushed at me. It is indeed a wonder that I escaped with the preservation of my life." To this the Gooroo replied, "What can we do in opposition to the divine will? We will wait a little while." So saying, they sat down in a spreading grove hard by, which formed a dark shade, and as each was relating, in order to pass the time there, different circumstances regarding this river, Blockhead spoke as follows :

"I have many a time heard my Grandfather tell of the ferocity and artfulness of this stream. My Grandfather was a great merchant. One day, he and a companion of his were driving along two asses laden with bags of salt, and when they had descended into the middle of the river, they washed themselves in the cool water, which was running up to their waists, (for, as it was in the hot season,* they were somewhat fatigued) and stopping the asses they bathed them also.

* According to book authorities the year is divided into six seasons, termed ചന്ദ്രവരദക്ഷപ്രസവം. The 1st called കടൽ, comprehends August and September; it is the rainy season, at least on the Western side of India. 2nd, കെട്ടിട, the cold season,

“On arriving afterwards at the opposite bank, they saw, not only that the river had devoured the whole of the salt, but that the salt had all been miraculously drawn out, while the mouths of the gunny bags, which were well sewed, were not in the least opened. They congratulated themselves, saying, ha! ha! since the river has seized upon this salt, is it not a great blessing that it has left us unswallowed?”

Upon this Simpleton began another anecdote. “The stratagems, wiles and thefts of this river have been numerous even in my day. Listen to one. A dog* holding fast in his mouth a piece of mutton which he

comprehends October and November. 3rd, ஹ் ஷ் ப் ஷ் , the former dews, comprehends December and January. 4th, ஹ் ஷ் ப் ஷ் , the latter dews, February and March, (these two bear some analogy to the first rains and latter rains of the Jews, see Deut. ch. xi. 14). 5th, $\text{ஹ் ஷ் ப் ஷ் ஹ் க் ஶ் ஷ்}$, the first hot season, April and May. 6th, ஹ் ஷ் ஶ் ஷ் ஷ் ஷ் , the hottest season, June and July. The Tamul months commence about the middle of our own, which throws these seasons a fortnight in advance. In ordinary conversation the above distinctions are not observed, but the following are substituted: ஶ் ஶ் ஶ் ஶ் ஶ் ஶ் comprehends December, January, February and March, or the winter, and ஶ் ஶ் ஶ் ஶ் ஶ் ஶ் comprehends May, June, July, August and part of September, while the rainy season is called ஹ் ஶ் ஶ் ஶ் ஶ் ஶ் , by which we understand October, November and December.

* The reader will here recognize a fable with which he is familiar. The author has more than once, as will presently be seen, introduced current stories which seemed to suit his purpose.

had stolen, was swimming in the middle of the stream, when the river deceitfully exhibited in its water another piece of flesh. As for the dog, he conceived, that, without any deceit, what he saw was the bigger; so when quitting the piece which he held, he dived to snap at the larger one, both the one and the other disappeared, and the dog went home empty."

Whilst they were thus discoursing, they spied a horseman coming from the other side. As only a single span depth of water was flowing in the river, he remained on horseback, and without being the least afraid, came hastily splashing through. On perceiving this, they cried out, "Alack! alack! if our Gooroo too had a horse, both he and we with him might descend into the river without fear." Then they began to entreat him, saying, "O Sir, you must by all means buy a horse." The Gooroo Noodle however replied, "we will talk of this matter hereafter."

So as the day was declining and the evening approached, he sent again to examine whether the river were asleep. Idiot accordingly took the same fire brand, and on immersing it for the purpose of examination, he found that the water did not spirt up in the least, as the fire had been before extinguished; so being greatly delighted, he ran off, crying, "Now is the time! now is the time! come along quickly, and do not open your mouths or make any noise; the time of the deep slumber of the river is come; there is no occasion now for fear or alarm." Upon Idiot's shouting

out this good news, they suddenly started up, and without uttering a single word, all six of them cautiously descended into the stream. At each step, which was so planted that even the waves beaten up by their legs made no rippling sound, they raised their feet over the water, advanced them, pressed them down again, and with hearts beating pit-a-pat tripped along and passed the river.

As soon as they reached and ascended the bank, they were elated in proportion as they had before been sorrowful, and while they were jumping about, Fool who stood behind, counted all the rest without including himself.* As he only saw five persons while he was

* This story bears so close a resemblance to the 10th of "the Merry Tales of the Wise Men of Gotham," that we cannot but conclude, either that it was borrowed from that Tale, or what is more probable, that both had their origin in some commonly current story. The Merry Tales to which I allude are now so scarce, that the reader will perhaps have no opportunity of determining this important point unless assisted by the following extract.

"On a certain time there were twelve men of Gotham that went to fish, and some stood on dry land; and in going home one said to the other, We have ventured wonderfully in wading, I pray God that none of us come home to be drowned. Nay, marry, said one to the other, let us see that, for there did twelve of us come out. Then they told themselves, and every one told eleven; said the one to the other, there is one of us drowned. They went back to the brook where they had been fishing, and sought up and down for him that was wanting, making great lamentation. A courtier coming by, asked what it was they sought for, and why they were sorrowful. O! said they, this day we went to fish in the brook; twelve of us came out

counting, he took alarm, crying out, "Woe is me! woe is me! one is gone with the stream. Behold, Master, but five of us stand here." Having placed them all in a row, the Gooroo himself counted them two or three times over; but as he always reckoned, omitting himself, he too pronounced that there were but five. Thus as one and all, each leaving himself out, added together only the others, it became certain among them that the river had swallowed up one.

On this account they howled bitterly, crying out "Alas! alas!" and embracing one another exclaimed, "O thou cruel river. O thou more obdurate than a block, more savage than a panther. Hast thou not feared, yea but a little, to swallow up the disciple of the Gooroo Noodle, who is saluted, respected, worshipped and praised from one end of the world to the other? Wretch! hast thou such a daring spirit, thou son of a black bear; offspring of a cruel tiger! Shalt thou attain to a future world? shalt thou hereafter roll

together, and one is drowned. Said the courtier, tell how many there be of you; one of them said eleven, and he did not tell himself. Well, said the courtier, what will you give me, and I will find the twelfth man. Sir, said they, all the money we have got. Give me the money said the courtier, and began with the first, and gave him a stroke over the shoulders with his whip, which made him groan, saying, here is one: and so served them all, and they all groaned at the matter. When he came to the last, he paid him well, saying, here is the twelfth man. God's blessing on thy heart, said they, for thus finding our dear brother."

thy cool stream along? May thy source be totally dried up and scorched; may the glare dart upon the sand in thy bed; may fire feed upon thy waves; may thy meadows be parched and withered; may thy depths be filled with thorns! Without moisture, without coolness, without even a mark to point out the place of thy former existence, mayest thou be in future consumed away!"

- Thus did they vent their abuse and railing, stretching forth their hands and cracking their fingers.* Nevertheless, from their hasty stupidity, no one knew up to that moment which among them had been carried away by the river, and no one enquired who it might be. Just at that juncture, a sensible man who was travelling along the road came up, and touched with compassion demanded, "How now Master, how now, tell me, what is this bustle about?" They in turn related to him in due order what had happened, and he fully perceiving their idiotism replied, "What has happened, has happened.† If you will make me a suitable recompense, I have power to call hither him who is gone with the stream; for know, that I am deeply versed in

* The Hindoos in uttering a malediction, unite their hands by interlacing the fingers, and then projecting them forwards produce that sound commonly called cracking the joints. Their imprecations are still further strengthened, as they think, by casting dust at the object of them.

† That is, what has taken place is irremediable.

legerdemain." To that the Gooroo rejoicing answered, "If you will do this, we will give you forty-five fanams which we have provided for our journey." Then the other raising a stick which he held in his hand, "'Tis in this," said he, "that this art is contained. If you will range yourselves in a row, and as you receive a blow upon the back, will each reckon by calling out his name, I will cause all six of you to be here present." Having thus placed them, he first gave the Gooroo a thump on the back: "Holla!" cried he, "'tis I, myself, the Gooroo." "One," replied the man. In this manner he gave a blow to all of them, and each repeating his name respectively and casting up the account, they agreed in finding that not one among the six was missing. Being therefore astonished they came round the conjurer, and bestowing great praise on him, paid him the money which they had promised and went away.

SECOND STORY.

OF THE PURCHASE OF THE HORSE'S EGG.

AFTER the Gooroo Noodle and his five disciples had arrived at the Mattam, they went about relating the dilemma in which they had been placed in the river.

Upon this an old one-eyed woman,* who was in the habit of sweeping the Mattam, having heard in detail all that had happened, said, "I am of opinion that there was a mistake in the mode in which you counted yourselves and added up the sum. If one reckons, leaving out either himself or any other person, the amount will be erroneous; however, if another occasion should occur, I will tell you a method by which such a mistake as this

* The Tamuls divide the natural life of women, as our immortal Barddivides human life, into seven ages, ஏழு வகைப்படுவம். Until seven years old they come under the denomination பேறுக; from seven till eleven they are considered பேதுமூட; from eleven to thirteen மூன்றுக; from thirteen to nineteen மூன்றக; from nineteen to twenty-five அரிஹை; from twenty-five to thirty-one தேரிஹை; from thirty-one to forty பேரிஹைமேபன்: after the age of forty-one a female is reckoned an old woman, and is called, like the one-eyed dame in our story, கீழவ.

may be avoided. Having picked up the ordure* which lies on the commons, collect it together, and when you have patted it smooth, gather around it, and stooping down, dip the ends of your noses in the dung. Then count the impressions made by your noses, and you may thus know, without any error in the account, how many persons there are. In this very same manner, some fifty or sixty years ago, did we take account of a number† of women who were collected together.

They all replied, “This indeed is a capital plan and costs no money; it did not occur to any of us. Nevertheless, for all purposes, it will be best to buy a horse. Sir, you must by all means procure a horse.” The Gooroo demanded how much the price of a horse would amount to. As they heard upon enquiry that it could not cost less than from fifty to a hundred pagodas, the Gooroo determined that he had not ability to pay so much.

The matter thus remained a good while under consideration, when one day they perceived that their milch

* This is a suggestion which would not appear quite so extravagant to a Hindoo as it must to an European, for the women of an Indian family are frequently employed in collecting the ordure of cattle, which they form into flattened cakes and dry in the sun against rocks or walls. These cakes are used as fuel by all classes.

† The words in the original are *ten women*, but the number *ten*, as well as *four*, is frequently used in an indefinite sense; thus resembling the number *nine* in Greek, when applied to time: as, *εννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατον ὤκετο κῆλα ξεοῖο*, Hom. lib. i.

cow which had been turned out to feed, did not return home at the close of the evening; they sought her all over the village, but as, notwithstanding their search, she was not to be found, Blockhead on the following day went to seek her in the surrounding villages.

On his return to the Mattam the third day, unable to discover her any where, he exclaimed with delight, "The cow, Sir, I cannot find: 'tis no matter, however, for I have met with a horse for us at a very low price." "How is that?" demanded the Gooroo with eagerness. To which Blockhead replied, "When I was on my return, after I had been searching from village to village, from common to common, from enclosure to enclosure, in order to find the milch cow, I perceived four or five mares grazing and reposing on the bank of a large lake. As I went on farther I found, in a place which was near, a number of horses' eggs hanging down in every direction, which could not be encompassed by one's two arms. Upon enquiry of one who came up, he informed me that they were in truth horses' eggs, and that the price of each of them was only four or five pagodas. Here is a fine opportunity, Sir. We can thus, at an easy rate, obtain a high bred horse, and as for its docility, this will depend upon the manner in which we rear it and break it in." They all consented to this proposition, and having united Idiot with him, delivered into their hands five pagodas, and despatched them forthwith on their journey.

After Blockhead and Idiot had set out, in the manner just mentioned, to purchase the horse's egg, Fool thus

threw out a doubt. "Grant that the egg of a high bred courser be obtained, still when obtained, it is only after having been sat upon that it will be hatched; but who in the world is to hatch it I am sure I do not know. He says that it is not to be encompassed by one's two arms; though then we were to keep ten hens together upon it, they could not even stand upon it, much less cover it. Tell us then how we are to manage in this business." On hearing what he said, they all stared at each other with astonishment, and without opening their mouths, remained speechless.* After a considerable pause, the Gooroo addressed himself separately to each of the three who were present, saying, "I see no other way but that one of us should sit on it." Upon this each made his excuses. "It is my business," says one, "to go daily to the river and fetch all the water that is wanted, as also to go to the jungle and procure canes for firewood, how therefore can I possibly hatch it?" Says another, "After remaining night and day without intermission in the kitchen, dressing rice, cooking all kinds of curries, making fancy cakes and boiling water, for every body, thus killing myself at the stoves, how can the hatching be performed by me?" Says another, "Before day break I go to the river, and after having

* This sort of tautology, common in Tamul, seems not unfrequent in Scripture; as in Psalm xxxix. ver. 3, "I held my tongue and spake nothing."

cleansed* my teeth, rinsed my mouth, washed my face, purified my hands and feet, and completed all my ceremonies according to the rules, I have to go round the flower gardens, cull the new buds, bring them hither with due respect, tie long garlands, strew flowers over different idols, at the same time worshipping them, and daily assist at the Poojei of the deity. Such is my business; is it not? With all this, how can I hatch it?"

To this the Gooroo replied, "This is all quite true; neither can it be accomplished by the other two who are gone away; for one of them has more business than he can finish, in making enquiries respecting those who come and go, in giving answers to the questions which they propose, and in hearing and settling the disputes which are brought before him. Finally, Blockhead, on all occasions when we wish to transact any business, is he not the person who goes to the shops, to the fairs and

* According to Hindoo practice, cleanliness, or rather that particular cleanliness of person which is required by the law, and is called கரகரிஹக, consists in four particulars, viz. 1st, க்ஷௌரம், shaving; which is performed on every part of the body except the top of the head, the upper lip, which however is shaved with Brahmans, the arm from the elbow to the wrist, and the leg from the knee to the ankle. 2nd, அப்தயஸ்கம், anointment, or according to others, the bathing of the whole body, as opposed to கண்டல்நாஸம், a bathing or washing of the head as far as the neck. 3rd, குருகுரவணம், the care and cleansing of the teeth. 4th, நிர்மலவஸ்திரம், clean raiment.

to the villages? It is very true, therefore, that you must follow those occupations which constantly require your attention. For my part, am I not here doing nothing? I will place the egg in my lap, embrace it with my arms, cover it with the skirt of my cloth, hug it in my bosom, guard it with tenderness, and thus hatch it. It is enough if we do but produce the horse, we will not regard the trouble which is to be endured."

Whilst all this deliberation was taking place in the Mattam, Blockhead and Idiot, who had set out in the third watch with the rising moon, after a journey of more than two kādams* and a half, bent their course towards the mark which they had before seen and noticed, and arrived at the borders of the lake where there was an abundance of pumpkins† in fruit.

On perceiving this, being greatly delighted, they went to the countryman who was attending there and entreated him, saying, "Master, we earnestly conjure you to give us one of these eggs." He, in his turn, seeing their idiotism, said, "Hey-day! do you suppose yourselves fit to buy such high bred horses' eggs as these? They are very costly indeed." To this they replied, "Go to Master, do we not know that five pagodas is the price of them? Look ye, friend, take your five pagodas and give us a good egg." To this he answered, "You are, to be

* The Tamul kādam, க ா க ட ம், differs in length in different parts. At Madras and its neighbourhood it equals ten English miles.

† Called க ா க ட ம் ப ள ன், or ash coloured pumpkin.

sure, fine honest fellows. In consideration of your good qualities, I consent to give them to you at this price; select therefore an egg to your liking, and go your ways, but do not publish it abroad that you have obtained it at this easy rate." They both of them selected and took away a fruit which was larger than all the rest, and rising early the next morning, they set out on their journey just as the day was breaking.

Blockhead having carefully taken the egg and lifted it on his head, the other went before shewing the way, and while they were thus going along, Blockhead began to say, "Ay, ay, our forefathers have said, *they who perform penance, are forwarding their own affairs*. We have now seen the proof of this with our own eyes. This in truth is the profit which has accrued by the penance continually performed by our Gooroo. A high bred horse, which is worth a hundred or a hundred and fifty pagodas, we purchase and take to him for five." To which Idiot replied, "Needs this any reflection? Hast thou not heard the saying—*from pious actions* alone proceeds delight*,

* The Tamuls reckon thirty-two kinds of pious actions, some of which are sufficiently fanciful: these comprehend, however, if not all the possible varieties of charitable works, at least more than most people perform. Their enumeration is as follows. 1. The building hospitals for the poor. 2. Giving food to those whose employment is devotion. 3. Giving food to those who follow any of the six sects. 4. Supplying calendars or almanacks. 5. Furnishing remedies for the eyes. 6. Giving oil for the anointment of the head. 7. Associating with the female sex. 8. Marriage. 9. Sobriety. 10. Preserving the good works of another.

all else is irrelevant and unworthy of praise. From virtue, not only profit, but pleasure proceeds; except there be (virtue), all else will be misery and disgrace. Did not my father for a long time practise many virtues; and he found his profit and delight in the end, in having me born to him." To which the other replied, "Can this be doubted? *If you sow a castor oil tree, will an ebony tree be produced?** From good actions, good will proceed, from evil actions, evil."

11. Raising a shed where water may be furnished gratis to passengers. 12. Building a house, either of rest for passengers, or for some religious devotee. 13. Building tanks and repairing roads. 14. Planting trees. 15. Planting groves for the convenience of travellers. 16. Giving food to animals. 17. Giving money to preserve the life of any living thing whatsoever. 18. Erecting posts for cows to rub themselves against. 19. Giving food to prisoners or slaves. 20. Giving boiled rice for sacrifices. 21. Causing to make sacrifices. 22. Giving garments. 23. Furnishing provisions for a journey. 24. Furnishing Brahmans with the means of bearing the expense of assuming the sacred thread. 25. Pouring milk into the sacrificial fire. 26. Making gifts, more especially of money. 27. Giving quick lime to be eaten with betel leaf. 28. Paying for the barber employed in shaving another. 29. Furnishing remedies for diseases. 30. Giving drink to cows. 31. Furnishing a looking-glass. 32. Burning corpses. It would need a long commentary to explain the nature and value of these various good works. I confess myself unable to do so, but recommend that their merits should be made matter of conversation with the உபநிசு உபநிசு, or instructor, by those who study the Tamul language in India.

* The Latin Dictionary, a most valuable work by our author, which is now in course of publication at the College Press at Madras, in quoting this common proverb says, "æquivalet dicto, quæ quis seminat

Thus conversing, after they had walked along for a considerable distance, the pumpkin, from striking against the bough of a tree which was bent and hanging down, was dashed out of his hands, and suddenly tumbling upon some shrubs which were spreading in bushes below, cracked and fell to pieces.

Upon this, a hare which was sitting in the bushes started up and ran away. Taking the alarm, they cried out, "Behold! the horse's foal which was in the shell has run away;" and followed after to catch and seize it. Running, regardless of hills or dales, or woods or commons, the clothes which they had on became entangled in the thorny bushes, and were partly torn and partly detained. They continued the pursuit, with their flesh lacerated by the stumps which they trod on, their blood flowing in consequence of the thorns which stuck into them, their bodies all streaming with perspiration, their hearts beating, their two ears closed,* puffing and blowing with fatigue, and their bowels jolting; notwithstanding which, the hare was not caught, and they both fell down, wearied out and harassed with fatigue. In the mean

hæc et metet." Perhaps it approaches still nearer to the very forcible interrogatory with which our Saviour inculcates the same moral: "Do men gather grapes of thorns or figs of thistles?" Matt. vii. 16.

* This is the undoubted meaning of the text; but whether violent exertion would produce the effect described, I will not pretend to determine. The effects of violent love on the same organ, as described by Sappho, seem at least equally wonderful, if not quite similar. *Οππάτεσσιν ὃ ἔδεν ὕρημαι, βομβεῦσιν ὃ ἀκοαί μοι.*

time the hare went on, and becoming concealed, so as no longer to be kept in sight, it ran away to a great distance. They too, regardless of their weariness, rose up, and with legs limping and wounded by thorns, stones and stumps, searched in every direction. Journeying in this afflicted condition, they suffered hunger and fasting all that day, and after sunset arrived at the Mattam.

When they entered in at the gate, they smote their mouths, crying, "Alas! alas!" and beating themselves, fell down. "What is it? What is it? What harm has come to you?" demanded the rest; who came, and, taking them by the hand, raised them up. After the two had related in detail all the circumstances that had happened, Blockhead spoke as follows: "O Sir, since the day that I was born, I never beheld so swift a horse as this: of an ash colour, mixed with black; in form and size like a hare, and a cubit in length. Although a foal* still in the nest, it pricked up its two ears, cocked its tail, which rose up the length of two fingers,† extended and stretched forth its four legs, and with its heart close to the ground, ran with a swiftness and impetuosity which can neither be expressed nor conceived."

* A foal, when first born, is called 𑀓𑀲𑀭𑀺; when somewhat grown, it becomes 𑀓𑀲𑀭𑀺𑀲, a colt: the term 𑀓𑀲𑀭𑀺𑀲𑀲𑀭𑀺 expresses the age of a full grown young horse; 𑀲𑀲𑀭𑀺𑀲𑀲𑀭𑀺, that of a middle aged horse, and 𑀓𑀲𑀭𑀺𑀲𑀲𑀭𑀺, one much advanced.

† By "two fingers," is meant the breadth of two fingers, a finger's breadth being a measure in common use, and the word *length* applies to the tail.

Upon this they were all bewailing, when the Gooroo appeasing them, said, "True indeed, the five pagodas are gone, but however, it is well that the horse's foal is gone also; if whilst a foal it runs in this manner, when hereafter it shall become full grown, who will be able to ride upon it? I truly am an old man: a horse of this description, my friends, although it were presented to me gratis, I would not accept."

THIRD STORY.

OF THE JOURNEY WHICH WAS MADE, MOUNTED ON
AN HIRED OX.

AFTER some time had elapsed, a necessity arose for performing a long journey. As they could not go so far on foot, they agreed for the hire of an ox without horns.* They settled to give for its hire, three fanams a day, and after one watch from sunrise had been employed in various affairs, they set out upon their journey.

It being a terribly hot season, as they travelled along, the rays of the sun darted directly upon them, and they found themselves in an open plain, without the advantage of a single tree or bush, and without either covering or shade. While they were thus jogging along, the old Gooroo, unable to endure the fierceness of the unrelenting heat, and bending like a green blade of corn, was in danger of falling off the ox. On perceiving this, his disciples laid hold of him and lifted him off, and, as there was no other shade, set him under the shadow of the ox, which they halted, and fanned him with their

* ဇေဝတဝုဗ္ဗဝေဝေ does not mean an ox, naturally without horns, but one whose horns were seared when they began to sprout, so as to prevent their growth.

cloths. After he had by this means been much revived, as a cool breeze sprang up, he re-mounted the ox, and travelling gently along, they arrived, before the day declined, at a little village where they halted.

No sooner had they entered into a small rest house there, than, on paying the ox-driver his three fanams, he asserted that it was not enough. "How is this," replied they, "is not this the daily hire that we originally agreed for with you?" To which he, objecting, vociferated, "It is true indeed, that for the accommodation of the ox, as a conveyance, this hire was agreed upon; but moreover, in the middle of the way, my ox afforded accommodation as an umbrella against the heat: must I not then have hire for this too?" They asserted that this was an imposition, and flying into a passion, opposed him and raised a great dispute. As the quarrel increased, all the villagers who were passing to and fro, both men and women, assembled and formed a crowd. In the mean time a Padeiyāchi,* who was the justice, having appeased the fray; heard the dispute on both sides, and demanded of them whether they would abide by the decision which he should pronounce, and the judgment which he should give: after which he spoke as follows:

"I† myself once travelling home, put up one night at

* A certain caste of cultivators.

† This story, which, in other forms, is familiar to us in Europe, is derived from an oriental stock.

a large caravansara; where, besides lodging, they supplied, for money, those who frequented it with every thing that might be wanted in the way of food. I, however, as I had not enough for my travelling expenses, said that I needed nothing. They then transfixed upon an iron spit a large leg of mutton, for those who had arrived that day, which they roasted by turning it over the burning coals. This continued smoking with the heat, and the odour which it sent forth being very grateful, I thought that it would be nice to eat the bundlefull of boiled rice* which I had brought, with this savoury smell, and begged permission to be allowed to turn the spit for a little while. Thus, holding the rice over the smoke, I turned the spit with one hand, whilst with the other I fed myself with gratification at the savoury odour. Afterwards, when I was thinking of going, the master of the caravansara demanded payment for the odour which I had smelt. I asserted the injustice of his demand, and, both of us disputing together, we went before the head man of the village. Now he was a great Shastri, a very sensible man, extremely clever and much versed in the science of the law. Listen to the decision which he gave. ‘For him who ate of the dish, the price is money, but for smelling the odour which issued from the dish, the price is the odour of money;

* A native of India, when travelling, seldom fails to provide himself with a cloth full of cold boiled rice, (கட்டி சீசு ரு து டு). This, when moistened with the juice of a lime, or a little pepper-water, is sufficient to satisfy his moderate appetite.

this is my decision.' So saying, he called the master of the caravansara near him, and forcing a bag full of money down upon his nose, he chaffed and scrubbed it. The other cried out, 'O dear! O dear! my nose is coming off, I have had sufficient payment.' Do ye hear this? Is not this justice, is not this law? This very decision applies to you. For journeying hither on the ox, the proper hire is money, and for remaining in the ox's shadow, the shadow of the hire-money is sufficient."

However, as the sun was now set, having settled the sound of the money, as the hire of the ox's shadow, he suddenly seized on the ox-driver, and having repeatedly thumped the money-bag upon his ear, he cried out, "Do'st hear?" To which he replied, "O yes Sir, O yes Sir, I have heard it, indeed I have heard it, my ear is sore; enough father, of hire enough." The Gooroo also said, "What I have already suffered sufficeth me; I cannot endure this vexation, take away thy ox; the remainder of the journey is short, in the morning I will proceed gently on foot." So saying, he discharged him. Then, greatly praising and complimenting the Justice who had so well settled his quarrel, he gave him his blessing and dismissed him.

FOURTH STORY.

OF THROWING A FISH HOOK TO CATCH THE HORSE.

ON the following day the Gooroo and his disciples dreading the heat, made ready as soon as the cock crew and set out on their journey. As they travelled at a slackened pace, before they had yet finished one kādām, finding that the heat began to scorch them, they halted in a cool grove. Whilst they were refreshing themselves there, Duncē retired to the fields,* and then went to wash his feet† in a neighbouring lake.

* This is one of several delicate forms of expression, the meaning of which will be at once perceived. The following are some others which should be borne in mind, in order to avoid mistaking the implied for the literal sense of the words. ஏண் ஸக் குப்பே ர ஸ து, “to go for one purpose—இரண் டுக் குப்பே ர ஸ து, to go for two purposes—கு ஸ துக் குப்பே ர ஸ து, to go to the tank—வர ய்க் கர ஸ துக் குப்பே ர ஸ து, to go to the channel—ஆ ஸ துக் குப்பே ர ஸ து, to go to the river—பெ ஸ யே பே ர ஸ து, to go out—கெ ர ஸ துக் குப்பே ர ஸ து, to go to the field.

† This expression is equally guarded as the former, and has an implied meaning which cannot be mistaken.

There was an Ayinār* temple upon its bank, in which there was a large horse of newly baked clay, which had been brought and deposited there in fulfilment of a vow. The lake being full of water, and the water clear, Duncce saw the reflection of that clay horse in the lake; and, astonished that a horse should stand in the water, as he perceived that it was of similar colour, size and appearance with the clay horse which stood on the bank, there arose a suspicion with him that it might perhaps be its reflected image which appeared below.

Just† then, however, the water becoming undulated and ruffled by a breeze that blew over it, the horse also which appeared in it was agitated, and as he perceived that there was no motion whatever in the horse on the shore, he became convinced that the horse in the water was separate and alive; moreover, as if to drive it away, he shouted out, and pelted it with a stone. With this, the water becoming more undulated, the horse also seemed to him to raise his head, to kick out his feet, and to leap with his whole body in trepidation. So taking alarm, he ran to the rest and related every thing that he had seen.

* Ayinār, அயினார் or அய்யினார்; called also அநிகரன் and அநித்தரன், is the son of Vishnoo. His distinguishing weapon is the கெண்டையம், or club; his conveyance is a white elephant, whence he is called வெண்மையான யானை, and a cock is the ensign displayed in his banners, on which account he is intitled கோழிக் கோடியான்.

† This story reminds us of that told of the Wise Men of Gotham, who raked in a pond for the Moon.

Upon this they all instantly arose and hastened to the spot, where, looking around them, they perceived the truth of what Duncce reported. They afterwards consulted* together how they should take it, but as none of them would consent to descend into the water and lay hold of it, after opposing, and rejecting several modes which one and another suggested, they at length determined, that it would be the best plan, by casting a hook, in the same way as one would catch a fish, to catch this also, and thus draw it ashore.

They made preparations by taking as a hook, a sickle that one of them had with him, and this they baited with a bundle† of boiled rice which they had brought, while for a line they took the turban that the Gooroo wore. In this manner, having thrust the sickle through the rice, they tied it with the turban, and threw it into the place where the horse made his appearance. By the great

* It is held that in consultation (உலோசனம்) five circumstances (பஞ்சாங்கம்) are to be considered. 1st, ஸூக்ஷ்மம், the exterior means. 2nd, பஞ்சுதிரை யசம்பத்தி, the fruits which we are to expect, and which should be among the following four: 1, தயல்மம், good works; 2, உய்தல், riches, money or goods; 3, சுகம், pleasures; 4, லோகமம், paradise. 3rd, தேசகாலவாசகம், the choice of time and opportunity. 4th, பரமார்த்தபரிசீலனம், a foresight of what may be the objections and the answers to them. 5th, காரண யசீக்தி, determination as to whether the matter under consideration can and ought to be done.

† See the Note in page 73.

undulation of the water, from the impetus with which it plunged in, the horse also which appeared there, seemed as if seen to leap, to wriggle and to kick, in consequence of which they all took alarm and ran away. One of them, however, who had hold of the turban did not let it go, but remained with it in his grasp. After the waves of the lake had subsided, he drew softly near, and as he continued to troll the bundle of rice which had been cast in, some large fish in the lake bit at the cloth; perceiving signs of which, he beckoned the rest to him by a signal with his hand and cried, "Look ye! the horse is biting the bait." On drawing up the turban after a little while, the cloth and the rice were both gone, in consequence of which, the sickle which was fastened to the turban stuck in a large weed that was spreading out beneath the water. They all cried out with delight, "Now that the hook has stuck in the horse's mouth, he is our own:" then uniting together they pulled at the turban, which being an old one, it gave way, and they all at the same instant fell on their backs.

A good man coming up at the moment when they had thus tumbled down, asked what was the matter, and they related every thing as it had occurred. Upon this, he, perceiving their simplicity, veiled with a cloth the clay horse which was on the shore, and shewing them that the horse in the water was also thus hidden, he did away with the delusion.

They then pointed out the Gooroo, and related to the man, with every particular, how, from their not having

money to purchase a horse, which was so absolutely necessary in consequence of his decrepid age, they had bought the egg of one; how it had been destroyed, and how they had suffered vexation on account of the hired ox. He, perceiving that they were well meaning folks, and without guile, had pity on them, and said, "I have a lame horse, an old one indeed, however, it will be serviceable for journeys of the description you make; fanam* or kāsoo is unnecessary, I give it you gratis. Come all of you to my house." So saying, he took them away with him.

* See the words டு ஸா டு and ஶ ர ஶ in the Vocabulary. The latter word is usually pronounced *cash* by Europeans, but the Tamul orthography is used in the text, that the reader may not mistake it for an English word.

FIFTH STORY.

OF GOING HOME ON HORSEBACK.

THAT good man carried them away in the manner already mentioned to the village where he lived, which was in the neighbourhood. He was not a rich man,* he was indeed poor, but he was charitable; so he spread before them a ^{Subher}repast, in which there was no lack of ghee, or milk, or tyer,† and gave them betel leaf‡ and nut,§ and tobacco, and whatever else was requisite in abundance.

* A rich man, திரவையொன். There are eight components, அரவையொன், which constitute திரவையம், or wealth: viz. தனம், money—தரணியம், corn, that is, land—குமாரர், children—பெண்கள், goods or personal property—பாகனம், conveyances, horses, camels, elephants—பெருகு, relations—செண்கள், friends, allies—அடுதலம், slaves. From this enumeration it will, I think, be granted that the Hindoos have tolerably clear notions respecting the good things of this world. The eight pleasures or enjoyments of life, அரவையொன், are 1st, உண்குணம், eating. 2nd, உண்குணம், clothing. 3rd, கருணம், odours. 4th, புண்பம், flowers. 5th, தரம்புலம், betel and areka. 6th, ஸ்ரீயமொன் பெண்சாரி, a beloved wife. 7th, சங்கீதகொண்டி, a band of musicians. 8th, பரணம், a couch of flowers.

† Milk curdled into a solid mass, by the addition of a small quantity of milk already curdled. It is usually eaten with rice.

‡ Piper Betel.

§ Areca Catechu.

stituted twisted hay bands. After they had given themselves much trouble to obtain a belly band and girths, not being able to procure them, Blockhead went to a village in the neighbourhood, and purchased both these and a martingale.

When all the trappings had been thus obtained, the unlucky* days were passed over, and at a fortunate moment, according to the rules of astrology, all the village having come forth in company with them, shouting out and cheering, they placed the Gooroo Noodle on horseback at the head of the procession. Then, one of the five disciples laying hold of the bridle pulled forward. One placed near the tail, hooted, and drove the beast on. Two of them at the two sides, keeping hold of the Gooroo's legs, supported him; while another in front, acting as herald,† cried, "Take ye care, take ye care, look out, look out;" and thus they went along.

* If the 12th day of the Moon's age fall on a Sunday, the 11th on a Monday, the 5th on a Tuesday, the 2nd on a Wednesday, the 6th on a Thursday, the 8th on a Friday, the 9th on a Saturday, these days are accounted unlucky. On the contrary, if the 8th fall on a Sunday, the 9th on a Monday, the 6th on a Tuesday, the 3rd on a Wednesday, the 9th on a Thursday, the 13th on a Friday, the 14th on a Saturday, these days are esteemed lucky. In general, the 1st day of the moon's age, the 4th, the 6th, the 8th, the 9th, the 11th, the 12th, the 14th and the 15th, are esteemed unluckily, unless their ill luck be corrected by the day of the week according to the above table. On the contrary, the 2nd, the 5th, the 7th, the 10th and the 13th, are esteemed lucky.

† See Dubois' Work, page 67.

After they had travelled merrily along for a considerable distance, the collector of toll belonging to the highway came running up, and stopping them, demanded five fanams for the horse. To this they replied, by crying out, "What! toll for a horse ridden by a Gooroo! Has this any thing to do with commerce? This forsooth is a horse given by a person out of charity, who perceived that owing to his decrepid age he was unable to go on foot: what toll is there for this? 'Tis an injustice." As he would not quit his arrest, even until it was high noon, seeing no other way, they gave the five fanams. The Gooroo, too, reflecting that if he had been without a horse, this vexation would not have been occasioned, was in great tribulation.

They went to refresh themselves in a choultry which was near, and to a good man whom he found there, the Gooroo himself began making great complaint. "I never," said he, "mounted a horse from the day that I was born. Now to-day, on the occasion of my riding for the first time, this is the injustice which I have experienced. Shall the money which they thus wickedly obtain, like thieves who unlawfully take possession of the road, do them any good? Shall not the money, which they consume* my belly by receiving, become a fire to them?"

* പൊന്നുപുഴ is a phrase, which translated literally signifies "the belly to burn," or "be in a burning state," but which means, also, "to be very hungry," or to "grieve." In the original, there is a kind of *double entendre*, therefore, which does not admit of translation, arising from the two-fold meaning of the phrase.

To which the other replied, “This, Sir, is the temper of the times; in these days, money is the Gooroo, money is the deity; we have heard it said of old, that *if you but name money, even a corpse will open its mouth*. Now-a-days, Sir, there is no other care or love but money.” The Gooroo answered, “In these times there are some, who if they see money, though it be in ordure,* will not scruple to lick it out.” Said the other, “Is there any doubt of this? And even that, Sir, doth not stink to them: listen to an evidence of this.

“A certain king,† from a desire of money, after he had imposed upon his kingdom all sorts of taxes which had not existed before, levied a tax also upon urine. This, even his own son not enduring, he remonstrated with his father, saying that it was shameful to demand such a stinking tax. The king, however, dismissed his son without making a reply. After many days had elapsed, and the money had been collected for the tax which had been

* The ordure of different animals has different names, which it is proper to bear in mind. The general term is க உட டம்—that of the ox and buffalo is called சாணம், சாணு க டம், or சாணு ன் க டம்—that of the elephant and of the horse, லேத் தி—of birds and lizards, எச்சம்—of goats and sheep, டீட்டுக் குக—of the domestic fowl, கேர டீக் க ர டம்—of man, உலேத் தி ய டம், டல டம். The above are terms of decency, but the word டீ, so often used by people of low caste and education, is to be avoided as grossly vulgar.

† This is the well known story of Vespasian and Titus, which the Author has artfully introduced in illustration of his subject.

imposed, the king, sending for his son, desired him to smell that money: ‘Does it stink?’ demanded he. The son, not thinking of any ulterior meaning, said it smelt well enough; upon which the king replied, ‘This is the very money from the urine tax.’ Dost hear me? It is enough, if the money but comes; it is no matter, Sir, how it comes.”

After they had in this manner passed the day in much conversation, in the evening the Gooroo again mounted the horse, and when they had travelled along they halted in a hamlet. They did not tether the horse, but turned him out to feed at night, and when they went in the morning to seek him for their journey, he was not to be found. On entering and searching from house to house, a person had detained him tied up in his enclosure, and when they requested that he would give him up, he replied, “The whole thirty hours* of the night he has been feeding on my grain, by which as I have suffered much injury, I will positively not let him go.” Upon this the chief of the village went himself to him; but although he endeavoured to appease him, both by entreaties and threats, he said that he would agree to give him up, only on condition that the damage should be made good. A number† of persons assembled, who having enquired into the injury which had been done by the grazing, and having estimated what had been trodden down and what

* See Note in page 52.

† Literally, four persons; but the number is used in an indefinite sense.

had been fed off, pronounced that there was a damage of ten fanams, or at least, that there was a damage of eight fanams. In the end, however, an agreement was made for four fanams; which the man having received, gave up the horse.

As for the Gooroo, being greatly distressed, "Wherefore have I this horse?" said he, "how many expenses, how many sorrows, how many degradations have been incurred in consequence of its coming; all this, my friends, is ill befitting my dignity." So saying, he resolved firmly to go on foot. Upon this both his disciples and the village folk cried, "Fie, fie, this ill beseems you, besides, you are unable to walk on foot." Then a certain Valloovan* hearing all this, said, "You need not grieve, Sir. Undoubtedly all these calamities have come upon you, from the sin which has possessed the horse. If you, once for all, will incur an expense and give me five fanams, I will cast out and remove that sin." Reflecting, that "*if one fears expense, business cannot be done,*" they consented to give the money, and told him to cast out the sin.

Then the Valloovan, in order to deceive them, performed several ceremonies, plucked some green leaves, sprinkled them over the horse, screamed out, "Moona! moona! ah! oh!" And having performed circumgyrations round him, he came thrice to the right, and after patting and stroking the horse from the tail to

* See the word പൊട്ടി പൊട്ടി in the Vocabulary.

the head, seized hold of the single ear. "In this very ear," said he, "all the sin is lodged. It was in order to cast out such a sin as this, that the other ear was heretofore cut off. Now, if we cut off this also, the sin of the present day will be suppressed and stayed." With this, having sharpened a chopper, they cut off the ear, and in a trice bore it to a distance, in order that the sin might not attach to any one. They then dug a deep pit, buried it, and covering it with earth, placed a mark there and came away. As all that day was consumed, on the following morning they departed, and after having suffered much trouble arrived at the Mattam.

SIXTH STORY.

OF THE BRAHMAN'S PROPHECY.

AFTER their arrival at the convent, the Gooroo was very much out of spirits. The gift-horse was a very defective horse, yet it was a great happiness to him that it had come without purchase; still, however, harping and harping upon the sorrows and misfortunes which had happened on the road on account of the horse, he continued to suffer great anxiety of mind: so, assembling his disciples, he began to give them divers sage counsels. “Brethren, I perceive every day more and more, that all the pleasures of the world are false pleasures. Good unmixed with evil, a sweet unmixed with bitter, and joy unmixed with sorrow, are here unattainable. Alas! alas! were we not greatly delighted, that, through civility, we had obtained a horse without paying for him? Ye have witnessed the sad misfortunes which visited us, and, on that very day, immediately followed this good fortune. Must we swallow so much bitterness, in licking up one drop of honey? Ah! even the grain of fine rice* is

* မြေတံ ဝေဇာဝေဇာဝေဇာ, is a superior kind of rice.

within its husk, and to fruits* of every kind there is a skin and a stone.† All this is indeed true; nevertheless, the evil which I have endured within the space of one day is extreme. It is certainly not befitting me to go about riding on horseback. Shall I have the audacity to go in opposition to the destiny above? No, no. It will be proper, then, hereafter to send the horse back again." To this all the disciples with one accord replied, "This must not be; this must not be. Do not talk so, Sir. Is this a horse which you have purchased? Is this a horse which we have sought? No indeed, it is a horse which came of itself, as a providential assistance; did it not? If we send it back, it will be to go in opposition to the divine will; will this be proper? This will, indeed, be a sin, Sir. Besides this, there is nothing to excite alarm, now that that Valloovan has cast out the sin which had got possession of the horse."

By their stating at large, this, as well as many other reasons, the Gooroo himself having recovered his spirits, said, "Be it according as you have said; however, in order that the mishap which we met with the other day, may not occur in future, it will not do to turn the horse out to feed at night, but we must positively keep him tied

* In the acceptation of the word *פירות*, *fruits*, nuts of different sorts and plantains are not included; so that the saying is precisely true in the original, though not in the translation.

† In two cabs of dates there is one cab of stones and more.

A Hebrew Proverb.

up in-doors, and I do not know of any place for that purpose." Then, said Simpleton, "What need of consideration for this? I will go now directly and cut some Banian branches, and bring them, and in a moment I will construct a neat stable up in the corner."

The instant that he spoke, he set out, and ascending a large spreading Banian tree which was by the road side, he began to cut* with an axe a straight branch which projected. He, however, stood at the end, and chopped the part next the trunk; which a Brahman traveller who was coming along the road having perceived, cried out, "Ho! brother,† do not stand in this manner, you yourself will fall together with the branch." To this he replied, "Comest thou with this evil boding to me?" With that he hurled at the Brahman a knife which he kept sheathed at his waist. Whilst the other thinking, "Let this fool learn by suffering," retreated and made his escape.

* This adventure will remind the reader of that admirable stroke of satire in Hogarth's engraving of an Election: where a foolish fellow sits at the extremity of the Crown sign-post, and saws the portion on which he is supported. Our Author wrote before Hogarth's time, but the idea is very ancient; for, as I learn from an eminent Sanskrit Scholar, it is contained in an anecdote related of Kālidāsa.

† The terms अपत्यं पितॄणां , a father; अपत्यं मातॄणां , a mother; भ्रातॄणां , a younger brother, &c. are frequently used, in familiar address, among persons who are not related to each other; for the Tamuls follow the rule of Erasmus, "Senes, ignotos adolescentulos filiorum cognomento salutant; adolescentes vicissim illos patres aut Dominos." In Greek, this idiom is common: thus, 'Εξ ἀλλῶν ὁ μᾶτερ ; *Theocrit.*; and it is probably to be found in all languages.

As for Simpleton, he chopped away, still standing in the same manner in which he had stood before, so that when the wood was more than half cut through, it broke, and he himself fell down with it. “Am! am! ma!” exclaimed he, “that Brahman is a great Shāstri, a mighty Prophet, it has happened just as he predicted.” So saying, he quickly rose up, and ran to overtake the Brahman. This latter, perceiving him running all on a sudden towards him, stood in terror, doubting what this senseless wild beast might do. Simpleton, approaching, made him a reverence, and said, “Sir, you are a great Shāstri, pray prophecy for me yet once more; I am a disciple of the Gooroo Noodle, for whom I have a great affection. As he is of a decrepid age, I am fearful that he will die in the course of a short time. Do pray now, for my comfort, tell me at what period his end will be, and what will be the signs that will appear previously to it.”

The Brahman in order to effect his escape, made various excuses; but, as the other would not quit him, he at last said, “*Āsanam shītam jīvana nāsham.*” “What is this Sir? pray tell me its meaning,” asked the other importunately. The Brahman replied, “On whatsoever day your Gooroo’s posteriors shall become cold, it will be a sign that his death is at hand.”

So Simpleton, having made obeisance,* departed, and dragging the branch which he had cut to the Mattam,

* Obeisance, ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ. See Dubois’ Work, page 207.

related circumstantially all the particulars that had passed. The Gooroo upon this was very sorrowful, and thus spoke. "It cannot be asserted that the said Brahman is not a great Shāstri, for every thing immediately happened to thee, exactly as he had foretold. In like manner, the prophecy which he has pronounced and sent to me, must be infallible. *Āsanam shūtam jīvana nāsham*, is a true saying. For the future, great care will be requisite: my feet* must never be washed, and for the rest—God's will be done."

* The force of this expression has been already adverted to. The literal meaning of the words would be inapplicable, but the implied sense has direct reference to the Prophecy.

SEVENTH STORY.

OF FALLING OFF THE HORSE.

AFTER the circumspection, which has been mentioned, had been for some time used, they set out upon a tour from village to village; impelled by the consideration, that should they travel around the district, the disciples might collect their money, but that in the Mattam no income could be realized.

One day, when they were on their return to the Mattam, as the Gooroo was jogging along on horseback, his turban happened to fall off behind him, in consequence of encountering the branch of a tree which hung downwards.* Thinking that the disciples had picked it up, after he had travelled on quietly for a considerable distance, he asked them, "Where is my turban? please to

* The roads, in India, are not unfrequently lined with Banian trees, whose wide spreading boughs, covered with thick foliage, afford a welcome shade to the traveller. From these boughs, the largest and lowest of which are horizontal, numerous roots are suspended, which in time reach the ground and become new trunks. They may with truth be said to hang downwards; an expression, which would scarcely apply to the bough of any other tree.

give it me." They replied, "It is yonder, and probably lies on the spot where it fell." Upon which he grew angry, and said, "Is it not necessary to pick up every thing that hath fallen?" So Idiot immediately ran off, and as he was bringing along the fallen turban which he had picked up, he placed in it some dung loosely evacuated by the horse (for he had been feeding on the commons, upon grass that was green in consequence of some showers of rain which had fallen that night), and delivered it into the Gooroo's hand.

He then became exceedingly enraged, crying out, "Fie fie." To this they all with one accord, replied, "How is this, Sir? Did you not deliver your instructions before, saying, that every thing which fell was to be picked up; and now, because Idiot acts according to those instructions, you fly into a passion; wherefore is this?" As for the Gooroo, he replied, "Not so. There are some things which it is proper to pick up, and others which it is improper to pick up. You should act with some shew of sagacity." To this they replied, "We are not men so clever as all that." So they requested that he would write down, separately, such things only as they were required to pick up, and these he wrote accordingly.

After this, in travelling along, the ground being slippery and wet, the lame horse, which tottered as it went, tripped and fell down, and the Gooroo tumbling head downwards and feet upwards into a large hole which was near, roared out for help, and cried, "Pray run and pick me out." The disciples ran to him, and one of them taking out the

cadjan,* which he had before written and given to them, began to read thus: “To pick up a fallen turban†—to pick up a fallen waist-cloth and short cloth—to pick up a fallen jacket and drawers.” Thus the Gooroo lay there

* A name, probably of Portuguese origin, used by Europeans at Madras to signify the leaf of the Palmyra tree. (See the word $\text{పల్మిర$ in the Vocabulary.) The languages of Southern India are usually written, or rather engraved, on this material.

† The articles of clothing (పాత్రలు) among the Tamuls are few and simple; though their names, some of which are synonymous, and others expressive of differences in manufacture, colour and other circumstances, are extremely numerous. It seems probable, that anciently they wore no sewn garments, and that the jackets now so much in use among the higher classes of citizens, and the boddices worn by dancing women, as well as females of the higher orders, were introduced by the Mussulmans on their conquest of the country. To this day, those who, residing far from towns, and following rural occupations, are less disturbed in their observance of the customs of their ancestors, wear none but long unsewn cloths, in the precise state in which they come from the loom; and in none of the Ancient Sculptures of Southern India, are either jackets or boddices to be found, the men or gods being represented naked, and the women being furnished with a broad ornamented belt, which passes horizontally across the breasts and under the arms. The turban is likewise of modern introduction and partial use; Brahmans, with the exception of those who hold official situations, seldom wear it, and many other classes, more especially in the country, go bare-headed even in the hottest weather. The genuine dress of the men, therefore, consists of the పాత్రలు , a cloth which delicacy absolutely demands, and which is the only covering worn by the labouring classes—the పాత్రలు , a cloth of 8 cubits in length, which is passed several times around the waist and between the legs, thus entirely covering the lower half of,

naked, while they went over each article, one by one, according as it was read out, and notwithstanding all his entreaty and all his rage, because this was not written in the cadjan, they persevered in refusal, saying, “Sir, where is it written that you are to be picked up? shew us. We will do exactly according to what is written; but we will never consent to do that which is not written.” He, perceiving their obstinacy and seeing no other way of

the person—the *செய்து*, a cloth, of 4 four cubits length, which is usually carried over one of the shoulders and is occasionally used to cover the head—the *சுப்பா*, a cloth, of from 19 to 20 cubits, which envelops the upper part of the person. Perhaps the *செல்லா*, a sort of short trowsers reaching half way down the thigh, and worn by soldiers and athletæ, may be also of ancient origin. To these we may annex the modern additions, of the *சுதாப்பா*, or turban, of 30 cubits length—the *செலா*, or linen vest, which fits the body in the upper part and has a full skirt, and the *செலா*, or trowsers worn by dancers.

The true dress of the women is a single cloth of 14 cubits in length, called *செய்து* or *புலா*. By dexterity in the art of wrapping this around the waist, and bringing the end over the shoulder, the females in India form as elegant and modest a dress as that made with so much labour, and adjusted with so much art, by the fair sex in Europe. The use of the needle and scissars, therefore, which some seem so anxious at the present time to teach them, would prove at best but a needless art. It might even be morally hurtful, because those additional articles of clothing which require to be made up, are principally used by courtezans, and those whose subsistence depends on decoration of person. These wear, under the *புலா*, the *செலா*, or boddice, already observed to be of Mussulman origin, and the *செலா*, which are loose drawers or trowsers.

escape, took a cadjan and a stile, and wrote, in the place where he was lying, "And if I fall you are to pick me up."

His disciples, when they saw what was written, all, with one accord went and picked him up. As his body was entirely covered with mud, because there was muck in the hollow into which he had fallen, they washed him in some water which was at hand; and, afterwards, having put on all his clothes as before, they seated him on the horse and conveyed him to the Mattam.

EIGHTH STORY.

OF THE INTERMENT OF THE GOOROO.

FROM the great alarm and bustle, on the occasion when he fell and lay in the hole, no one called to mind the prophecy which the Brahman had previously made. It was only after having again mounted on horseback, that the Gooroo himself, perceiving that his posteriors were cold, grew sorrowful. Nevertheless, he refrained from saying any thing, until their arrival at the Mattam.

Owing to the shock of falling at his decrepit age, he could obtain no sleep that night, but tossed about restlessly, and suffered great tribulation from the thoughts of the above-mentioned prophecy. Not allowing himself to suppose, that the pain which agitated his frame and caused his restlessness, arose from the fall from the horse into the pit; he was confirmed in the notion, that it doubtless all proceeded from his approaching death, occasioned by the coldness of his rump. With this thought he was distracted and terrified within himself during the whole night, and unable to close his eyes even for a single instant, he groaned frequently, and, urged by the unsettled state of his mind, he afterwards at break of day sent for his disciples.

On their coming to see him, they were greatly alarmed to perceive, that his countenance was changed; that his

two eyes had sunk in their sockets; that his face was withered and shrivelled, and that over it there was a pale hue mixed with brown; that his mouth was without moisture; his speech confused, and that he stared as it were upon vacancy. Then, fetching a deep groan, he exclaimed, "O! my brethren, place me in the sepulchre and perform the rites of burial to my corpse." "How is that, Sir?" demanded they in terror. "How is that!" replied the Gooroo, "have ye then forgotten the words, *Āsanam shītam jīvana nāsham*. In the pit, into which I fell yesterday, there was much water and mud, in consequence of which my rump became wet. Nevertheless, owing to the mishap which then took place, this did not occur to me. I afterwards perceived that my posteriors were very cold, and I thought upon the shāster which the Brahman had pronounced. Accordingly, I have experienced pain of body and uneasiness during the whole night, nor have I obtained the least sleep, so that I am become fully sensible that my death is approaching. Further deliberation is needless, ye will speedily prepare for my interment."

They too, on thinking of that augury, were terrified; but although terrified,* they did not disclose, but sup-

* ചുട്ടു കരിയുൾ കണ്ടു ചുട്ടു കരിയുൾ, *they were terrified, but although terrified*. This repetition, though somewhat redundant, adds force to the disjunction. Thus also in the following passage:

Ὀρᾶς; φρονεῖς μὲν εὔ, φρονοῦσα δ', οὐ θέλεις

Παῖδες τ' ὀνησαι, καὶ σὸν ἐκῶσαι βίον.

Eurip. Hippolytus, line 313, 314.

pressed their inward alarm, and administered every species of consolation in order to tranquillize the Gooroo's mind. Perceiving, that notwithstanding all that they could say, the tribulation of his mind was not appeased, they sent for one named Asangadan (the mocker), the son of Achēdanamoorti (the irrational), who had formerly been the soothsayer of the village, and took him to cast out the evil spirit which possessed their Gooroo, and to comfort his mind. After he had heard all the circumstances which had previously occurred, Asangadan came, and, with eyes, mouth and nose, convulsed (by his grimaces), demanded, "What is the matter with you, Sir? Say, what ailment has come upon you, what pain, what grief, what affliction? My Gooroo! my Master! my Father!" To all this the Gooroo made no other answer, except the sentence, *Āsanam śhūtam jīvana nāsham*. Then the other replied, "Very well then, that Brahman has asserted, forsooth, that a coldness of your rump will be your destruction, and I will cause the heat of his rump to be his destruction. Point me out that Brahman, I will perform rice-beater Pōōjei* upon him, and thus cast out and put an end to all the evil which has happened through his means. Point him out immediately, point him out."

"Is there," said the Gooroo, "such a pōōjei, as rice-beater pōōjei? I have never seen or heard of such a pōōjei; tell me what it is." To this, Asangadan began

* See the word 𑀧𑀺𑀓𑀺 in the Vocabulary.

to reply, saying, "This sort of pōōjei is certainly a pōōjei which is not to be found among the Oodsameiyams,* or Poorrachchameiyans. Listen attentively.

"There was a merchant† who was a great worshipper of Shivan; and who, from his desire to give food daily to Pandārams,‡ used to invite them to a meal wherever he met them. He had no children, and as for the wife whom he had married,§ it being a great plague to her to dress and serve rice in this manner daily for one or two Pandārams; her husband's way of going on was by no means agreeable to her; nevertheless, as she knew that if she said any thing to her husband on this subject he would not brook it, she hit upon a stratagem. One day,

* See the words உட்செல்லம் and புறச்செல்லம் in the Vocabulary.

† The Brahmans hold, that of the four castes, namely, Brahmans, Warriors, Merchants and Cultivators, only the first and last remain in the present age, or Kaliyoogam. Those, however, who hereditarily follow commerce maintain, as might be expected, a contrary doctrine, and assert themselves to be true ஹபச்யர், or Merchants. There are, according to native authority, three distinct occupations, பச்யர் குத்தேரழல்; allotted to this general caste. 1st, கெரக் கழலக் கரக் குல், guarding or keeping cattle. 2nd, மரப் பெரகுலீடல், to exercise commerce. 3rd, ஏர் குத்தேரழல் செயல், following agricultural labour.

‡ An account of the Pandārams will be found in the Abbé Dubois' Work, page 66.

§ *Literally*, whom he had bought.

the merchant being in the bazar, he called a Pandāram* whom he met and said to him, ‘Sir, I mean to distribute alms in my house to-day;’ and, as the other accepted the invitation, he added, ‘I am busy in the bazar just now; do you yourself go to my house, give notice to my wife, and wait until I arrive.’ The Pandāram went away blithely, and delivered the merchant’s message to his wife. To this she, perceiving that he was one who had never been there before, replied, ‘Very well; please, Sir, to remain here.’ So saying, she spread a mat upon the bench of the house. She then immediately proceeded to sweep the court thoroughly, sprinkled it every where with cow dung, purified her feet and hands, and then with much solemnity took in her hands the beater † for pounding rice. She then rubbed it all over with ashes, and

* Les riches idolâtres s’estiment heureux et croient que leur maisons sont remplies des benedictions du ciel, lorsqu’ils ont pour hôtes quelques-uns de ces Faquires, qu’ils honorent d’autant plus qu’ils font plus d’austeritez.

Tavernier. Voyages, 1676, Paris, Partie 2nde, Ch. vi.

† To deprive the rice of its husk, which is a domestic office assigned to the females of the family, a long pestle (உருக்கி), or rather staff, made of ebony or some other heavy wood, and shod with iron, is employed. The rice called, when in the husk, *Paddy* (பரு), is collected into a heap upon a hardened floor, or sometimes in a hollow in the ground, and two women usually work together. They stand opposite to one another with the heap between them, and each receives and raises the instrument with the left hand, and then forces it down again violently with the

having smeared herself also, laid the rice-beater in the middle of the court, and prostrating herself three times before it, muttered some incantations. When she had pronounced these, she wiped the rice-beater again, and placed it where it had been before. The Pandāram, who had been watching all this, was greatly astonished, and said, ‘I have now witnessed wonders which I never to this day beheld. Pray, Dame, what sort of pōōjei is this?’ To this she replied, ‘This is a kind of pōōjei peculiar to the deity of our caste.’ She added, speaking in a low tone, as if talking to herself, ‘You will hereafter understand it well; for, on your going to enter the house,

right, giving it a slight inclination forwards, so that it may easily be caught by the left hand of the opposite party. As the rice becomes dispersed, it is pushed back into the centre with their left feet, causing a side movement; whence results a constant though slow revolution around the heap. This work, as indeed every other kind in India, which is performed by more than one person, and admits of adaptation to musical measure, is accompanied by a song.

From a consideration of the above custom, it seems to me not unlikely, that the operation referred to in the following passage of the Proverbs, ch. xxvii. 22, may have been that of clearing grain of the outer husk, and not that of pounding it into flour: “Though thou shouldest bray a fool in a mortar, among wheat with a pestle, yet will not his foolishness depart from him.” Which may mean, “Though you should endeavour to separate him from his follies, as you separate wheat from its husk, by pounding, you would not succeed.” This explanation seems the more probable, from the frequent allusion throughout the Scriptures to grinding wheat in mills, which were undoubtedly of the same kind as the hand mills used in India. Vide Exod. xi. 5, Judges xvi. 21, Matt. xxiv. 41, Isa. xlvii. 2.

more and more ; till, in the end, the merchant unable to run any longer in consequence of being advanced in age, and having a pot belly, returned to his own house. Such is rice-beater pōōjei, and destruction will no more come upon you, Sir, than will the Brahman's posteriors become heated, if I accomplish it upon his back."

Upon this the Gooroo Noodle laughed, and said, "It is with reason that they call you Asangadan (the mocker), for you are always cracking your jokes." The other perceiving that the Gooroo laughed, left off banter and again took up the discourse. "Sir, the words which the Brahman spoke are according to truth, indeed ; but it is necessary to understand the meaning of them rightly. True it is, that if a coldness be perceived in the posteriors, it is a sign of death ; but it will be as he asserted, only when the rump grows cold without any extraneous cause. You fell into water and mire : if upon this your posteriors became cold, is it any great wonder ? It would in that case be a wonder if they did not grow cold. Now, therefore, abandon this chagrin. For the future, if, without sitting down in mire, or falling into the water, or without any other extraneous cause, you perceive the *Āsanam shītam*, then you may infer that the *jīvana nāsham* is nigh at hand. Except in so far, all else, Sir, is nonsense." What Asangadan said, penetrated into the Gooroo's mind, and it appeared to him like reason ; therefore, having brightened up a little, he arose, and began to eat, and to talk, and to go about from place to place.

After but a very few days had in this manner passed, one night, during his sleep, there fell incessantly a heavy shower of rain. In consequence of this, a dripping of water from the roof fell upon the Gooroo's bed, directly close to his posteriors; notwithstanding which, it was unknown to him from his being asleep. After the rain, and with it the dripping, had ceased, the Gooroo having rolled in his sleep, lay slumbering with his rump immediately upon the wet which had fallen. By the coldness thus produced, he suddenly awoke; and perceiving that his rump was exceedingly cold, he became convinced that now there was no extraneous cause whatever to produce the cold, and that the period of his death was arrived.

The disciples, also, without perceiving any external origin for the coldness, supposed that even the coldness of the bed proceeded from the frigidity of the Gooroo's rump, and thought, therefore, that this was the time of the fulfilment of the Prophecy. The people of his caste, also, who came to visit him, as they were possessed of about as much sense as themselves, coincided in all that was said: while the Gooroo uttered no other answer to those who came, but, "Now, without failure, *Āsanam shītam jīvana nāsham.*"

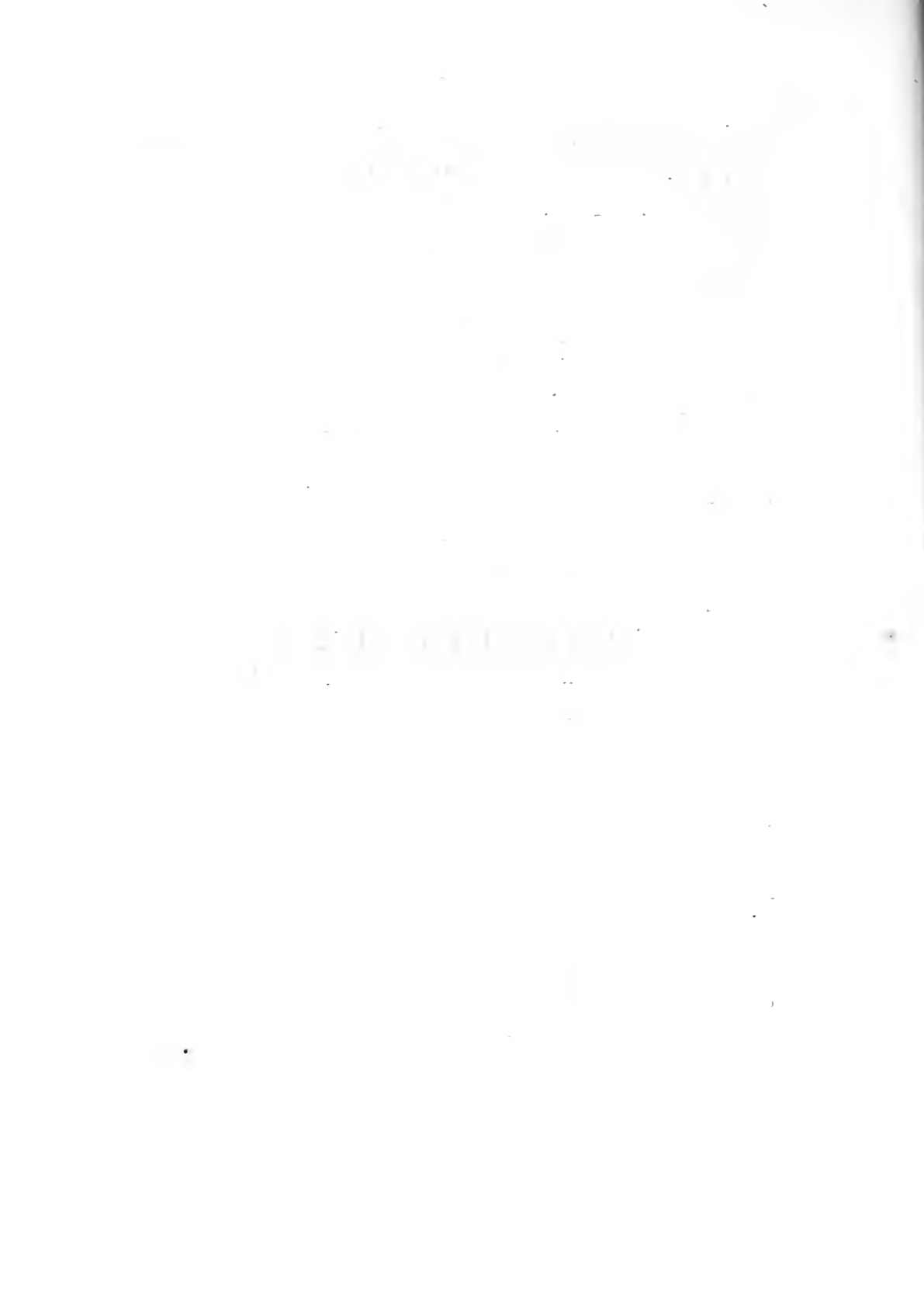
Unable to sustain the increased depression of spirits, and the diminution of bodily strength, which, in this manner he suffered from day to day, he one day fell into a swoon. Upon this they all made lamentation;

and placing their hands upon their heads,* began to weep and to howl, crying out, "Alas! alas! he is deceased, he is dead!" And, after performing the ceremonies appertaining to burial, they proceeded to bathe him.

For this purpose, having filled brimful of water a large trough which was in the Mattam, they tossed the supposed corpse into it, and having pressed him down, a number of them with one accord began to rub and to wash him. When thus washed, he recovered from the swoon; but being unable to draw breath in the water, and incapable of making any signs with his hands and feet, which they squeezed together, the Gooroo Noodle perished, through their stupidity, by the hands of these idiots.

Upon this, a great multitude having assembled, they placed him in a sitting posture in a litter adorned with flowers, and raising him up, they crowded together before, behind, and at the sides. Whilst his disciples came and carried him along, chanting thus, *Āsanam shūtam jīvana nāsham*; and, having placed him in the grave, they buried him.

* This method of shewing affliction was customary among the Jews: thus, "And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colours that was on her, and *laid her hand on her head*, and went on crying." 2 Sam. xiii. 19. See also Jerem. ii. 37.

VOCABULARY.

MEMORANDUM

VOCABULARY.

அ, *interj.* expressive of admiration.

One of the indicative letters (ஈ டி டி டி டி), being the contracted form of the demonstrative pronoun, அநக. Used in composition as *alpha privativa*. ANDERSON'S GRAMMAR, Part 1 of Section 60.

அஅ, *interj.* expressive of admiration.

அஓ, *interj.* expressive of mystery.

அகப்படுகிறகு—ட டி டி டி டி, *v. n.* (*compounded of* அகம், the interior, and படுகிறகு, to undergo), to be laid hold of, to be taken, to be found, to come into possession. A. G. Sect. 107.

அகடு, *sub.* what is interior, the belly.

அகேகாடம், *sub.* (घोरं) horror, fierceness, fervency, vehemence of the wind—of a fever.

அக்கிணை, *sub.* (अग्निः) fire, the god of fire; who is also the guardian of the S.E. quarter.

அங்கலாடம்—க க க க க க—ட டி டி டி டி, *v. n.* to be straitened, to be in distress, to be afflicted, to shew great sorrow or compassion.

அங்கே, *adv.* there, thither.

அசங்கதம், *sub.* (अ *privative*, and संगतं) falsity, derision, disdain, contempt.

அசங்கதன், *sub.* a mocker, a derider.

அசனம், *sub.* (अशनं) food, nourishment, a meal.

அசாரம், *written better*, அசாரம், *sub.* (आचारं) custom, fashion, politeness, urbanity.

அசனக, *sub.* (असूया) suspicion, envy.

அசேதனம், *sub.* (अ *privative*, and चेतना) irrationality, folly.

அசகி மது—அசந தே சன்—அசபேசன், *v. n.* to shake, to move, to stir; *Lat.* labare.

அசகி மது—அசஞ் தே சன்—அசப்பேசன், *v. a.* to shake, to move, to jog; *Lat.* labefacere.

அஸ்தமரணம், *sub.* (अस्तः) the setting of the heavenly bodies, especially the sun: the evening.

அஸ்தமரணம்—அஸ்தமரணம்—அஸ்தமரணம், *v. n.* the sun to set.

அஞ்ச, *written better*, ஐநஞ், *adj.* five; *marked thus*, ௫.

அஞ்சகி மது—அசனேசன்—அசபேசன், *v. n.* and *a.* to fear, governs a dative: as, கோரடம்புண்ணதே வர்க்கஞ்சரஞ், “The church cat fears not the gods.” A Proverb: corresponding with, “Familiarity breeds contempt.”

அஞ்சாயம், *sub.* (अ *privative*, and न्यायं) injustice, imposition, wrong, impropriety.

அபகி மது—அகிணேசன்—அகிணேசன், *v. a.* to cover up, to bury, to include, to conceal, to restrain.

அபா, *interj.* of address to inferiors; more especially in expression of anger or contempt, fellow! sirrah!

அடி, *sub.* a stroke, a blow; ஐந்தடி, five blows. A foot; *synonymous with* காள்: *thus*, அடிபணி கிறது, to prostrate one's self at the feet, to worship any one. A footstep;—with எடுக்கிறது, to watch footsteps;—with ட்டிக்கிறது, to detect footsteps: *thus*, வருக வந்தன ட்டியே ட்டிக்கப்போ, go and watch the footsteps of the robber who is come: *the person returning says*, அடி ட்டிய ட்டிய ட்டியே, I found out or traced his footsteps. A shoe: *as*, மதியடி, a sandal; the sole of a shoe: *as*, ஐந்தச்சேருப் பக்கே த்தணய ட்டியே ட்டியே, how many soles, or rather layers of sole, are there in these sandals? A foot measure: *thus*, மத்தியானத் துக்கே த்தணயடி, how many feet (as measuring the length of a man's shadow, a common mode of ascertaining time in India) does it want of noon? A pace: *thus*, அப்பாலே நாலடி போகு முன்னே யகப்ப ட்டியே, he was taken before he had gone four paces hence: *thus also*, அடிக்கடி, frequently, *passim*. The foot of a tree, the trunk: *thus*, எனக்கு மரத்தடி போது, the trunk of the tree is sufficient for me;—the foot of a mountain: *thus*, மலையடிப் படி, a town at the foot of a mountain: அடி ட்டியே, *also signifies* the foot of a mountain. *Synonymous with* கீழே, under: *thus*, மரத்தடியே

ஸ்குநதேன், I was under the tree. *Synonymous with* கீட, near : *thus*, என் னு டு கே கா னு டு டு யு ளு க் கு து, my house is near the temple; *hence* அட ஷ் சே று, a suburb, *i. e.* a village near a city. *Synonymous with* ஆதி, the beginning : *thus*, அட யு ளே க னு த னு ய த் து ள க் கு, commence the story at the beginning; *hence* அட க் க னு டு, signifies the first shop in a market. A foundation : *thus*, அட யோ டே டு னு டு னு டு னு த து, the house hath fallen from its foundation. The floor of a room : *thus*, அட யு ளே ம ண டு க் கி ட க் கு டு ம், there will be dirt on the floor;—*sometimes* the dirt itself : *thus*, அட கி ட க் க ட் டு ம், suffer the dirt to remain. The base of a vase : *thus*, பா த் தி ர த் து க் க டு யோ வ் ளா து, the base does not suit the vase. A base thing : *thus*, அட ஷ் ச ர க் கு, base goods. A line of a stanza : *thus*, இ ந த ப் ப ட் டு க் கெ த் த ண ய டு ய ண் டு, how many lines are there in this stanza? An interjection of familiar address to females; used especially by a husband to his wife, by a father to his daughter, by a son to his mother, and by women to each other; considered indecorous, however, as coming from an indifferent person.

அட க் கி ற து—அட க் தே ன்—அட ப் பே ண், *v. a.* to strike; *used metaphorically with* ம னு டு, rain, to rain;—*with* கா னு னு, wind, to blow;—*with* சா ட் ச, evidence, to cite a witness. To slay (not with a sword but) with a club : *thus*, ஆ ட் னு டு ய டு த் த ர ன், he slew the goat. *In this sense the compound*

verb அடித்துப்போடுகிறது *is often used.*
 அடித்துக்கொள்ளுகிறது, to beat one's self;
 also to wrangle with another; in which latter sense it
 governs an ablative in ஒரு: thus, என்னேயேய
 அடித்துக்கொள்ளாதே, do not wrangle with
 me. அடித்துவெடிகிறது, to cast one's self on
 the ground through excess of grief.

அடிப்படுகிறது—பட்டேன்—டுவேன், *v. p.* to
 be beaten.

அடுத்தாப்போலே, *used adverbially: comp. of*
 அடுத்தால், *conjunct. form from* அடுக்கிறது, to
 be near, and போலே, *q. v.* near, as if touching.
 A. G. Part 2 of Sect. 100.

அடுப்பு, *sub.* an oblong hole in the ground to contain
 a fire for culinary purposes, a stove, an oven, a forge.

அடைகிறது—அடைந்தேன்—அடைவேன், *v. a. and n.*
 to obtain, to get; to resort to; to be enclosed.

அடைக்கிறது—அடைத்தேன்—அடைப்பேன், *v. a.*
 to close, to stop up, to shut in, to lock up.

அடைக்காக்கிறது—காத்தேன்—காப்பேன்,
v. a. to sit on (eggs), to hatch.

அடையாளம், *sub.* a mark, a sign; *metaph.* a proof.

அணுகிறது—கிணென்—டுவேன், *v. n.* to draw
 near, to approach.

அணங்குகிறது—அணந்தேன்—அணப்பேன், *v. a.*
 to unite, to embrace; to quench, to extinguish.

அண்டுகிறது—அணென்—டுவேன், *v. n.* to ap-
 proach.

அண்டை, *sub.* vicinity, proximity; *adj.* near.

அதிகாரம், *v. a.* to reprimand, to rebuke, to hoot at.

அதிகம், *adj.* (अधिकं) more, larger, very large; *used adverbially*, more. A. G. Part 5 of Sect. 151.

அதிகமாதிகமாக, *adv.* more and more.

அதிகாரன், *sub.* (अधिकारः) one in office, in authority or power.

அதிகாரம், *sub.* (derived as the preceding) an office or duty.

அதிகாலம், *sub.* (अति and कालः) the early morning; *used adverbially with the emphatic affix எ*, signifies, betimes, in the early morning.

அதிகேயம், *sub.* (अतिशयः) a wonder, a miracle, admiration.

அதிருகியது—நடுதென்—குழை, *v. n.* to tremble, to quake, to start up.

அதிர்ச்சி, *written vulgarly*, அதிர்ச்சி, *sub.* (अधृति) a tremor, a quivering, a shock or concussion.

அதிலு, *local ablative of the pronoun அது*, sometimes signifies, in the mean time.

அது, *rem. demons. pron. n.* it, that thing. A. G. Part 1 of Sect. 59.

அத்கம், *sub.* (अर्द्ध) the middle, the half.

அத்கராத்திரம், *sub.* (अर्द्धरात्रः) midnight.

அத்குணம், *adj.* so many; *Lat.* tot, quot, tantum, quantum; *sometimes it has the force of adeo: as*, நியத்குணமொடையே, adeone stupidus es?

அத்காட்சி, *sub.* (अध्यक्षः) evidence, proof by example.

அபகீர்த்தி, *sub.* (अपकीर्तिः, *from* अप and कीर्तिः) disgrace, infamy.

அபத்தம், *sub.* (अबद्धः, *from* अ *neg.* and बद्ध) vanity, falsehood; *adj.* vain, false.

அறுபயம், *spelt also*, அபயம், அறுவயம் and அவயம், *sub.* a shout, a cry—usually of supplication for mercy or protection.

அப்பரா or அப்பப, *interj.* of admiration, of affliction.

அப்பரா or அப்ப, *vocative case of* அப்பன், *used as an interj.* of admiration; also as an expression of good will in addressing one of inferior rank, but advanced age.

அப்பன், *sub.* a father.

அப்பரால், *properly a sub. comp.* of அ *for* அநகு, that, and பரால், a part; *generally used with the emphatic affix* ள, *as an adv. signifying*, apart, beyond, further, furthermore. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 154.

அப்பறம், *properly a sub. comp. of* அ *for* அநகு, that, and பறம், a part; *generally used as an adv. signifying*, on the further side, then, further, moreover. This word is perhaps derived from the Sanscrit अपर, opposite. A. G. Sect. 154.

அமக்குகிறகு, *more correctly*, அம்ர்த்துகிறகு—ர்த்திணேன்—ர்த்துபேன், *v. a.* to appease, to allay, to assuage; to prepare; to seat; to find.

அமருகிறகு—நடுகு—குபேன், *v. n.* to settle, to subside, to grow still or quiet, to be suppressed; to agree; *Lat.* convenire; to be found or obtained.

அடக்கி மது, *sync. for* அடக்கி மது—க்கி
 ணேண்—க்கி வேண், *v. a.* to press down, to
 squeeze, to crush, to crowd together, to immerse;
metaph. to oppress.

அடக்கி மது, *more correctly*, அடக்கி மது—
 கிணேண்—து வேண், *v. n.* to sink, to go to the
 bottom, to be drowned.

அம்மமா, *written also*, அம்மம்மா, *interj.* of ad-
 miration.

அம்மாள், *sub.* a mother; *also* a honorific affix to
 proper names of women, as மரியம்மாள்;
 used in the vocative as a respectful title of address to
 any matron.

அம்மாச்சிரம், *sub. comp. of* அ for அநகு, and
 மாச்சிரம், quantity; (मात्रा) so much, so much
 and no more; *Lat.* tantum, quantum: *declined through*
all cases. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 151.

அயம், *see* ஆயம்.

அரிவாள், *sub.* a sickle, a large cutting instrument of
 any kind.

அருகு, *sub.* the edge of any thing, the hem or bor-
 der of a cloth; vicinage, proximity of dwelling;
 in the last sense it is used either in the local
 ablative or in the nominative, with the emphatic
 affix ஏ.

அரும்பு, *sub.* a bud.

அறு, *sub.* the middle, the waist; *adj.* half.

அலட்டுகி மது—டடுணேண்—டுவேண், *v. a.* to im-
 portune, to entreat earnestly, to tease.

அல ஹ கி ற து—ஹ ணே ண்—ஹ டே பண், *v. n.* to cry,
to weep aloud, to bewail.

அலு பல், *sub.* business, occupation.

அலு, *sub.* a wave, a billow, a ripple.

அலு கி ற து—அலு ந டே ண்—அலு டே பண், *v. n.* to un-
dulate, to fluctuate, to be unsteady or wavering.

அல் ல ற ட ல், *negat. vineiyech. from the defect. verb,*
அல் ல; beside being, except it be. A. G. Part 3
of Sect. 102.

அல் லோ ற, *sync. for அல் ல டே ப ற, the defect. v.* அல் ல,
with the affix ள; is it not so? no? *Lat. nonne?* yes!
yes! A. G. Part 4 of Sect. 142 and Note.

அப க ற ஈ ட், *sub.* (अवकाश) ability, means, possi-
bility, leisure.

அப ஈ ற ட், *sub.* (अवसरः) necessity, opportunity, haste
arising from necessity; a good action; an important
service.

அப ஈ ய ட், *sub.* (अवश्य) infallibility, certainty, ab-
solute necessity; *adj.* true, certain, infallible.

அப தி, *sub.* (अवधिः) a boundary, a term, the fixed
period of life; a strait or difficulty; *Lat. angustia.*

அப ண், *rem. pron. demons. f.* she, that woman. A. G.
Part 1 of Sect. 59.

அப ண், *rem. pron. demons. m.* he, that man. A. G. Part 1
of Sect. 59.

அப ண் பண், *a reduplication of the pron.* அப ண்; each
one, every one; *Lat. unusquisque.*

அப ண் கி ற து—அப ண் ந டே ண்—அப ண் டே பண், *v. n.* to be
loose, to become untied, to be detached.

அடைக்கிறதும்—தேன்—புப்பேன், *v. a.* to untie, to loosen.

அறையம், *see* அறையம்.

அழம், *see* ஆழம்.

அழலுகிறதும்—புண்ணெய்—புண்ணெய், *v. n.* to be hot, to burn, *whether naturally, or metaphorically, as with anger.*

அழல்புகிறதும்—புண்ணெய்—புண்ணெய், *v. a.* to set fire to, to burn.

அழுகிறதும்—புண்ணெய்—புண்ணெய், *v. n.* to weep.

அழகு, *sub.* dirt, filth, ordure, moral impurity.

அழகுநுகிறதும்—புண்ணெய்—புண்ணெய், *v. n.* to be wedged in (*être enfoncé*), to grow fast, firm or compact; *used adverbially in the infinitive, to imply force or firmness: as,* அழகுநுகுவதும்—புண்ணெய், to rub forcibly; அழகுநுகுதும்—புண்ணெய், to nail fast.

அழைக்கிறதும்—புண்ணெய்—புண்ணெய், *v. a.* to call.

அழைப்புக்கிறதும்—புண்ணெய்—புண்ணெய், *v. causal,* to call by means of another person, to cause to call.

அளவு, *sub.* a measure, a definite quantity. A. G. Parts 1 and 3 of Sect. 151.

அறம், *sub.* virtue, charity, a benefaction.

அறகிறதும்—புண்ணெய்—புண்ணெய், *v. n.* to know, to recognize, to understand; to be collected.

அறகிறதும்—புண்ணெய்—புண்ணெய், *v. n.* to cease, to be cut off, to be broken.

அறக்கிறதும்—புண்ணெய்—புண்ணெய், *v. a.* to cut, to break; to complete (an account); to kill; to reap; to pluck fruit or flowers.

அறுநகுபேராகி மகு—ணைண்—பேண், *v. n.* to be cut off, to break in pieces.

அறுபது, *num.* sixty; *marked thus*, கூட.

அறுபைர், *deriv. sub.* six persons, male or female.

அறுமகி மகு—அறுநகுதேண்—அறுபேண், *v. a.* to slap (the cheek), to smite, to beat home (a nail).

அறுசுண்ண or அறுசுண்ண, *sub.* (अर्चना) worship, adoration, consecration.

அறுகுடம், *sub.* (अर्थः) signification (of a word or sentence); midnight; wealth.

அறுபகுடம், *sub.* (अपुत्रं) a wonder, a miracle, admiration.

அறுதற்கூல, *sub. comp. of அறுதறு, adj. from அண்று*, then, that day, and கூல, hire; daily hire or wages.

அறுகி மகு—அறுநகுதேண்—அறுபேண், *v. n.* to go out, to be extinguished.

அறுஉடபாணம், *sub.* (अनुस्थान) ceremonies, sacrifices and pious exercises, *chiefly those of the Brahmans.*

அறுதினம், *adv.* (अनु and दिनं) daily, every day; generally used with the affix உடம்.

அறுபுவக்கி மகு—அறுநகுதேண்—அறுபேண், *v. a.* (अनुभव) to experience, whether joy or sorrow.

அறுபுகி மகு—அறுணைண்—அறுபேண், *v. a.* to send, especially a person.

அறுகை, *sub.* (अनेक) numerousness, abundance; *adj.* many, numerous, long as applied to time.

அறுபு, *sub.* affection, love.

அறுவறு, *vinciyech. of the def. v.* அறுவறு, besides, syno-

onymous with அல்லாதே, இதன் மூடே. It governs a nom. or acc. case (A. G. Part 3 of Sect. 102), and used in the commencement of a sentence with the emphatic affix ஏ, it signifies moreover.

அன்ற, *sub.* that day, on that day, then; அன்ற
தோட்டு, from that day forwards.

அன்ற, *3rd pers. sing. pres. from the root அல்*; it is not, no; implying particular negation. A. G. Sect. 80.

அஹ, *interj.* (आ अ) expressive of grief or compassion—of admiration—of consent.

அகிலது—அணைன்—அபேன், *sub. v.* to be, to become; to be of service to; to prosper; to be completed; to become celebrated. A. G. Sect. 104.

அகிலம், *conj. mood, from அகிலது, q. v. with the affix உம்*; although, nevertheless, either, or, at least. A. G. Part 5 of Sect. 104.

அகக்கோல்து, *comp. of the infin. அக of the verb அகிலது, and the infin. கோல்து of கோல்து* used conjunctively; because, this being so. A. G. Part 2 of Sect. 98.

அக்கிலது—அணைன்—அபேன், *v. a. sync.* for அக்கிலது; to make; to dress victuals (*faire la cuisine*). A. G. Sect. 104.

அக்கும், *3rd pers. n. fut. from அக்கிலது, q. v. used as a particle which, affixed to the last word of a sentence, implies a doubt, as நாளைக்குவருவானாகும், he will perhaps come to-morrow; but, affixed to a word in the middle of a sentence, implies certainty, as*

இதாக்கும்பண்ணியம், this is certainly virtue.

A. G. Part 1 of Sect. 104.

ஆசனம், *sub.* (आसनं) the rump, a seat, a throne, the seat or skin on which devotees sit: as, சீகூதாசனம், the seat of lion's skin; வையாக்கிராசனம், the seat of tiger's skin; கிழங்குசனம், the seat of deer's skin.

ஆசனேஊணம், *comp. sub.* (आसन and उष्ण) heat of the rump:

ஆசாரம், *sub.* (आचारः) urbanity, politeness, good manners, usage.

ஆசீர்வதிக்கிறகு—தித்தேண்—திப்பேண், *v. a.* (आशिम्) to bless, to bestow a blessing on.

ஆஹச, *sub.* (आशा) eagerness, desire, hope.

ஆச்சா or ஆச்சாமரம், *sub.* a kind of tree resembling ebony: (Diospyros Ebenaster, *Kæmig.*)

ஆச்சரியம், *sub.* (आश्चर्यः) surprise, admiration, a wonder, a miracle.

ஆடு, *sub.* a sheep, a goat; *the latter is usually distinguished as வெள்ளாடு, or the white sheep, though the propriety of this name is not shewn by the actual want of colour which it implies.*

ஆடுகிறகு—டேண்—டுவேண், *v. n.* to dance, to balance one's self, to vacillate, to have play as an elastic pole moved by the wind, to gesticulate; *with such words as signify water, to bathe.*

ஆடம், *verbal sub.* dancing, movement in general, the motion of any thing which plays or vibrates; *used*

adverbially, with the infin. ஆக, *it signifies* after the manner of: as, பேசுவதுபோலமாகப் பேசுகிறாய், you talk like a drunken man.

ஆண், *sub.* a male, whether applied to man or other animals.

ஆண்பெண், *deriv. sub. from ஆளுகிறது*, to govern; a ruler; *commonly*, the Lord.

ஆபத்து, *sub.* (आपत्तिः) calamity, affliction, danger.

ஆமணக்கு, *sub.* the castor oil shrub: (Ricinus communis).

ஆம், *sync. for ஆகும்*, 3rd pers. n. fut. from ஆகிறது, *q. v.* used as a particle of particular affirmation; yes, it is, it may be. A. G. Part 3 of Sect. 104.

ஆயக்காரன், *deriv. sub. from ஆயம்*, *q. v.* and காரன் (कारः); an agent or doer, a tax or toll-gatherer.

ஆயம், *sub.* (आयः) a toll, a road tax.

ஆயத்தம், *sub.* preparation.

ஆராதம் or ஆறாதம், *sub.* restlessness, the delirium of a sick person; contention, wrangling.

ஆல or ஆலமரம், *sub.* the Banian tree: (Ficus Indica).

“Les Francs l' appellent l' arbre des Banianes, parce qu' aux lieux ou' il y a de ces arbres, les Idolâtres vont se mettre dessous et y faire leur cuisine.”

Tavernier. 2de Partie, livre 3me. Paris, 1676.

ஆலோசனை, *sub.* (आलोचन) deliberation, counsel, consideration.

ஆபஸ், *sub.* desire, appetency.

ஆழம், *sub.* depth, profundity.

ஆறாவது, *deriv. sub.* the sixth thing; *also an ordinal adv.* sixthly. A. G. Part 4 of Sect. 137.

ஆறு, *sub.* a river.

ஆறு, *num.* six; *marked thus*, கூறு.

ஆறுகிறதால்—ஆறேன்—ஆறேன், *v. n.* to grow soft, to be mollified, to console one's self, to take comfort.

ஆறுதல், *verbal sub.* from ஆறுகிறதால், *q. v.* consolation, recovery from fatigue; *Lat.* refrigerium.

இங்கே, *adv.* here, hither.

இடம், *sub.* a place, a house, accommodation; *used with the infin.* ஆக, or *vineiyech.* ஆய், *signifies*, instead of. A. G. Part 4 of Sect. 97.

இடுகிறதால்—இடமேன்—இடுவேன், *v. a.* to afford or give, to do or act, to furnish, to apply; to fetch (a sigh). A. G. Part 2 of Sect. 109.

இடை, *sub.* the waist or middle.

இதாவது, *pron.* this thing. A. G. Part 5 of Sect. 117.

இது, *n. prox. demons. pron.* this (thing). A. G. Part 1 of Sect. 59.

இதே, *comp. of* இது, *q. v.* and the particle *ஓ*, (A. G. Part 1 of Sect. 142) *interj.* behold! *interrog.* is it this?

இத்தனை, *adj. comp. of* இ for இருத and தனை, a measure; so much, thus much, this quantity.

இதன்மூலம், *sub. comp. of* இ for இருத, and தன்மூலம், manner; so, thus, in this manner; *generally used*

adverbially, with the infin. ஆக, or the emphatic affix, ஏ.

இநத, *prox. pron. adj. this.* A. G. Sect. 60.

இப்படி, *sub. comp. of இ for இநத, and படி, a measure; so, in this manner; used as an adv.* A. G. Part 4 of Sect. 153.

இப்படிக்கொத்த, *used adjectively, comp. of இப்படிக்கு, and ஒத்த from the defect. v. ஒக்கும், it is equal; like this, such like; Lat. hujusmodi.* A. G. Sect. 77.

இப்படிப்பட, *used adjectively, comp. of இப்படி, q. v. and பட from படுகிறது, to undergo; such.* A. G. Sect. 107.

இப்பொழுது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநத, and பொழுது, time; now, the present time.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்பொ, *adv. comp. of இ for இநத, and பொ put by apocope for பொழுது, q. v. now, at present.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்பொது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநத, and பொது for பொழுது; now; used also in the dative, இப்பொதுக்கு, with the same force.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இரங்கிறது—கிணை—குடிபெண், *v. n. used with such words as signify the mind, to be moved with pity, to feel compassion, to be tender-hearted.*

இரண்டு *num. two: marked thus, உ.*

இரத்தம், *sub. (ரத்) blood.*

இரவு, *sub. the night.*

இவன், *prox. demons. pron. m.* he, this man. A. G. Part 1 of Sect. 59.

இழுக்கிறது—இழுத்தேன்—இழுப்பேன், *v. a.* to draw, to drag, to bring by force.

இறுத்தபாறகிறது or இறுத்தபாறகிறது—
ஹேன்—ஹேன், *v. n. comp. of* இறுத்தபு,
fatigue, and ஆறகிறது, *q. v.* to repose, to rest
after fatigue, to be refreshed.

இறுக்கிறது—இறுத்தேன்—இறுத்தேன், *v. n.*
often used comp. with பேறகிறது; to grow thin; to
be wearied.

இறுப்பு, *sub.* fatigue, weariness, faintness.

இறக்கிறது—இறக்கேன்—இறக்குவேன், *v. a.*
sync. for இறக்குகிறது; to cause to descend, to
lift off, to lay down, to unload, to disembark.

இறங்கிறது—இறங்கேன்—இறங்குவேன், *v. n.*
to descend, to alight, to disembark, to take up
quarters; to drip down.

இறக்குவார், *sub. comp. of* இறக்கும், what may
be tied tight, and வார், a thong; a girth.

இனி, *adv.* hereafter, for the future, henceforward.

இனலோகம், *sub. comp. of* இனி, *q. v.* and லோகம்,
the world; the future world.

இனிப்பு, *sub.* sweetness.

இன்பம், *sub.* pleasure, delight; more especially of a
sensual kind.

இன்ற, *vineiyech. from the defect. v.* இன்று; without.
A. G. Part 3 of Sect. 102.

இன்று, *sub.* this day, on this day, now.

இண்ணம், *adv.* yet, still, more; *Fr.* encore.

இண்ணன், *deriv. sub. from the pron. adj.* இண்ண; such an one; *Lat.* talis.

ஈர்நதிகுக்கி றது, *v. n. the vinciyech. from ஈருகி றது, with the auxiliary v. to be moist; Lat.* madeo.

ஈரம், *sub.* moisture, humidity.

ஈணம், *sub.* diminution, defect, lack; ignominy, vileness; objection.

உச்சரிக்கி றது—ரித் தே ண்—ரிப் பே ண், *v. a.* (उच्चार) to utter, to pronounce, to say.

உச்சு, *sub.* (उच्च) the summit of any thing, the zenith.

உச்சுமத்தியாணம், *sub.* (उच्च and मध्याह्न:) high noon.

உடம்பு, *sub.* the body; sometimes the trunk only.

உடல், *sub.* the body of a man; the external body, as opposed to குடல், the entrails.

உடன், *sub.* generally used adverbially with the emphatic affix ன்; immediately, quickly. For the use of this word as an affix, see A. G. Part 2 of Sect. 149.

உடுப்பு, *sub.* clothes, clothing.

உடைக்கி றது—ஊடந தே ண்—ஊடவே ண், *v. n.* to break, crack or fall to pieces; to be ruptured.

உட்சுறமயம், *sub. comp. of* உள், within, and சுறமயம், a sect; (समय:) a certain sect.

“Secte interieure, c'est a dire qui place dans le corps humain les lettres misterieuses ந, ம, ச, வ, ய.

Ces sectes sont six : ஸாமம் ou ஸாமம், ஹச

வம், பாசுவதம், மகாவரதம், கனா
 ழகம் ou கானாழகம் ou கானாழகம்
 et வயரவம்.

உண்டு, *v. defect and impers.* there is, it is; it is true;
Lat. est pro habeo. A. G. Sect. 81, and Part 3 of
 Sect 104.

உண்டுபண்ணுகிறது, *v. a. comp. of* உண்டு, *q. v.*
and பண்ணுகிறது, to make; to create; to feign.

உதவுகிறது—தவணை—தவணை, *v. a.* to
 assist, be serviceable to; *in a neut. sense,* to be
 useful.

உதக்கிறது—உதக்கேன்—உதப்பேன், *v. a.*
from உதக, the heel; to kick, to recoil.

உதயம், *sub.* (उदयः) the rising of any heavenly
 body, especially the sun.

உத்தமம், *sub.* (उत्तमं) the best thing, the most ex-
 cellent thing, perfect goodness: *used adjectively,*
 high, excellent, true, genuine, upright, perfect.

உத்தரம் or உத்தரம், *sub.* (उत्तरं) an answer;
 permission, leave.

உத்தியோகம் *sub.* (उद्योगः) an office, employ,
 situation.

உத்துப்பார்க்கிறது, *or more properly,* உற்றுப்
 பார்க்கிறது—நீடுதேன்—நீடுதேன், *v. a.*
comp. of the vineiyech. உற்று, *which seems to imply,*
 perfection or completeness, *when added to certain verbs,*
and பார்க்கிறது, to see; to stare at, to regard
 stedfastly.

உபகாரம், *sub.* (उपकारः) civility, favour, benefit

உபாயம், *sub.* (उपायः) a stratagem, an artifice, an expedient, a means of success against an enemy.

உப்பு, *sub.* salt.

உழு, *sub.* the husk of rice or other grain, coarse bran.

உம், *oblique case plur. of the prim. pron.* நிய, your; frequently used honorifically for the singular. A. G. Part 1 of Sect. 57. For the use of உம் as an inseparable affix, see A. G. Sect. 140.

உயரம், *written also,* உயர்வு and உசரம், *sub.* height, elevation.

உயர், *sub.* life, the soul; a vowel.

உருட்டுகிறது or உறுட்டுகிறது—உருளேன்—
ருளேன், to roll, to trundle; *Lat.* volvere.

உருளுகிறது—ருண்டேன்—ருளுவேன், *v. n.*
to roll, to have a revolving motion.

உறுக்கிறது—றுத்தேன்—றுப்பேன், *v. a.*
to chafe, to bray, to rub to powder; *Lat.* terere.

உலகை, *sub.* a rice-beater or stamper: being a long staff made of heavy wood and shod with metal.

உள்ளாகிறது—உள்ளேன்—உளவேன், *v. a. comp.*
of உள், within, and உகிறது, to become; to be subject to, to be amenable to; to be admitted to; to intermeddle with.

உளுக்காடுகிறது—காநீடுதேன்—காடு
வேன் *v. n.* to sit down.

உள்ளு, *past part. from the def. v.* உண்டு; which hath.
For its use as an *attributive adjunct*, see A. G. Sect. 55.

உள்ளை, *sub.* drawers, under trowsers.

உள்ளு *sub.* an inward part; used with the emphatic

affix ஂ, as a post position, it signifies within; used adjectively, signifies inner. A. G. Sect. 148.

உறவு, *sub.* friendship, affinity, relationship, consanguinity.

உனக்கு, *dat. case of* நீய்; to thee. A. G. Sect. 57, and 61.

உன், *oblique form of* நீய்; thy. A. G. Sect. 57, and 61.

உனதீயம் or உனதீபம் or உனதீகம், *sub.* profit, gain.

உனதான், *deriv. from* உனர், a town; a villager, a townsman, a countryman.

உனர், *sub.* a town, a village, a district.

உனதாயம், *sub.* office, function, work, service, menial employment.

உறியு, *sub.* a source, a spring.

உனன் றுகி றது—று றே னன்—று றே னன், *v. n.* to lean upon a stick for support; *v. a.* to dig holes in the earth for setting plants or sowing seeds.

எங்கும், *adv. comp. of* எங்கு, where, and the *affix* உம்; every where.

எச்சரிக்கை, *sub.* care, caution, circumspection; used in exclamation by way of warning.

எடுக்கிறது—டுக்கேன்—டுப்பேன், *v. a.* to take, to carry or bear, to bring forward, to raise; to assume.

எண்ணுகிறது—ண்ணேன்—ண்ணு வேன், *v. n.* to reckon, to estimate, to esteem, to think, to imagine; to honour, to respect.

எண்ணிக்று க, *sub.* number, estimation; honour. This word resembles the Latin word *ratio*, in its twofold meaning of *number* and *respect*.

எதிர்க்கிறதாதிதேன்ற்ப்பேண், *v. a.* to oppose, to resist, to advance against.

எது, *interrog. pron.* what thing? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எத்தனை, *adj. comp. of* எ *for* எநது, *and* தனை, a measure; how many, how much; *Fr.* combien.

எப்படையாகிலும், *adv. comp. of* எப்பட, how, *and* அகிலும், although; however, by any means whatsoever; *Lat.* quocumque modo.

எப்போதும், *adv. comp. of* எப்போது, when, *and* உம்; always. A. G. Part 4 of Sect. 140.

எரிசூழ், *sub. comp. of* எரி *for* எரியும், burning, *and* சூழ், cane; firewood.

எரிகிறதாதிதேன்ற்பேண், *v. n.* to burn.

எரிக்கிறதாதிதேன்ற்ப்பேண், *v. a.* to burn.

எரிக்கோபம், *sub. comp. of* எரி *for* எரியும், burning, *and* கோபம், wrath, (कोप:); a great passion, a fiery rage.

எல்லாம், *sub.* and *adj.* all. A. G. Note to Page 29.

எல்லாரும், *sub. comp. of* எல்லா, all, *and* உம்; all, *masc. Lat.* omnes. A. G. Note to Page 29.

எவன், *interrog. pron.* who? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எவ்வளவு, *adv. comp. of* எ *for* எநது, *and* அவ்வளவு, a measure; how much? *Fr.* combien. A. G. Part 3 of Sect. 151.

எழுகிறதாதிதேன்ற்பேண், *v. n.* to rise, to get up.

எழுபது, *adj.* seventy ; *marked thus*, எய்.

எளிது, *adj.* docile, facile, easy.

எறிகிறது—எறிகிறதெண்—எறிகிறதெண், *v. a.* to throw at, to pelt.

எறிகிறது—எறிகிறதெண்—எறிகிறதெண், *v. n.* to burn, to shine with heat.

என்கிறது—என்றெண்—என்றெண், *v. n.* to say, to be named, to be called. A. G. Sect. 103.

என்றதைப்பற்றி, *comp. of the verbal* என்றது, and பற்றி, *vineiyech. from* பற்றுகிறது ; *literally*, having considered what is said, in consideration of which.

என்றிருக்கிறது, *v. n. comp. of* என்றது, *q. v.* and இருக்கிறது, *q. v.* to think, to be thinking of ; to be about to do ; to be for or on the part of.

என்றது, *vineiyech. from* என்கிறது ; having said ; *frequently used as a conjunction*, that. A. G. Part 1 of Sect. 103.

என்ன, *pron. adj. also used adverbially*, what? it admits of declension. A. G. Part 1 of Sect. 60, and Part 2 of Sect 62.

ஏது, *sub.* (हेतुः) a cause, an origin.

ஏது, *adv.* what! why!

ஏதுகிறது, *see* ஏற்றுகிறது.

ஏற்றுகிறது—ஏற்றுகிறதெண்—ஏற்றுகிறதெண், *v. a.* to lift up in the arms, to carry in the hands.

ஏய்க்கிறது—ஏய்க்கிறதெண்—ஏய்க்கிறதெண், to cheat, to deceive, to impose upon.

ஏரி, *sub.* a large artificial lake for irrigation.

ஏவுகிறதது—உணேன்—உவேன், *v. a.* to order ;
to spur on, to incite.

ஏறுபு, *adj.* poor, not rich.

ஏறுகிறதது—ஹேன்—ஹவேன், *v. n.* to ascend,
to mount up, to exceed, to erect one's self.

ஏற்கணவே, *adv.* antecedently.

ஏற்றுகிறதது—ஹவேன்—ஹவேன், *v. a.* to sum up,
to multiply ; to lift or hoist up, to cause to mount.

ஐந்தது, *num.* five ; *marked thus*, ௫.

ஐம்பதது, *num.* fifty ; *marked thus*, ௫௫.

ஐயன், *sub. spelt also*, அய்யன், a father, a Brahman,
a venerable old man. Used frequently in the *voc.*
in addressing a superior.

ஐயனார், *sub.* a certain Hindoo deity ; *called also* அரிகாரன்.

ஐயயே, *interj.* of compassion or of grief, alas!

ஐவர், *deriv. sub.* five persons.

ஏக்கிறதது—தேன்—தவேன், *v. n.* to be like, to
agree with, to be conformable with.

ஏட்டுகிறதது—டணேன்—டுவேன், to stick toge-
ther, to unite.

ஏண்ணுகிறதது, *more correctly*, ஏன்ஹுகிறதது, *v. n.*
to be fitting, to agree, to be in union ; *Lat.* convenio.

ஏண்ணுதது, *more correctly*, ஏன்ஹுதது, *neg. v. 3rd*
pers. n. from ஏன்ஹுகிறதது ; it is not suitable ;
it is not permitted, it must not be.

ஏதுங்கிறதது—துங்கினேன்—துங்குவேன், *v. n.*
to retire, to crouch for concealment, to hide one's self ;
Lat. ad secessum ire.

ஒத்த, *past part. from def. v.* ஒக்கும், equal to, like, suitable, having relation to. A. G. Sect. 77.

ஒத்துக் கொள்ளுகிறது, *v. n.* to consent, to agree; to allow or grant; to engage; to relate to; *Fr.* avoir du rapport. A. G. Sect. 77.

ஒப்பாவு, *sub.* union, concord; evenness.

ஒரு, *num.* one; *marked thus*, க.

ஒருபாடமாய், *adv. from* ஒரு, one, பாடம், a shower (ondée de pluie), and ஆய் *from* ஆகிறது, in a shower.

ஒருடக்க, *infin. from* ஒருடக்கிறது; *used adverbially*, together, at once. A. G. Part 4 of Sect. 100.

ஒவ்வொன்று, *pron. sub. from* ஒன்று, repeated, as एकैकं in Sans. each, one by one.

ஒழிகிறது—ஒருநேரம்—ஒழிபெண், *v. n.* to cease, to pass away as time; to be excepted; to die.

ஒழிய, *infin. from* ஒழிகிறது; *used as a conjunction*, except, unless. A. G. Part 3 of Sect. 100.

ஒழுக்கு, *sub.* a leak in the roof of a house, a dripping of water.

ஒழுங்கு, *sub.* order, regularity.

ஒழுங்குபட, *comp. of* ஒழுங்கு, and பட, *infin. of* படுகிறது, to undergo; *used adverbially*, in or according to order, regularly.

ஒளிக்கிறது—ஒளித்தேன்—ஒளிப்பேன், *v. a.* to hide, to conceal.

ஒற்றை, *adj.* single; generally implies one of a pair, where the other is wanting: as, ஒற்றைக்கரது, a single ear.

ஒன்று, *sub.* one.

ஓ, *interj.* (ओ) of compassion.

ஓஓ, *interj.* of admiration.

ஓங்கு மது—கணைன்—கூபைன், *v. a.* to raise over the head, to brandish.

ஓடுகி மது—டூணைன்—ஓபைன், *v. n.* to run, to sail.

ஓடம், *sub.* a race, a flight.

ஓட்டுகி மது—டூணைன்—ஓபைன், *v. a.* to make to run, to conduct, to drive, to chace.

ஓரம், *sub.* a border, a bank, a strand, a margin, an edge.

ஓர், *num.* one. A. G. Part 1 of Sect. 134.

ஓலை, *sub.* a Cadjan leaf; a leaf of the Palm kind, on which the Tamuls write; a letter or epistle written on such a leaf.

கசப்பு, *sub.* bitterness.

கடிடம், *sub.* excrement.

கடக்கி மது—கடுதேன்—கட்பேன், *v. a.* to pass (a river), to go over (a mountain), to go through (a town).

கடகி, *see* கறகி.

கடபைன், *def. v.* that I may. A. G. Sect. 83 and 90.

கடன், *sub.* a debt.

கடக்கி மது—கடுதேன்—கட்பேன், *v. a.* to bite.

கடகு, *sub.* that which is hard, cruel.

கடவாஸம், *written also*, கடுவாஸம், *sub.* a bridle.

கடுக, *infin.* from கடுகி றது, *used adverbially*, quickly.

கடுகி றது—டுகி ணை—டுவேண், *v. n.* to hasten.

கறட, *sub.* a shop; *in a collective sense*, a market, a bazar

கறட, *sub.* an end, a termination, a limit; *used adjectively*, the last.

கறடச், *see* கறட.

க'டி க்கோர்த் லுக்கி றது—கோண்பேண்—ர்த் லு
வேண், *v. a.* to embrace.

க'டி ச்சாதம், *sub. comp.* of க'டி for க'டி ண, tied, and சாதம் (*contracted from* प्रसादनं), boiled rice; a bundle or cloth full of boiled rice, the usual viaticum on an Indian journey.

க'டியம், *sub.* (कथन?) the act of proclaiming the titles and sounding the praises of a Prince or other great personage.

க'டியம் கூ றுக்கி றது—ஹ் ணை—ஹ் வேண், *v. a.* to proclaim the titles and sound the praises of a Prince or other great personage.

க'டி லக்கி றது—லக்கேண்—லப்பேண், *causal v.* to cause to bind; to cause to build.

கட்டுக்கி றது—டடுகி ணை—டுவேண், *v. a.* to tie, to bind; to build; *metaph.* to marry.

கட்டுட, *sub.* a stump, a billet.

கணக்கு, *sub.* (गण) an account, a computation.

கண், *sub.* the eye.

கண்பம், *sub.* (खण्डं) a piece or morsel of fish or flesh.

கண்டுட்டிக்கி றது, *v. a. comp.* of கண்டு, *vineiyech.*

from கரண்கிறகு, *q. v.* and ட்டுக்கிறகு, to seize, *q. v.* to find or perceive, to comprehend, to understand.

கறகு, *sub.* (कथा) a story, a tale, a fable.

கபடு, *sub.* (कपटः) deceit, dissimulation.

கயறு, *sub.* a rope, a cord; a fishing line.

கருக்கருவாஓ, *sub. comp. of* கருக்கு, the teeth of a sickle, *and* அருவாஓ, a sickle; a serrated sickle.

கருதுகிறகு—தினேன்—துவேன், *v. n.* to imagine, to think; to estimate.

கருமம், *sub.* (कर्म) a business, a deed, an affair, an action, a work.

கருறும, *sub.* blackness; *used adjectively* கரும், black.

கரும்ப, *sub.* sugar cane; *see* எரிகரும்ப.

கறா, *sub.* a border, a bank, the shore.

கலப்பு, *sub.* mixture; *used adjectively*, mixed, adulterated.

கல்லறம், *sub. comp. of* கல்லு, a stone, a rock, *and* அறம், a chamber; an excavation in a rock used for sepulture, a grave, a sepulchre.

கல்லு, *sub.* a stone.

கவலை, *sub.* sorrow, care, embarrassment.

கவ்வகிறகு—உனேன்—வுவேன், *v. a.* to seize with the teeth, to snap at.

கழுவகிறகு or கழுவகிறகு—உனேன்—வேன், *v. a.* to wash; to polish (gems).

கழுகிறகு—ழிநதேன்—ழிவேன், *v. n.* to pass (time); to glide away; to pass loosely by the bowels.

காக்கி ஹது, *written also* கார்க்கி ஹது—ர்த்தேன்
—ர்ப்பேன், *v. a.* to watch, to guard, to keep, to
preserve.

காசு, *sub.* (काशीपण) a nominal money, the 80th part
of a fanam (*see* பணம்). Also used for money
in general. The English word *cash* remarkably re-
sembles this word, both in sound and meaning.

காசுக்கி ஹது—சேனேன்—சேபேன், *v. a.* to make
hot, to boil.

காடு, *sub.* a jungle, a forest, a heath, a common or
waste.

காட்டுகி ஹது—டேனேன்—டேபேன், *v. a.* to shew,
to point out.

காணிக்றுக, *sub.* an oblation, an offering, a present.

காண்கி ஹது—கண்டேன்—காண்டேன், *v. a.* to
see, to find.

காண்டக்கி ஹது—டத்தேன்—டப்பேன், *causal v.*
to cause to see, *i. e.* to shew, to point out.

காது, *sub.* a measure of distance, varying in different
parts, but equal to ten English miles in most of
the Tamul countries.

காது, *sub.* the ear; the eye of a needle, a button
hole.

காய், *sub.* an unripe fruit, *as opposed to* பழம்
or சனி, a ripe fruit. In composition, however, this
word is used with some ripe fruits; as cucumbers,
cocoa nuts, &c.

காய்கி ஹது—யந்தேன்—யபேன், *v. n.* to burn,
to scorch, to be hot, as the body with a fever.

காய்க்கி மது—ய்த் தேண்—ய்ப்பேண், *v. n.* to be in fruit, the fruit to form.

காய்ப்படுகி மது, *v. p.* to be dried, as damp linen.

காய்ப்படுகி மது, *or, to distinguish it from the preceding verb*, காயம்படுகி மது, to be wounded.

காரன் *or* காமன், *an affix borrowed from the Sanscrit कार्, and signifying an agent or doer*: thus, வேலைக்காரன், a servant, *from* வேலை, work, குதிரைக்காரன், a groom, *from* குதிரை, a horse. A. G. Sect. 121.

காரியம், *sub.* (कार्यं) a business, an affair, a matter.

காலமே, *used adverbially*, (कालः) in the morning: *from* காலம், time, *and the emphatic affix* ஏ; thus bearing some analogy with our expression *betimes*.

கால், *sub.* the foot; the name of the sign ஈ, which renders the short *a* long, and assists in forming the vowel *o* when not initial.

கால்கடவுகி மது, *v. a. comp. of* கால், *q. v. and* கடவுகி மது, *q. v. literally*, to wash the feet; *by implication*, to perform ablution after answering the calls of nature.

காமம், *sub.* the wind.

காணல், *sub.* glare; the vibratory appearance over a fire, or over the surface of the ground in hot, clear weather:

கிபக்கி மது—பநபேண்—பப்பேண், *v. n.* to remain recumbent, to lie down; *Lat.* jacere.

கிபத்துகி மது—பத்திணை—பத்துவேண், *v. a.* to lay down.

கிறுபக்கி றது—ஹபத் தே ண்—கிறுபப் பே ண், *v. n.* to be obtained ; to be found.

கீட, *infin. from* கிட்டுகி றது, *used adverbially*, near.

கிட்டுகி றது—ஹே ண்—ஹே லே ண், *used impersonally*, to be near, to be with, to approach, to be found: thus, உ ணக் குக் கிட்டு ஹே ண், tibi ne convenient? Much used in this sense in Mysore. It would be more elegant to say உ ணக் குக் கிறுபக் கு ஹே ண்.

கி ஹ, *interj.* expressive of silence, *hush*.

கிறே ண் து ண், *sub.* (गृहस्थः) a master of a family, a housekeeper, a goodman.

கிறே ண், *sub.* (कुशः) sorrow, affliction, sickness; pain.

கிறுபம், *adj.* old; *whence*, கிறுபு ண், *sub.* an old man, கிறுபு ண், *sub.* an old woman.

கிறுபக்கி றது—ஹித் தே ண்—ஹிப் பே ண், *v. a.* to tear, to pull in pieces, to scratch ; to engrave.

கிறுபம் புகி றது—ஹே ண்—ஹே லே ண், *v. n.* to rise up, to stand forth. கிறுபம் ஹே ண், a piece of sculpture or carved work, with figures in relief.

கிறுபம், *sub.* (ग्रामः) a village.

கிறுப, *sub.* colewort, greens, potherbs, grass.

கிறுபத் து ண், *sub. comp. of* கிறுப, *q. v. and* து ண், a stem or stalk; a kind of colewort which grows high.

கிறுபே, *postposition*, beneath, under; *adv.* down, downwards.

கிறுபக்கி றது—ஹே ண்—ஹே லே ண், *v. a.* to split, to tear, to scratch, to lacerate; to carve.

குடல், *sub.* the inside, the entrails; see உடல்.

குடியாணவன், *deriv. noun, from* குடி, *with which it is synonymous*; an inhabitant, a countryman, a labourer.

குடை, *sub.* an umbrella.

குணம், *sub.* (गुणः) temper, disposition, natural quality; sometimes used for good disposition.

குதிக்கிற து—தித்தேன்—திப்பேன், *v. n.* to leap, to spring, to jump for joy.

குதிரை, *sub.* a horse.

குதிரைக்காரன், *sub. from* குதிரை, *q. v. and* காரன், *q. v.* a horseman, a groom.

குத்துகிற து—தினேன்—துவேன், *v. a.* to prick, to pierce, to sting, to stab; to pound in a mortar.

கும்படு, *sub.* a bow, a reverence.

குரு, *sub.* (गुरुः) a religious instructor or director; *Lat.* sacerdos.

குருடன், *sub.* a blind man; குருடி, a blind woman.

குருடுகிற து—டனேன்—டுவேன், *v. n.* to be blind.

குருட்டு, *sub.* blindness; *used adjectively,* blind.

குருவாணவன், *see* குரு: ஆணவன் *redundant,* as ஆவது, A. G. Part 5 of Sect. 117.

குரஹை, *sub.* a scream or cry expressing woe.

குலம், *sub.* (कुलं) a caste, a race, a tribe, family or house.

குழி, *sub.* a pit, a hole, a ditch, a grave.

குளம், *spelt also,* கோளம், *sub.* a tank, a pond used for domestic purposes; whereas ஏரி is a much larger reservoir used for the irrigation of land.

கு ண ம கி ம து—ஹ்ணேண்—ஹ்வேண், *v. n.* to speak inarticulately—confusedly, to stammer.

கு ண ரு கி ம து—ஶ்ரீந தேண்—ஶ்ரீரு வேண், *v. n.* to be cold; to be refreshed.

கு ண ரீ க் கி ம து—ஶ்ரீ ரீ த் தேண்—ஶ்ரீ ரீ ப் பேண், *v. a.* to make cold, to cool.

கு ண ரீ ச் சி, or better, கு ண ரீ த் தி, *sub.* cold.

கு ண ரீ ப் பா ட் டு கி ம து, *written also*, கு ண ரீ ப் பா ட் டு கி ம து and கு ண ரீ ப் பா ட் டு கி ம து—பா ட் டு ணேண்—பா ட் டு வேண், *v. a.* to bathe, to wash.

கு ண ரு து, *corrupted for* கு ண ரீ ந து, *past part. from* கு ண ரு கி ம து, *q. v.*

கு ண ஹ ம, *sub.* cold, coolness.

கு ண ரு த் தி, *sub.* cruelty, obstinacy.

கூ, *interj.* (कू) of lamentation.

கூ ச கி ம து—ஶ்ரீ ணேண்—ஶ்ரீ வேண், *v. n.* to fear, to be afraid, to be daunted, to be put to the blush.

கூ ட, *infin. from* கூ டு கி ம து, *q. v. used adverbially, together. Sometimes it merely strengthens an assertion: as, கே ட் பே ண் கூ ட க் கே ட் பே ண், I have heard it, indeed I have heard it.*

கூ டு, *sub.* a nest, a cage.

கூ டு கி ம து—ஶ்ரீ ணேண்—ஶ்ரீ வேண், *v. n.* to unite, to club together; to be possible; *Fr. se joindre, etiam venerè, d' ou vient qu'il faut user de ce verbe et de ses composès avec circonspection. M.S. Dict.*

கூ டு டி, *impers. v. neut. fut. from* கூ டு கி ம து, *q. v.* it may be, it is possible.

கூ ட டி, *sub.* a crowd, an assembly, a tribe, an association.

கூடாஸி, *sub.* a companion, a colleague, an associate, a partner.

கூட்டுகிறதூடேனெண்ணுபேன், *v. a.* to unite, to cause to associate, to conjoin; to add up.

கூட்டிகிறதூட்பேண்ணுபேன், *v. a.* and *n.* to hail, to call to, to shout out.

கூலி, *sub.* hire, wages.

கூவகிறதூவனெண்ணுவேன், *v. n.* to crow, to coo as doves.

கேஞ்சுகிறதூசினெண்ணுபேன், *v. n.* to beg coaxingly, to entreat humbly and earnestly.

கேட்கிறதூ or கேட்குகிறதூ or கேட்குகிறதூ—கேட்பேண்ணுபேன், *v. a.* and *n.* to hear, to obey; to ask.

கை *sub.* the hand, the arm; the sleeve of a coat. Like *χειρ* and *manus*, this word also signifies, by analogy, an elephant's trunk.

கேரஞ்சம், *adj.* small, little; *sub.* smallness; *adv.* little by little.

கேரடி, *sub.* a parasitical plant; a flag or ensign.

கேரடியதூ or கேரடியதூ, *neut. conj. deriv.* from கேரடுஹம், cruelty; *literally*, it is a cruel thing, what is cruel—horrible. A. G. Sect. 125 and 126.

கேரடியாஸ், *sub.* a Banian tree (*Ficus Indica*).

கேரடுக்கிறதூடுதேண்ணுபேன், *v. a.* to give (to a third person). A. G. Part 1 of Sect. 110.

கோடுறுட, *sub.* fierceness, violence, tyranny, cruelty, hard-heartedness.

கோடுறுட, *sub.* the stone of fruits.

கோண்டுபேரகிறது, *v. a. comp. of* கோண்டு *from* கோள்நகிறது, *q. v.* and பேரகிறது, *q. v.* to take away, to remove, to carry along.

கோண்டுவந்துவடுகிறது, *v. a. comp. of* கோண்டு *from* கோள்நகிறது, *q. v.* வந்து *from* வருகிறது, *q. v.* and வடுகிறது, *q. v.* to advance in argument, to adduce.

கோத்து, *sub.* a bunch, a clump, a bush.

கோப்புளிச்சுகிறது or கோப்புளிச்சுகிறது—
ளித்தேன்—ளிப்பேன், *v. a.* and *n.* to rinse the mouth, to gargle; to rise in blisters.

கோட்ட, *sub.* a branch.

கோட்ட, *sub.* a bough or branch; a horn of an animal; the sign டே.

கோல்ஊ, *sub.* a back yard; corn or grain growing on high ground and not watered artificially.

கோள்நகிறது, *sub. comp. of* கோள்ந, a brand, and கட்டுறுட, a short stake; a firebrand made of wood; *Lat.* teda.

கோள்நகிறது—கோண்டேன்—கோள்ந
வேன்; *v. a.* to take, to receive; to buy; to marry; to obtain (sleep). For its use in composition see A. G. Part 1 of Sect. 106.

கோ, *interj.* expressive of grief.

கோடாடு, *sub.* a hatchet.

கேராலநாஸ்த, *sub. comp. of* கேரால, the West wind, *and* நாஸ்த, a day; the summer season.

கேரணிக, *sub.* cotton canvas—called in India, from the Tamul name, gunny: sacks made of such canvas.

கேரலக் கிமகு—லக் கேண்—லப் பேண், *v. n.* from the *sub.* கேரலம், which is from the Sanscrit क्रीपः, wrath; to grow angry, to be enraged.

கேரல்க்கிமகு—லக் கேண்—லப் பேண், *v. a.* to run through, to transfix; to string or thread (beads).

கேரலம், *sub.* a temple or pagoda, a church.

கேரலு, *sub.* a domestic fowl, whether cock or hen.

கேரலிக க்கு திரை, *sub.* a mare. The word கேரலிக designates also the female of the ass.

க்ஷணம், *sub.* (क्षणः) an instant, a moment.

சகதி, *sub.* (शदः) mud, a puddle.

சகல, *adj.* (सकल) all, the whole; whence சகலம், *neut. sub.* every thing; சகலர், *masc.* every body.

சங்குகேடு, *sub. comp. of* சங்குக, honour, *and* கேடு, destruction; a disgraceful action, turpitude.

சஞ்சலம், *sub.* (चञ्चलं) anxiety, embarrassment, wavering.

சடங்கு, *sub.* a ceremony, whether of marriage, burial, religion, or of compliment.

சடுதி, *sub.* suddenness, quickness, surprise.

சட்டை, *sub.* a jacket, any sewn upper garment.

சண்டை, *sub.* a tumult, a quarrel, a battle.

சுறுகு, *sub.* flesh; also like the Greek word *σαρξ*, the pulp of a fruit.

சுக்குடம், *sub.* (शब्दः) a sound; also as *φωνή* and *vox*, a voice, a word.

சுருகுடி, *sub.* a bustle, a noise made by a crowd; also like *ὄχλος* and *turba*, the crowd itself.

சுருகிக் கீ று கு—சுருகிக் கே ண்—சுருப்பே ண், *v. a.* (सन्धिः) to strike against, to come in contact with, to meet, to strike (the eye or ear).

சுருகுரண், *sub.* (चन्द्रः) the moon.

சுருகேகடம். *sub.* (सन्देहः) doubt.

சுருறுகு, *sub.* a fair, a market where goods are sold on certain days.

சுருகேராடடம், *sub.* (सन्तोषः) joy, pleasure.

சுருரீக்குண், *sub.* (समर्थ) a capable or skilful man, an industrious man.

சுருண், *sub.* (सम) equality, the middle; the deity death; so called perhaps because "*æquo pulsat pede pauperum tabernas regumque turres;*" *adj.* level, even.

சுருராசு, *sub.* certain castes bury their dead in a sitting posture, the legs crossed; this word expresses that posture.

சுருபடம், *sub.* (समीपं) vicinity, nearness; *adj.* near, nigh.

சுறுலக்கீ று கு—சுறுலக்கே ண்—சுறுலப்பே ண், *v. a.* to dress victuals, to cook.

சுறுலயடம், *sub.* (समयः) an occasion, a favourable moment, an opportunity; a general term for the sects of philosophy.

ஈம்பாதிக்கி றகு—திக்குே சண்—திப்பேன், *v. a.*

(सम्पादित) to get, to acquire, to attain ; to enjoy.

ஈம்பாதி, *sub.* (सम्भारः) plenty, abundance, completeness.

ஈம்பாதிக்கி றகு—ஊக்குே சண்—ஊப்பேன், *v. a.*
to suffer or enjoy ; *Gr.* πάσχειν.

ஈம்பாதி, *sub.* (सम्मतिः) consent, approbation.

ஈம்பாதிக்கி றகு—திக்குே சண்—திப்பேன், *v. n.*
from the sub. to consent, to agree to.

ஈம்பாதி, *sub.* (सम्बन्धः) connection, alliance.

ஈம்பாதி, *sub.* a sign, a wink, a beckoning.

ஈம்பாதி, *sub.* a jest, raillery, pleasantry, banter.

ஈம்பாதி, *sub.* a row or arrangement in a line, a garland,
a string of precious stones.

ஈம்பாதி, *adj.* just, right, equal.

ஈம்பாதி, *phrase*, it is all right, it hath been adjusted.

ஈம்பாதி, *sub.* (शरीरं) form, the body, whether of man
or other animals.

ஈம்பாதி, a natural word, representing the rippling of
water, or the whispering of wind through the foliage
of trees.

ஈம்பாதி, *sub.* (शलाका) a spit, a probe, a
ramrod.

ஈம்பாதி, *v. n.* to be
sorrowful, to be dejected.

ஈம்பாதி, *sub.* sorrow, dejection.

ஈம்பாதி, *sub.* (शव) a corpse.

சுபணம், *sub.* written also சுசுணம், (सवनं) a prophecy, an augury, deduced usually from the flight of birds.

சுல்ல, *spelt also*, சுக்கு, *adv.* a little; when used with the affix உம் and a negative it signifies not even a little, not at all.

சுண், *sub.* (शनिः) Saturn; a devil.

சாகி மது—செய்மேன்—சாபேன், *v. n.* to die.

சாறடி, *sub.* a wink, a hint.

சாணுகம், *spelt also*, சாணகம், *sub.* (probably from दूगणं) the dung of cattle.

சாணுகி and சாணி, *see* சாணுகம்.

சாண், *sub.* a span.

சாது, *sub.* boiled rice.

சாதி, *sub.* (जातिः) a caste, a race, a kind, a sex.

சாதிக்கி மது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. n.* to persevere, whether with constancy or obstinacy, to be obstinate.

சாதிக்குதிரை, *comp. of* சாதி, *q. v.* and குதிரை, *q. v.* a horse of caste, *i. e.* of good caste; as we say a man of family, *i. e.* of good family.

சாதினை, *sub.* perseverance, constancy, obstinacy.

சாத்துகி மது—தினை—துவேன், *v. a.* to apply (one thing to another); to shut, but without locking, to close; to put garlands on an image; to apply (ashes to the forehead).

சாட்டிகி மது—பட்டேன்—படுவேன், *v. a.* to eat and drink (a meal).

சாமம், *sub.* (यामः) a watch or period of three hours.

சாம்பல், *sub.* ashes.

சாம்பல்பூசணிக்காய், *sub. comp. of சம்பல், q. v. and பூசணிக்காய், a gourd; a gourd of an ash colour. Probably the same variety (cucurbita hispida) as the கல்யாணப்பூசணிக்காய், so called from the custom of serving it up at weddings. "Espece de longue citrouille, que les voleurs ne derobent jamais." M.S. Dict.*

சாயல், *sub.* a shadow, likeness, resemblance, image.

சாய்கிறகு—யந்தேண்—யவேண், *v. n. (perhaps from षै—सायति) to bend, to decline, to go down (the sun).*

சாயல்காலம், *sub. (सायंकालः, comp. of साय, evening, and काल, time) the evening; metaph. the time of death.*

சாய்வ, *sub.* a slope, a declivity; ardent desire; *Lat. concubitus.*

சால or சாலநெல்லு, *sub.* a sort of rice of superior quality.

சாவ, *sub.* (शव) death.

சாவகிறகு, *written better, சாகிறகு, q. v.*

சாஸ்திரம், *sub. (शास्त्रं) a science, an art; sooth-saying.*

சாஸ்திரி, *sub. (शास्त्रिन्) one read in the sciences, a doctor.*

சாஸ்திராஸ்கம், *sub. (स,with,अष्टन्, eight, अङ्ग, a member) a reverence by the prostration of the eight members, viz. the hands, the feet, the shoulders, the breast and the forehead.*

- சீ க் கு, *a natural word*, expressive of force and rapidity.
- சீ றி க் கி று—றி க் தே ண்—றி ப் பே ண், *v. n.* to laugh, to smile.
- சீ லு, *adj.* some.
- சீ லு வு, *sub.* expenditure, money for expenses; *Lat.* viaticum; permission or leave.
- சீ பன், *proper name*, (शिवः) the deity Shivah.
- சீ று கு, *adj.* little, a few, some.
- சீ ஊ ண க் கி று கு, *spelt also*, சீ ண க் கி று—ஊ ண க் தே ண் or ண று தே ண்—ஊ ண ப் பே ண் or ண ப் பே ண், *v. n.* to be angry.
- சீ க் கி று, *sub.* (शीघ्रं) quickness, haste.
- சீ சீ சீ, *interj.* fie! fie! “Ceux qui savent vivre, ne disent jamais ce mot devant les personnes de distinction, ni hors du discours familier.” *M.S. Dict.*
- சீ து டு, *sub.* (शीतं) cold.
- சீ ற் று டு, *sub.* (perhaps from सीमा) a country, a district.
- சீ டு ற ண், *sub.* (श्रीमान्) a goodman, a host; an opulent man.
- சீ ஊ, *sub.* (चेल) a cloth, clothes.
- சீ ப ண டு, *sub.* (जीवनं) life, a livelihood.
- சீ று க் கி று கு—று க் தே ண்—று ப் பே ண், *v. n.* to hiss, to puff.
- சீ ஊ ண், *sub.* (शिष्यः) a disciple, a pupil.
- சீ டு க் கி று கு—சீ டு ப் பே ண்—சீ டு வே ண், *v. a.* to burn, to roast, to bake.
- சீ க் கு, *sub.* (शुद्धिः) purity, cleanness; *adj.* clean, pure.

சுத்தீகரம், *sub.* (शुद्धिःकरण) purification.

சுட்டமா, *adj.* still, quiet, lazy; *generally used as an adv.*
quietly, simply, only.

சுருங்கி மது—சுருங்கி ணேண்—சுருங்கு வேண், *v. n.*
to shrink, to shrivel.

சுருட்டு or சுறுட்டு, *sub.* a roll or scroll: hence the
word *chooroot*, used by the English in India, to
signify a roll of tobacco leaf, *i. e.* a segar.

சுறுபம், *sub.* (सुलभं) facility, brevity; *as an adj.*
easy, short.

சுழலுகி மது—சுழன் ணேண்—சுழலு வேண், *v. n.*
to revolve, to whirl round; *Lat.* verti in gyrum.

சுழல் மது—சுழல் ணேண்—சுழல் மது வேண்,
v. a. to cause to revolve, to whirl round, to turn.

சுஓர்ஓர், *a natural word*, expressing the
sense of oppression or suffocation produced by
heat.

சுஓர், *a natural word*, expressing rapidity of action;
also, smarting pain.

சுறுக்கம் or சுறுக்கு, *sub.* vivacity, fervour, activity;
sharpness, haste.

சுற்று, *sub.* a circuit, a round about way; *adj.* circuitous.

சுற்று கி மது—சுற்று ணேண்—சுற்று வேண், *v. a.*
to surround, to envelope, to pass round.

சூலநாள், *sub.* an unlucky day.

சூழ், *infin.* from சூழுகி மது, *q. v.* used adverbially,
around.

சூழுகி மது—சூழந தேண்—சூழ வேண், *v. a.* to
surround, to environ.

சேடடி, *sub.* a shrub.

சேடி, *sub.* a merchant, one of the caste of merchants.

This word is not synonymous with வசியன், the third of the four orders of Hindoos; but denotes a certain subdivision of that order: a female of this caste is called சேடிச்சி.

சேய்க்கு மது—சேய்தேன்—சேய்ப்பேன், *v. a.* to do, to make.

சேய்தி, *sub.* news, intelligence.

சேல்லுகி மது—சேன்மேன்—சேல்லுபேன், *v. a.* and *n.* to receive; to pass (to a place), to pass (money), to pass (with regard to time); to stand good in law; to be expended. For one of its uses see A. G. Part 1 of Sect. 110.

சேலு, *sub.* the ear.

சேவ்வை, *adj.* straight, direct, right.

சேணம், *sub.* a saddle.

சேதம், *sub.* (क्षेद) loss, damage.

சேமம், *sub.* (क्षेम) interment, burial.

சேமக்கி மது—மீத்தேன்—மீப்பேன், *v. a.* to bury.

சேருகி மது—சேர்ந்தேன்—சேருபேன், *v. a.* and *n.* to be collected, to assemble, to approach, to arrive at.

சேறு, *sub.* mire, mud.

ஹசயக்கிண, see சயக்கிண.

சேராசுகி மது—ரீந்தேன்—ரீபேன், *v. n.* to glide down (as corn from a heap), to shower down, to trickle down.

சேரகூகி மது—கூகிணை—கூகிணை, *v. a.* to sheath, to stick in (the bosom—a girdle—the pocket, &c.)

சேரல்வகி மது—சேரணை—சேரல்வகி, *v. a.* to say, to speak, to tell.

சேரதிக்கி மது—திக்கிணை—திப்பை, *v. a.* (शोधनं) to examine, to try.

சேரதிமம், *sub.* (ज्योतिषं) astronomy, astrology.

சேரத்தியம், *sub.* (स्वपन) a profound sleep, a lethargy.

சேரபம், *sub.* languor, faintness, a swoon; idleness.

சேரமணம், *sub.* a cloth of eight cubits length, worn around the waist by men.

சேரமலம், *sub.* a grove.

சேரமலம், *sub.* boiled rice; the pith of certain palms of which a kind of sago is made.

மது, *sub.* (स्त्री) like *Γυνή*, signifying a woman generally, or a wife in particular.

மதுதிக்கி மது—திக்கிணை—திப்பை, *v. a.* (स्तुतिः) to praise, to flatter.

தாதுகம், *sub.* memory, recollection, reason.

தாயம், *sub.* (न्यायः) justice, reason, right, propriety.

தாணம், *sub.* (ज्ञानं) wisdom, intelligence, spirituality.

தகப்பன், *sub.* quasi தகமப்பன், in contradistinction to சிற்றப்பன், the father's younger brother, and பெரியப்பன், the father's elder brother; a father.

தகருகி றது—கர்நதேன்—கருவேன், *v. n.* to fall
to pieces, to break in pieces.

தடுகி றது—தக்கேன்—தடுவேன், *v. n.* to be
fitting or proper; *Lat.* convenire. A. G. Sect. 84.

தறுகி றது—தறுகநதேன்—தறுகவேன், *v. a.*
to hinder, to forbid, to stop.

தங்கப்பட்டு, *sub.* the girth of a saddle.

தங்கி றது—தங்கிணைன்—தங்குவேன், *v. n.* to
rest, to stay, to halt, to sojourn.

தங்குகி றது, *see* தங்கி றது.

தடவகி றது—டடணைன்—டடவேன், *v. a.* to touch,
to rub, to stroke; *Lat.* palpare.

தடடி, *sub.* a stick, a cudgel.

தடடி, *a natural word*, expressing suddenness.

This word, like all those of a similar nature, is used
with the verb என்கி றது, which seems to serve
as a kind of introduction to what has of itself no
regular meaning in the language. A. G. Part 1 of
Sect. 99.

தடடக்கி றது—டடடதேன்—டடடடவேன், *v. a.*
to hinder, to obstruct.

தட்டுகி றது—ட்டணைன்—ட்டடுவேன், *v. a.* to pat, to
rap, to knock.

தண்ணல், *sub.* burning coal.

தண்ணீர், *sub. comp. of* தண், cold, *and* நீர், water;
cold water, water generally. In common language
பச்சுறுசுத்தண்ணீர் *is* cold, *literally*, green or
raw water; so called because it has not been
boiled.

தந்தாவணம், *sub. comp. of* दन्त, a tooth, and धावनं, cleansing; the act of cleaning the teeth.

தந்திரம், *sub.* (तन्त्रं) a trick, a stratagem, a device.

தப்புவக்து—உத்தேசன—உட்பேசன், *v. causal from* தப்புக்து, *q. v.* to cause to escape.

தப்புக்து—உண்பேசன், *v. n.* to escape.

தம்ப, *sub.* a younger brother, a younger male first cousin; used also, in familiar discourse, by any person to one much his junior.

தயறு, *spelt also*, தயர், *sub.* curdled milk.

தருக்து—தருதேசன்—தருபேசன், *v. a.* to give.
A. G. Part 1 of Sect. 110.

தலை, *sub.* the head, a principal.

தலைப்பாடு, *sub. comp. of* தலை, *q. v.* and பாடு, a cloth, or properly the warp before it is crossed by the woof; a turban. “Linge de trente coudées, dont on ceint la tête.” *M.S. Dict.*

தவம், *sub.* (तपः) penance.

தவக்து—வழிணை—வழிபேசன், *v. n.* to totter, to stumble, to make a false step, to err.

தவக்க்து—உத்தேசன—உட்பேசன், *v. n.* to be fatigued, to be sinking from weariness.

தவர, *infin. of* தவருக்து, used adverbially, except, beside. A. G. Part 3 of Sect. 100.

தழுவக்து—உண்பேசன்—வழிபேசன், *v. a.* to encompass with the arms, to embrace.

தளம்புக்து—மடலிணை—மடலிபேசன், *v. n.* to undulate, to shake (as water in a vessel which is moved).

தலாருகியது—லா ரீ நதேன்—லா ரு வேன், *v. n.*
to be relaxed, to be infirm—feeble—decrepid.

தலாருகியது—லா நதேன்—லா வேன், *v. n.* to
be fettered.

தலாருகியது—லா த்தேன்—லா ப் பேன் *v. a.*
to fetter the legs of an animal when turned out to
feed, to fetter generally.

தலாபாய், *sub.* a juncture, an opportunity, a time.

தலாமம், *sub.* (धर्मि) charity, virtue, such as leads to
good works.

தலாமிஊன், *sub.* (धर्मिष्ठ) a charitable person, a
man of good works.

தலாத்தலாயாய், *adv. reduplication of தலா,* alone;
one by one, separately.

தலாஹம், *sub.* mode or manner; see இத்தலாஹம்.

தலாருகியது, *syncope for தலாருகியது—தலாருகி*
ணைன்—தலாருவேன், v. a. to combat, to
come against, to butt, to dash against; to attain.

தலாருகியது—தலாருகிணைன்—தலாருவேன்,
v. a. to support, to endure; to ward off; to lean
upon.

தலாப்பணியாய், *written also, தலாப்பணியாய்*
and தலாப்பணியாய், sub. a thong to fasten the
saddle to the bridle or halter; a bearing rein.

தலாண்டுகியது—தலாண்டுகிணைன்—தலாண்டுகி
வேன், *v. a.* to jump over, to skip over, to
surmount.

தலாலா, *written also, தலாலா, sub.* an alleviation,
a melioration; *adj.* well.

தான், *reflect. pron.* himself, herself, itself. A. G. Part 1 of Sect. 57.

தடர், *see* தடர்.

திட்டு, *sub.* abuse, scolding, imprecation.

திண்ணை, *sub.* a kind of bench made of brick or mud, and usually occupying the portico and outside of an Indian house.

தொயம், *sub.* (द्रयं) riches, money.

தொயவான், *sub.* (द्रयमान्) a rich man.

தொட, *sub.* abundance; *adj.* abundant, numerous, thick or in crowds.

தொணி, *spelt also* துணி, *sub.* strength, ability; possessions; dignity; talent.

தொகை—தொகை—தொகை—தொகை, *v. n.* (तिर्यक्) to wander, to vacillate.

தொக்கை—தொக்கை—தொக்கை, *v. a.* to twist a rope, to turn a handmill.

தொகை—தொகை—தொகை, *v. a.* to steal.

தொடு, *sub.* a theft.

தொம்பு, *infin.* from தொம்புகை, *q. v.* used adverbially, again. A. G. Part 6 of Sect. 96.

தொம்புகை—தொம்புகை—தொம்புகை, *v. n.* to turn, to return, to turn back.

தொவனம், *sub. comp. of* தொ, sacred, and உவனம், mind; the will (of God—of a king—of any great personage).

தொக்கை—தொக்கை—தொக்கை, *v. a.* to open.

தினம், *sub.* (दिनं) a day.

தினந்தினம், *adv.* (தினம் repeated) daily.

தின்கிமது—தினமெண்—தினேபண், *v. n.* to eat;
more commonly used with respect to animals than men.

தின்றம, *sub.* evil; especially death.

தி, *sub.* fire. “*Au Maduré, ne se dit que du feu de l’incendie.*” *M.S. Dict.*

திட்டுகிமது—டிணெண்—டிடுபண், *v. a.* to sharpen; to beat rice from its husk.

தின்றம, *sub.* evil.

திருகிமது—திர்ந்தெண்—திருபேண், *v. n.* to be settled or cleared up, to finish, to cease; to be cured.

திர்க்கிமது—திர்க்கெண்—திர்ப்பேண், *v. a.* to finish, to settle (a dispute, an account), to expiate (an offence), to pay a debt; *Lat.* luere; to correct.

திர்ந்தம், *sub.* (तीर्थं) water, usually holy water.

திர்ப்பு, *v. sub.* from the verb திர்க்கிமது; a decision, an award of arbitrators.

திர்மானம், *sub.* a decision, a decree.

திர்நாவு, *sub.* a judgment of condemnation or acquittal, a sentence of death.

திவ்வண, *sub.* an evil action, ill luck.

துக்கம், *sub.* (दुःखं) sorrow, grief, mourning.

துடங்கிமது—டங்கிணெண்—டங்குபேண், *v. a.* to begin.

துடருகிமது, or better, தோடருகிமது—டர்ந்தெண்—டருபேண், *v. a.* to follow, to pursue.

துடிக்கிமது—டித்தெண்—டிப்பேண், *v. n.* to pant, to throb, to struggle, to twitch or be convulsed.

துறுட, *sub.* the thigh.

துறுடக்கிமது—துறுடத்தேண்—துறுடப்பேண், *v. a.*
to wipe.

துணிகிமது—துணிந்தேண்—துணிவேண், *v. a.*
to dare, to venture to do.

துணுக்கு, *a natural word*, expressive of shuddering.

துண்டம், *sub.* a piece, a morsel.

துண்டு, *sub.* a piece, a morsel.

துடகம் *sub.* (तुरगः) a horse.

துடதம், *sub.* (दुरितं) misfortune, evil, calamity.

துவக்கிமது, *sync. for* துவக்குகிமது—வக்கி
ணேண்—வக்குவேண், *v. a.* to begin.

துவலுகிமது—வண்டேண்—வலுவேண், *v. n.*
to yield, to warp, to shrink, to bend. “*Au Maduré,*
le debiteur, qui ne peut payer, être a la merci de
son creancier.” *M.S. Dict.*

துவ்வரி, *spelt usually*, துவ்வி, *sub.* a drop.

துவ்வலுகிமது—வ்விணேண்—வ்விவேண், *v. n.* to
leap, to skip, to jump for joy.

துவ்வசனம், *sub.* (दुर्वचनं, *particle implying* ill, वचनं,
speech) abuse, improper language.

துன்பம், *sub.* affliction, calamity, adversity.

துடக்கம், *sub.* sleep.

துடக்கிமது, *sync. for* துடக்குகிமது—கிணேண்—கு
வேண், *v. a.* to lift, to weigh, to carry suspended,
to lend the hand to raise one who is fallen.

துடங்கிமது—துடங்கிணேண்—துடங்குவேண், *v. n.*
to sleep.

துண்டல், *sub.* a hook, a fishing hook.

தூரம், *adj.* (दूरं) far, distant.

தூவுகிறதும்—தூசேன்—தூவேன், *v. a.* to sprinkle, to strew lightly.

தேய்வம், *sub.* (देवः) a deity.

தேரிகிறதும்—நீர்தேன்—நீவேன், *v. n.* to see, to know, to understand; to select. *Frequently used impersonally in the future:* as, எனக்குத் தெரியும், it is known to me, *i. e.* I know.

தேரு, *sub.* a street.

தேருவ, *see* தேரு.

தேரிகிறதும்—நீர்தேன்—நீவேன், *v. n.* to be clear, to grow clear.

தேரிக்கிறதும்—நீர்தேன்—நீப்பேன், *v. a.* to sprinkle, to strew, to sow.

தேறிக்கிறதும்—நீர்தேன்—நீப்பேன், *v. n.* to snap or break off; to splash about as water when beaten; to start (the eye out of the head), to break (water against rocks); *v. a.* to fire pellets from a bow: தேறவேல், a pellet bow.

தேடுகிறதும்—தேடுன்—தேடுவேன், *v. a.* to seek.

தேய்க்கிறதும்—தேய்தேன்—தேய்ப்பேன், *v. a.* to scrub, to clean by rubbing.

தேவன், *sub.* (देवः) a deity.

தேவாதினம், *sub.* (देवादिन) the providence of God; *used adverbially, signifies by chance, or rather the Lat. divinitus.*

தேறுகிறதும்—நீர்தேன்—நீவேன், *v. n.* to be comforted, to take courage, to rally.

தே ம் று கி ற து—ஹ் ணே ண்—ஹ் ஷே ண், *v. a.* to console, to animate.

தே ண், *sub.* honey.

ஹ த க் கி ற து—ஹ த க் தே ண்—ஹ த ப் பே ண், *v. a.* to prick, to sew, to penetrate, *both lit. and metaph.*

தோ ங்கி ற து—தோ ங்கி ணே ண்—தோ ங்கு ஷே ண், *v. n.* to hang down.

தோ ட று கி ற து—ட ற் ற தே ண்—ட று ஷே ண், *v. a.* to bind, to tie; to follow.

தோ டு கி ற து—தோ ட் பே ண்—தோ டு ஷே ண், *v. a.* to touch.

தோ டு க் கி ற து—தோ டு க் தே ண்—தோ டு ப் பே ண், *v. a.* to make to adhere; to string flowers.

தோ டி, *sub.* a large vase, a trough.

தோ ற த ஹ ர, *sub.* trouble, inconvenience, difficulty: *a Teloogoo word.*

தோ ற தி, *sub.* the belly, the paunch.

தோ ப் ப, *a natural word* expressive of the noise which a heavy body makes when falling on the ground or into water.

தோ ப் ப ண், *see* த க ப் ப ண்.

தோ ய் க் கி ற து—தோ ய் க் தே ண்—தோ ய் ப் பே ண், *v. a.* to immerse.

தோ ல், *sub.* skin, leather, the pod or husk of seeds, the peel of fruit, the skin of kernels; *Lat.* cutis.

தோ ண் று கி ற து—தோ ண் ஹ் ணே ண்—தோ ண் ஹ் ஷே ண், *v. n.* to appear, to suggest itself (to the judgment, imagination or senses).

தேரடி, *sub.* (दोषः) a sin, malignity, *whether*
physical or moral.

நக்கிடுகு, *sync. for* நக்குகிடுகு—நக்கிணை—
நக்குபேண், *v. a.* to lick.

நச்சுநாகம், *sub. comp. of* நச்சு, *the adjective form of*
நஞ்சு, *poison, and* நாகம், (नागः) a snake; a
poisonous serpent.

நடக்கிடுகு—நடதேண்—நட்பேண், *v. n.* to go,
to walk, to take place, to be usual, to succeed.

நடு, *sub.* the middle.

நடை, *sub.* walk, gait, mien.

நடைகூடம், *sub.* a virandah, a porch, the entrance
of a house.

நதி, *sub.* (नदी) a river.

நமஸ்காரம், *sub.* (नमस्कारः) salutation, re-
verence, adoration.

நயம்பயம், *sub. comp. of* நயம், *kindness, and*
பயம், *fear; coaxing and threatening.*

நல்ல, *adj.* good.

நல்லாண்மை, *sub. comp. of* நல்ல, *good, and* அண்ணா, *temper; good fortune, happiness, good conduct.*

நவம், *sub.* (नवं) newness; *adj.* new; the number
nine, *marked thus,* கூ.

நன்ஹம், *sub.* a good, a benefit, happiness.

நன்றாய், *adv. from* நன்றாய், *good; well.*

நாசம், *sub.* (नाशः) destruction, extinction.

- நாடோடாயும், *adv.* daily.
- நாடாண், *deriv. noun*, from நாடு, a country; an inhabitant, the head of a village or district.
- நாய், *sub.* a dog.
- நாலு, *num.* four; marked thus, ஈ; often used indefinitely for several.
- நாழிஊக, *sub.* an Indian hour of twenty-four minutes, used sometimes for the distance walked in that time.
- நாஸ்த, *sub.* a natural day of twenty-four hours.
- நாஸ்துநாஸ்த, *adv.* daily, from day to day.
- நாமகிமது—நாமுணைண்—நாமுபேண், *v. n.* to stink.
- நாம்பது, *num.* forty; marked thus ஈய.
- நாம்பத்துஈ, *num. comp.* of நாம்பது, *q. v.* and துஈ, *q. v.*
- நாஸ்தம், *from* நாஸ்து *for* நாலு, four, and தம், a sort; different kinds, all sorts, in all ways.
- நிச்சயம், *sub.* (निश्चयः) certainty, ascertainment.
- நிச்சயக்கிமது—யத்தேண்—யப்பேண், *v. a.* to ascertain, to verify, to be convinced of.
- நித்தம் or நித்தியம், *adv.* (नित्यं) always; *as an adj.* eternal, continual.
- நித்திரை, *sub.* (निद्रा) sleep.
- நிமசம், or better, நிமஉம், *sub.* (निमिषः) a moment.
- நிமத்தம், *sub.* (निमित्तं) cause, sake, a motive; an augury.
- நிமஉம், *see* நிமசம்.
- நிரம்பகிமது—ம்புணைண்—ம்புபேண், *v. n.* to grow full.

நிறு, *sub.* a row, an arrangement in a line.

நிலம், *sub.* a place, the ground, the soil, the land.

நிலைகொண்டிருக்கிறது, *v. n.* from நிலை, station, and கொண்டு இருக்கிறது, *q. v.* to be firm or settled, to be established.

நிலுவகிறது or நிற்கிறது—நின்றேன்—நிலுவேன், *v. n.* to stand, to stay, to be durable.

நிழல், *sub.* a shade or shadow; *metaph.* protection.

நிறம், *sub.* colour.

நிறுத்துகிறது—நிறுத்தேன்—நிறுத்துவேன், *v. a.* to make to stand, to stop; to place or set up.

நிறமடாண்ட, *sub.* (निमीनं) nakedness.

நிறைகிறது—நிறைந்தேன்—நிறைவேன், *v. n.* to be full; *the infin.* நிறைய is used as an adverb, fully.

நிறைவேறுகிறது—வேறுவேண்டி—வேறுவேன், *v. n.* to be accomplished or fulfilled (sacrifice or prayer).

நிற்கிறது, see நிலுவகிறது.

நினைக்கிறது—நினைத்தேன்—நினைப்பேன், *v. n.* to think.

நின்ற, *vineijech.* from நிற்கிறது, used with nouns of place in the local ablative to express motus à loco: as, கொண்டிருந்து வந்தேன், I came from the church. A. G. Part 2 of Sect. 49.

நீக்கிறது, *sync.* for நீக்குகிறது—நீக்கேன்—நீக்குவேன், *v. a.* to reject, to remove, to leave out, to do away, to subtract.

நின்றுகிறது—நின்றுகேன்—நின்றுகுவேன், *v. n.* to retire; to wear off, to come off.

நீட்டுகிறதும்—நீட்டினை—நீட்டுவேண், *v. a.* to stretch forth, to protract.

நீதி, *sub.* (नीति) justice, truth.

நீத்தம், *see* நீத்தம்.

நீந்துகிறது, *written vulgarly* நீஞ்சுகிறது—நீஞ்சினை—நீஞ்சவேண், *v. n.* to swim.

நீய், *pers. pron.* thou. A. G. Part 1 of Sect. 57.

நீர், *sub.* water, urine.

நீளம், *sub.* length.

நுழுகிறது—நுழுகேண்—நுழுவேண், *v. a.* to enter crouching, to creep in.

நுணி, *sub.* an end, extremity, tip.

நூறு, *num.* a hundred; *marked thus*, ம.

நூற்றைம்பது, *num.* a hundred and fifty; *marked thus*, மருப.

நெஞ்சம், *written also* நெஞ்சு, *sub.* the heart; *metaph.* the mind, the soul, the will, the conscience.

நெடும, *sub.* length; *adj.* நெடு, long.

நெய், *sub.* ghee, melted butter.

நெரிக்கிறது—நெரிக்கேண்—நெரிப்பேண், *v. a.* to break down with noise, to crush, to pound, to crack (the fingers).

நெருங்கிறது—நெருங்கினை—நெருங்குவேண், *v. n.* to be squeezed, to be crowded.

நெருப்பு, *sub.* fire.

நெல்லு, *sub.* rice, before it is freed from the husk, *in India called by the English Paddy.*

நெடுநகை மது—நெடுநகை நகை—நெடுநகை வேண்,
v. n. to wriggle, to writhe.

நெடுநகை மது, *sub.* (निष्ठुरं) cruelty; *adj.* cruel.

நெடுநகை, *sub.* affection; virtuous love.

நெடுநகை, *spelt also* நெடுநகை, *sub.* beauty, neatness,
 elegance; *adj.* beautiful, neat, elegant.

நெடுநகை, *sub.* time, occasion; lateness; a crime or fault.

நெடுநகை, *sub.* a vow.

நெடுநகை, *sub.* yesterday.

நெடுநகை, *vineiyech. from* நெடுநகை மது, to be
 lame; *used adjectively*, lame.

நெடுநகை மது—நெடுநகை நகை—நெடுநகை வேண், *v. n.*
 to ache or smart; to be sick; *Lat.* dolere.

நெடுநகை, *sub.* sickness, pain.

பகை, *sub.* day, *correlative with* நா, night.

பகை, *sub.* (पक्षः) the side.

பகை, *sub.* hunger.

பகை, *sub.* (पशुः) *in Sanscrit this word signifies* an animal
in general, but in Tamul by antonomasia, an ox, or,
more commonly, a cow: thus in Italian the word
animale is used colloquially for a hog.

பகை, *sub.* greenness; *adj.* பகை or பகை or
 பகை, green, raw.

பகை மது—பகை நகை—பகை வேண், *v. n.*
 to be dim or overcast, as the countenance or eyes of
 a dying man.

- பஞ்சாடம், *sub.* the age of a horse or bullock.
- பஞ்சு, *sub.* cotton, wool.
- படருகி மது—படர் நதேன்—படருவேன், *v. n.*,
to spread.
- படி, *sub.* a measure, a manner, degree; the step of
a door. A. G. Sect. 153.
- படிக்கி மது—படித்தேன்—படிப்பேன், *v. a.*
to learn; to read, to chant, to recite.
- படிப்பிக்கி மது—படித்தேன்—படிப்பேன், *v. causal*,
to cause to learn, to teach. *Governs two Accusatives.*
- படுகி மது—பட்டேன்—படுவேன், *v. a.* to suffer;
to be the patient in an action. A. G. Sect. 76 and 107.
- படுக்கை, *sub.* a bed, a couch.
- படுக்கி மது—படுத்தேன்—படுப்பேன், *v. n.* to
lie down.
- படுத்தி மது—படுதேன்—படுவேன், *v. causal*, to
cause to suffer. A. G. Sect. 107.
- பறுபயாச்சி, *sub.* one of a particular caste of
Soodras or cultivators; *synonymous with* பஃரஃ.
- பட்சம், *written also* பக்கம், *sub.* (पक्षः) love, affec-
tion, partiality; the side.
- பட்டித்தாடு, *sub.* a hamlet, a woodland village: “பட்-
ட்டிக்காட்டிலேயெங்கி மது, aller vendre par les
villages.” *M.S. Dict.*
- பட்டிணி, *sub.* the state of fasting, *or rather*, of subsisting
on very light diet; regimen.
- பணம், *sub.* (पण) a fanam; a silver coin of which
forty-five make a Star Pagoda (புஃராகன்).
The fanam varies in value in different parts; at

Madras it is equal to about $2\frac{1}{8}d$. There are likewise gold fanams, chiefly in use on the Western side of the Peninsula: the word is also used, like the *Lat.* nummus, for money in general.

பணிக் க ம து—பணிக் க தே சன்—பணிக் கே பைன், *v. n.*
to stoop, to lower or humble one's self.

பணியா ருட், *sub.* a cake, a fritter.

பண்பா ருட், *sub.* one of a peculiar sect of Shaivas, who, though not Brahmans, devote their lives to religion and subsist on charity.

பண்ணு கி ம து—பண்ணு கி ண ண்—பண்ணு கி
பென், *v. a.* to make, to do.

பதலம், *written also* பதனம், caution, care, circumspection.

பத ம் கி ம து—பத ம் கி ண ண்—பத ம் கி பென், *v. n.*
to be in a hurry, to be over hasty.

பது ங் கி ம து—பது ங் கி ண ண்—பது ங் கி பென்,
v. n. to crouch, to skulk for the purpose of concealment.

பறுதக் கி ம து—பறுதக் கி தே சன்—பறுதக் கி பென்,
v. n. to palpitate, to pant.

பக்கு, *sub.* (भक्तिः) piety, faith.

பக்கு, *num.* ten; *marked thus*, ப: *sometimes used indefinitely, as* பக்குப் பேர், a number of persons.

பக்கு கி ம து, *see* பம் ம் கி ம து.

பயணம், *sub.* (प्रयाणं) a journey.

பயநு தே சன், *def. v.* *when used separately, it has only the past tense; but it is generally employed in conjunction with the auxiliary verb* இருக்கி ம து, *or the verb* படு கி ம து; I feared.

பயம், *sub.* (भयं) fear.

பயிர், *sub.* grain of various sorts, as growing in the fields, legumes or pulse.

பரம, *adj.* (परम) great, grand; *never used but in composition.*

பரமாமுத்தன், *sub.* a simpleton.

பரமக்ஷ, *sub.* inattention, careless gaping, absence of manner.

பரிசாசம், *written also* பரியாசம், *sub.* (परिहासः) a joke, drollery, pleasantry, mockery.

பரிசேசம், *sub.* (परिच्छेद) total destruction; *used adverbially, with a negative, it denotes positive refusal, and may be rendered absolutely not, positively not.*

பரிமலம், *sub.* (परिमलः) a pleasing odour.

பரியந்தம், *sub.* (पर्यन्तं) a boundary, a measure; *adv.* until.

பல, *adj.* different, several, many.

பலன், *spelt also* பலம், profit, advantage, reward.

பழம், *adj.* old, *from* பழைம, age.

பழம், *sub.* a ripe fruit.

பழைகு, *sub.* a hay or straw band.

பழைப்பு, *sub.* a brown colour, *properly* the colour of dead leaves.

பழையகு, *vineikkoorrippoo or conjugated derivative, from* பழைம; what is old, not recent, ancient; cold rice boiled the preceding night and usually forming the morning meal.

பலம்பலம், *a natural word, expressing the glimmer of twilight, the glitter of a spangle.*

பலம்பலம், *sub.* a hollow, a valley, a depth, a hole.

பறக்கிறது—பறந்தேன்—பறப்பேன், *v.n.* to fly.

பறக்கிறது—பறத்தேன்—பறப்பேன், *v. a.*

to obtain possession by seizure; to pillage; to cull; to pounce on.

பற்றவைக்கிறது—ஹைத்தேன்—ஹைப்பேன்,

v. a. to light, to set fire to.

பற்றுகிறது—பற்றேன்—பற்றவேன், *v. a.*

to seize, to take; to overtake; to kindle, to excite; to attach one's self to; to consider, to take into account.

பாடு, *sub.* a turban; see தலைப்பாடு.

பாக்கியம், *sub.* (भाग्य) happiness, good fortune.

பாக்கு, *sub.* betel nut, the fruit of the கடுகு or Areca (Areca Catechu).

பாடு, *sub.* suffering, pain, misfortune.

பாடுகிறது—பாடவேன்—பாடுவேன், *v. a.*

to sing.

பாடும்பாடமாய்ப்பேய்கிறது, to rain in intermitting showers.

பாடன், *sub.* a grandfather.

பாதி, *sub.* a part, the half.

பாய், *sub.* a mat; a sail, which in India is frequently made of matting.

பாய்கிறது—பாய்ந்தேன்—பாய்வேன், *v. a.*

and *n.* to strike upon, to play upon (as a water engine on a fire), to leap upon (as a tiger on his prey); to flow; to be mixed or shot (as one colour with another in a cloth).

பாரசம், *sub.* (भारः) a weight of twenty தூலம்; weight in general, importance.

பாசிசம், *sub.* (पार्श्वः) the side; வலது பாசிசம்,
the right side.

பார்க்கிறதும்—பார்க்குதேன்—பார்க்பேன்,
v. a. to see, to notice, to examine.

பாணம், *sub.* a kind of parasitical plant (*Asclepias
volubilis*).

பால், *sub.* milk.

பிசுணம், *sub.* (भिक्ष) alms.

பிடிக்கிறதும்—பிடிக்குதேன்—பிடிப்பேன்,
v. a. to seize, to lay hold of, to catch.

பிடுக்கிறதும்—பிடுக்கினேன்—பிடுக்குவேன்,
v. a. to pluck out, to depose, to turn out.

பிணம், *sub.* a corpse.

பிதற்றுகிறதும், *spelt also* பிதறுகுகிறதும்—பிதறும்
மனேன்—பிதறும்வேன், *v. n.* to talk in-
coherently (as one in a delirium).

பிதர், *sub.* (पिता) a father.

பிந்தறுகிறதும்—பிந்தறினேன்—பிந்தறுவேன், *v. n.*
to be behind.

பிதறிக்கிறதும்—பிதறிக்குதேன்—பிதறிப்பேன்,
v. a. to astonish, to astound, to amaze.

பிராமணன், *sub.* (ब्राह्मणः) a brahman.

பிஸக்கு, *a natural word*, expressive of the sound and
force of a blow; whack!

பிழைக்கிறதும்—பிழைக்குதேன்—பிழைப்பேன்,
v. n. to gain a livelihood, to subsist; to recover from
sickness.

பிற்றும், *sub.* the after part; *used adverbially*, behind,
afterwards.

பிறக்கிறது—பிறந்தேன்—பிறப்பேன், *v. n.*
to be born, to spring, to proceed, to arise.

பிறப்பெல்லாம், *sub.* (प्रपञ्च) the world, all nature.

பிறப்புகொடுக்கிறது—பிறப்பிட்டு—பிறப்பிட்டு
வேன், *v. n.* to set out on a journey.

பிறப்பாசம் or பிறப்பாசம், *sub.* (प्रयासः) labour,
trouble, pains.

பிறப்பு, *sub.* birth, nativity.

பிற்பாடு, *postposition*, governs a *dat.* after, since.

பிறமொண்டம், *sub.* (ब्रह्माण्ड) mightiness, grandeur.

பிறழல், *sub.* a rent or fissure.

பின், *postposition*, behind, after; governs a *genitive* or *datice*.

பின்பு, *sub.* what is after or behind; often used *adverbially*.

பின்பாங்குகொடுக்கிறது, *comp. of* பின், and பாங்குகொடுக்கிறது,
q. v. to retract, to intermit, to recede.

பின்பிட்டுவாரி, *sub.* a crupper.

பின்ன, *adv.* moreover; often used in conversation as an
expletive.

பிறக்கிறது—பிறவேன்—பிறவேன், *v. a.* to
tear, to rend.

புகளுக்கொடுக்கிறது, *written also* புகழ்க்கொடுக்கிறது—புகழ்ந்த
தேன்—புகழ்வேன், *v. a.* to praise.

புகழ், *sub.* praise.

புகை, *sub.* smoke.

புகைக்கொடுக்கிறது—புகைந்தேன்—புகைவேன், *v. n.*
to smoke or emit smoke.

புகைக்கொடுக்கிறது—புகைத்தேன்—புகைப்பேன்,
v. causal, to cause to smoke, to expose to smoke.

புதைக்கிறதும்—புதைக்கேள்—புதைக்கப்பேன்,
v. a. to bury, whether a corpse or treasure.

புதைக்கலை, *sub. comp. of* புதைக்க, *q. v. and* இலை, a
leaf; tobacco.

புண்ணியம், *sub.* (पुण्यं) virtue, a good action.

புது, *adj.* new.

புத்தி, *sub.* (बुद्धिः) sense, wisdom, understanding.

புத்திலான், *sub.* (बुद्धिमान्) a wise or sensible man.

புரளுகிறது—புரண்பேய்—புரளுவேன்,
v. n. to roll about, to wallow, to burst its banks
(a river).

புருஷன், *sub.* (पुरुषः) a husband.

புரோகிதம், *sub.* a prophecy or thing predicted.

புரோகிதன், *sub.* (पुरोहितः) a family priest, or an
astrologer who predicts lucky and unlucky days,
and details the circumstances contained in the
பஞ்சாங்கம் or almanack.

புல, *sub.* a tiger, any animal of the tiger kind.

புல் or புல்லு, *sub.* grass.

புறக்காரணம், *sub. comp. of* புறம், the exterior,
and காரணம், कारणं, a cause; an extraneous
cause.

புறச்சொல்லம், *sub. comp. of* புறம், the exterior,
and சொல்லம், समयं, established custom; a certain
sect. “Ordinairement on distingue deux sortes de
சொல்லம் sans qu’ on sache bien, sur quoi se fonde
cette distinction. Les six interieures sont, &c. see
the word உள்சொல்லம். Les six sectes ex-

terieuses sont, 1. லோகாயதம், peu connue. 2. பத்தர், secte de Buddha. 3. சமணர், secte, aujourd'hui fort odieuse, qui adore அருகன்: c'est de cette secte que sont sortis la plupart des livres de sciences. 4. லோகங்கடம். 5. பஞ்சராத்திர, secte de la cinquième nuit, parceque, lors qu'il y a cinq vendredis a un mois, ils celebrent la nuit du cinquieme avec de grandes abominations. 6. மாயவாதமதம், secte des phantastiques qui n'admettent rien de réel, excepté peut-être Dieu." *M.S. Dict.*

புறத்தி or புறத்தி, *sub.* the outward side, abroad, not in doors; *used adverbially*, elsewhere.

புறமுகாநதிரம், *sub. comp. of* புறம், *q. v.* and முகாநதிரம், *q. v.* an extraneous origin.

புறம், *sub.* a side, the outside.

புணல், *sub.* water.

பூ, *sub.* a flower.

பூங்காவனம், *sub. comp. of* பூங்கா, a flower garden, and வனம், *वनं*, a grove; a garden in a grove.

பூசணிக்காய், *sub.* a gourd, a pumpkin (*Cucurbita hispida. Thmb.*).

பூசுகிறு—பூசுணைன்—பூசுபென், *v. a.* to smear, to daub, to anoint.

பூசு, *sub.* (पूजा) worship; which, as performed in a Hindoo temple, consists in decorating, anointing and making offerings to the idol. Sacred music accompanies this ceremony; the officiating Brahmans chant appropriate Hymns to the Deity, and the Courtezans attached to the establishment propitiate his favour by a solemn dance.

புச்சியம், *sub.* (पूज्यं) veneration, respect; *as an adj.*
venerable; *Gr.* Σεμνός.

புண்டு, *sub.* a shrub, a bush, a plant.

புந்தேர், *comp. of* பு, *q. v.* and தேர், a car; a car or
litter adorned with flowers for removing the dead.

புரக்கிறகு—புரத்தேன்—புரப்பேன், *v. a.*
and *n.* (पूर) to fill; to rejoice.

பேண், *sub.* a damsel, a woman; the female of quadrupeds.

பேண்டு, *sub.* a woman.

பேய்கிறகு—பேய்தேன்—பேய்வேன், *v. n.* to
shower down; மறுபேய்கிறகு, to rain;
பண்பேய்கிறகு, the dew to fall; டுத்திரம்
பேய்கிறகு, *Lat.* mingere.

பேயர், *sub.* a name; *also frequently used for* a person;
though, when it has this meaning, it is more correct
to spell it பேர்.

பேரிசு or பேரிசு, *vineik.* what is great, *from* பேரு
ஹம், *sub.* greatness; *adj.* பேரிய, great.

பேருக்கிறகு, *sync. for* பேருக்கிறகு—பேருக்
கிணைன்—பேருக்கவேன், *v. a.* to multiply
(in arithmetic); to sweep.

பேருமம், *sub.* greatness, bigness; *adj.* பேரும்.

பேருஊர்ச்சு, *sub. comp. of* பேரும், *q. v.* and ஊர்ச்சு,
an inspiration; a sigh.

பேலம், *sub.* (बलं) force, power, strength.

பேய்கிறகு—பேய்மேன்—பேய்வேன், *v. a.*
to obtain, to beget; to bear (a child); to be worth;
adj. உய்யுபேய்ம, valuable.

பேசு or பேச்சு, *sub.* a word, a speech, a rumour.

பேசுகிறது—பேசினேன்—பேசுவேன், *v. a.* to speak, to talk.

பேட்டை, *sub.* the suburb of a fort, a bazar, a village.

பேணுகிறது—பேணினேன்—பேணுவேன், *v. a.* to cherish, to nurture.

பேறு, *sub.* an idiot, a fool.

பேறுமை, *sub.* folly, simplicity, idiotism.

பேர், *sub.* a person.

பை, *sub.* a bag, a sack, a purse.

பொது, *sub.* a bullock-bag; an ox-load. “A Mysore, c'est une mesure de grains qui contient trois சைக்கை.” *M.S. Dict.*

பொய், *sub.* a lie, a falsehood.

பொய்க்கிறது—பொய்த்தேன்—பொய்ப்பேன், *v. a.* to hatch, to sit on eggs; to fry.

பொருதுகிறது—பொருதுகினேன்—பொருதுவேன், *v. n.* to agree (respecting wages); to consent.

பொல்லாப்பு, *sub.* evil, a mishap.

பொழுது, *sub.* the sun; time.

பொறுக்கிறது—பொறுத்தேன்—பொறுப்பேன், *v. a.* to brook, to endure; to pardon.

பொன், *sub.* gold, a gold piece, a Pagoda.

பொருது—பொருதுவேன், *v. n.* to go. A. G. Part 2 of Sect. 109.

பேரக்கண், *sub.* a traveller.

பேரக்கிமது—க்கிணை—க்குவேண், *v. causal*,
to make to go, to make to pass (time).

பேரக்கு, *sub.* an excuse, a frivolous excuse, an evasion.

பேரசனம், *sub.* (भोजनं) food, a meal.

பேரகிமது—பேரங் கேண்—பேரகவேண்,
v. a. to throw; to place. A. G. Part 1 of Sect. 106.

பேரது, *sub.* time; *used chiefly in composition.* A. G.
Sect. 152.

பேரதும், *v. def. 3rd pers. neut. fut.* it is enough.
A. G. Sect. 82.

பேரமய்யா, *phrase*, go to, friend; *Lat.* agedum.

பேரகிமது—பேரநகு—பேரகும், *v. impers.*
to be sufficient.

பேரர்ஊப, *sub.* a covering, a cloak, a cloth, the
end of a cloth.

பேரல்—பேரல்—பேரலே, *infin. used adverbially*,
from the obsolete verb பேரலுகிமது, to be like;
like.

மகண், *sub.* a son; மகன்த, a daughter.

மகா, *adj.* (महान् or महा) great, grand, mighty.

மகிஹம், *sub.* (महिमा) dignity, grandeur, glory.

மகிழ்கிமது or மகிழுகிமது—மகிழ்நதேண்—
மகிழுவேண், *v. n.* to rejoice.

மகிழ்ச்சு, *sub.* delight, pleasure.

மகப்பலாஸி, *sub.* the kitchen of a Pagoda or
Choultry.

மடம், *sub.* (मठः) a sort of convent, where holy men dwell together retired from the world.

மடி, *sub.* the lap, the bosom ; *Lat.* gremium.

மடிக் கி று—மடிக் கெண்—மடிக் கெண், *v. n.* to die, to perish.

மஹபயன், *sub.* a dunce, an idiot.

மடி, *sub.* a simpleton.

மட்டு, *sub.* a limit, a bound, a measure. A. G. Sect. 150.

மணக்கி று—மணக்கெண்—மணக்கெண், *v. n.* to smell sweetly, to emit a sweet odour.

மணம், *sub.* an agreeable odour.

மண், *sub.* earth, ground.

மதிக்கி று—மதிக்கெண்—மதிக்கெண், *v. a.* to estimate, to appraise.

மத்தியாஹ்ணம், *sub.* (मध्याह्नः) noon.

மந்திரம், *sub.* (मन्त्रः) a spell, an incantation ; a prayer.

மயக்கம், *sub.* a swoon ; a reverie, a bewildered or bewitched state.

மரம், *sub.* a tree, timber, wood.

மலம், *sub.* cheapness, an easy rate.

மல்லாக்க, or better மல்லாக்க, *infin.* used adverbially, from மல்லாக்கி று, to throw on the back ; supinely, thrown on one's back.

மழை, *sub.* rain.

மறக்கி று—மறக்கெண்—மறக்கெண், *v. a.* to forget.

மஹ, *sub.* a foal ; also the young of certain other animals when affixed to their respective names, as ஆட்டு

மஹ, a lamb.

மஹக் கி ம து—மஹத் தேண்—மஹப் பேண், *v. a.*
to arrest, to stop, to detain.

மஹயல், *verbal sub.* an arrest, a detention.

ஹ, *adj.* another, the next.

மஹக் கி ம து—மஹத் தேண்—மஹப் பேண், *v. a.*
to oppose, to disobey, to contradict, to reject, to refute.

மஹத் து, *vineiyech. used adverbially, from மஹக் கி ம து,*
q. v. anew, over again.

மஹமோ ழு, *sub. comp. of மஹ, q. v. and மோ ழு;*
a word; an answer.

மஹவத்தரம், *sub. comp. of மஹ, q. v. and உத் தரம்;*
उत्तरं; an answer.

மஹக் கி ம து—மஹத் தேண்—மஹப் பேண்,
v. a. to conceal, to hide.

மஹயவ, *verbal sub.* shelter, concealment.

மஹ், *adj.* other, the other.

மண்திரங்கி ம து, *see திரங்கி ம து.*

மண்ம், *written also மணசு or மண்து, sub. (मनः) the*
mind.

மஹு உண், *written also மண்துண் or மஹு துண்;*
(मनुष्यः) a man.

மஹணயா ழு, *sub. from மஹண, a house; the woman*
of the house, a housewife, a wife.

மஹணவு, *sub. from மஹண, a house; a housewife,*
a wife.

மண் றுடு கி ம து—மண் று ழு ணேண்—மண் று டு
பேண், *v. a.* to beseech, to entreat.

மாங்கி உம், *sub. (मांसं) flesh, meat; applied also to*
the flesh of fish.

மரடு, *sub.* an ox, a cow.

மரட்டுகிறது—மரட்டினை—மரட்டுவேன், *v. n.* to be entangled, to adhere, to catch.

மரட்டுபேன், *neg. v. 1st pers. sing. from மரட்டுகிறது*, to be able and willing; I will not. A. G. Sect. 79, and Note in Page 89.

மரத்திரம், *adv.* (मात्रं) only. A. G. Part 1 and 2 of Sect. 151.

மரம்சம், *sub.* (मांसं) flesh, meat; *applied also to the flesh of fish.*

மரய்கிறது—மரய்நதேன்—மரய்வேன், *v. n.* to languish, to die.

மரரிட, *spelt also மரரி*, *sub.* the breast, the chest.

மகவும், *infin. with the particle உம், used adverbially, from மடுகிறது*, to increase; greatly.

மஞ்சுகிறது—மஞ்சினை—மஞ்சுவேன், *v. n.* to increase, to exceed; to grow proud.

மதக்கிறது—மதநதேன்—மதப்பேன், *v. n.* to float (as a raft).

மதிக்கிறது—மதிநதேன்—மதிப்பேன், *v. a.* to tread under foot, to stamp on.

மருகம் *spelt also மறுகம்*, *sub.* (मृगः) a beast, a wild animal.

மலச்சன், *spelt also மலேச்சன்*, *sub.* (म्लच्छः) a fool, one who wants common sense.

மண்டு, *vineiyech. and மலுவம், infin. both used adverbially, from மலுகிறது, q. v. again.*

மூலகி மது—மூண் பேண்—மூலகி வேண், *v. n.*
to turn, to take a turn, to change.

மூண், *sub.* a fish.

மூகத்துவாரி, *sub. comp. of* மூகம், *q. v.* and வாரி,
q. v. a bridle.

மூகம், *sub.* (मुखं) the face, the visage, the countenance.

மூகுகி மது, *written also* மூகுகி மது—மூகரி ந
தேண்—மூகுகி வேண், *v. a.* to smell.

மூகாநதிரம். *sub.* an origin, a motive, a cause:
அவன் மூகாநதிரம், by his means.

மூகி மது—மூகி நதேண்—மூகி வேண், *v. n.* to
be complete, to terminate: மூகி வகாலம், the
time of ending, *i. e.* of death.

மூகரி த்தம், *spelt also* மூகரி த்தம், *sub.* (मुहूर्त) a
fortunate time (for any purpose).

மூசல், *spelt also* மூயல், *sub.* a hare.

மூடி or மூடிவு, *sub.* an end; also a crown; the hair
fastened in a tuft at the top of the head.

மூடிகி மது—மூடி நதேண்—மூடி வேண், *v. n.*
to finish, to terminate; also to be platted or
knotted.

மூடுக்கு, *sub.* a lane, an alley without a thoroughfare.

மூட or மூடவு, *infin. used adverbially, from* மூட்டு
கி மது; to the end, entirely.

மூடி, *verbal adj.* cutting or knocking (one leg against
another), limping.

மூட்டை, *sub.* an egg.

முண்ணமுண்ண, *natural word*, expressive of mumbling or muttering.

முதல், *sub.* the commencement; the principal (of a sum of money); stock in trade; *adj.* the first; முதலாய், *adv.* even; முதற்கொண்டு, beginning with, from: *as*, இன்றுமக்குமுதற்கொண்டு, beginning with to-day, *i. e.* from henceforth.

முதுகு, *sub.* the back.

முண்தாசு, *sub.* a turban; a word in use among Mahrattas and Musselmans.

முந்தி, *vineiyech.* from முந்துகிறது, to go before; used adverbially, before.

முப்பது, *num.* thirty; marked thus, முப்ப.

முழம், *sub.* a cubit. This word signifies also the elbow or the knee, according as it may be prefixed to the word ஹக, the arm, or கால், the leg.

முழு, *adj.* whole, entire; முழுதம் or முழுதாய், *adv.* all, altogether, wholly.

முண்டக்கிறது—முண்டத்தேன்—முண்டப்பேன், *v. n.* to spring up, to shoot up, to grow.

முண்டலு, *sub.* a thorn, a spur, a fish-bone.

முடபன், *sub.* an obstinate or stubborn person.

முடிகிறது—முடந்தேன்—முடிபேன், *v. n.* to break.

முடக்கிறது—முடத்தேன்—முடப்பேன், *v. a.* to break.

முடிக்கிறது, *sync. for* முடிக்கிறது—முடிக் கிணைன்—முடிக்குவேன், *v. a.* to twist; *v. n.* to grumble, to mutter.

ஹைஸ, *sub.* a time; *Fr.* fois; a turn or alternation; a custom, a rite; a relationship.

ஹைஸப் பரடு, *sub.* a complaint, representation of injuries.

ஹைஸம், *sub.* the open court in an Indian house.

ஹைன், ஹைன்பு, ஹைன்பரக, *postposition;* before; *whether* as respects time or place.

ஹைனேரர், *sub. pl.* forefathers, ancestors.

ஹைன்குப்பு, *sub.* apparatus, furniture.

ஹைக்கு, *sub.* the nose; *also used for* the beak of birds, the mouth-piece of a trumpet, the lip of a lamp.

ஹைசு, *sub.* an inspiration or inhalement.

ஹைபன், *sub.* a blockhead, a fool.

ஹைகிஸது—ஹைகிஸைன்—ஹைகிஸைன், *v. a.* to cover up, to shut, to close, to conceal.

ஹைகிரம், *sub.* (मूत्रं) urine.

ஹைகிசு, *sub.* (मूर्तिः) a body, a person, a god.

ஹைசு, *sub.* a corner (of a room or building); a quarter or Rhumb.

ஹைசு, *sub.* deprived of an ear; with a broken neck (a bottle).

ஹைசு, *num.* three; *marked thus* ௩.

ஹைசு, *adj.* much, very.

ஹைசு, *sub.* truth.

ஹைசு, *adv.* gently.

ஹைசு, *sub.* a hillock, a rising ground.

ஹைசு—ஹைசு—ஹைசு, *v. n.* to feed, to graze.

லேச்ஹசக் கேடு, *sub. comp. of* லேச்ஹச, लज्जा, modesty, *and* கேடு, loss ; disgrace, shame, a shameful action.

லேத்தி *or* லத்தி, *sub.* dung.

லோகாத்தூயநகம், *sub. comp. of* लोक, the world, आदि, first, *and* अन्त, final ; from one end of the world to the other, universally.

வகை, *sub.* a manner, a mode ; a kind, a species.

வசனம், *sub.* (वचनं) speech. “ Paroles qui font un sens.” *M.S. Dict.*

வகை, *spelt also* வைகை, abuse, scolding.

வடிகிறது—வடிகிறதேன்—வடிகேபென், *v. n.* to transude, to drip down.

வணங்கிறது—வணங்கிணை—வணங்குபென், *v. a.* to revere, to adore, to salute with respect.

வயது *or* வயசு, *sub.* age, years (as indicating age) :
as, அவனக்கேத்தணவயசு, what age is he?
 பத்துவயசு, ten years old.

வயல், *sub.* meadow land, fit for the cultivation of rice.

வயறு, *sub.* the belly.

வர, வர, *infin. repeated, of the verb* வருகிறது, *q. v.* used adverbially, in the sequel, in the course of time ; continually.

வரவு, *sub.* an income, receipt, revenue.

வரூ, *sub.* tribute.

வரிஔ, *sub.* order, arrangement, rule, regulation, a row.

வருகிற து—வருதேன்—வருவேன், *v. n.* to come; to be attainable. A. G. Part 1 of Sect. 110, and Part 2 of Sect. 106.

வருடம், *sub.* (वर्षः) a year.

வலம், *sub.* the right side; *adj.* right (not left).

வல, *sub.* pain, spasm.

வடக்கு, *sub.* a dispute, a quarrel, a law-suit.

வடிக், *sub.* a way, a road; *metaph.* the manner of doing any thing.

வடிக்சாடிக், *sub.* a public road, a beaten path.

வளர்க்கிற து, *written also* வளர்க்கிற து—வளர்க்குதேன்—வளர்க்குபேன் *v. a.* to rear, to bring up, to educate.

வளவ, *sub.* a house, a house or houses in one enclosure.

வளவரவன், *sub.* one of a certain caste; the priests of the Pariars, who, though considered vile by the other castes, have various gradations of rank among themselves.

வறவகிற து—வறவண்பேன்—வறவவேன், *v. n.* to be parched or dried up, by fire—the sun—a fever, &c.

வறகம், *sub.* (वर्गः) a sort or kind.

வறகமாணம், *sub.* (वर्तमान्) intelligence, news, business.

வறறகிற து—வறறவேன்—வறறவேன், *v. n.* to grow dry, to be dried up.

வாகணம், *sub.* (वाहनं) a vehicle, a conveyance.

Usually applied to the cars and animals on which

idols are placed, and on which the Deities which they represent are supposed to ride.

பாங்கி மது—பாங்கி ணை—பாங்கு வேண்,
v. a. to receive from another's hand ; to buy. A.G.
 Part 1 of Sect. 110.

பாசல், *sub.* a doorway, a gateway.

பாசண, *sub.* an odour.

பாசுக்கி மது—பாசுக்கேண்—பாசுப்பேண்,
v. a. to read ; to play on stringed instruments.

பாடக or பாடக, *sub.* hire, the letting out to hire.

பாடக, *sub.* (वाधा) pain, torment.

பாடி, *sub.* the mouth ; the opening of a bag—of a wound, &c.

பாடி, *sub.* a thong, reins ; those enumerated as belonging to a saddle horse are டுகத்துபாடி,
 இலக்குபாடி and தாம்புணிபாடி, *q. v.*

பாடி, *sub.* the tail, a train.

பாடித்துகி மது—பாடித்திணை—பாடித்து
 வேண், *v. a.* to praise, to wish prosperity to.

பாடிவு, *sub.* pleasure, prosperity.

பாடி, *sub.* a way, a manner ; *never used alone ; generally in composition with the demonstrative pronoun.*

பாடிவக, *spelt also பாடிவக, sub.* a word, a speech.

பாடிக்கம், *sub.* (विग्रहः) a statue, an idol.

பாடிசாண, *sub.* (विचारणा) consideration.

பாடிசாடி, *sub.* (विषादः) sadness, thoughtfulness, solicitude.

வசாரி க்கி மது—வசாரித் தேன்—வசாரிப்
பேன், *v. a.* to think of, to care for; to provide
respecting; to enquire into.

வசிகு கி மது or வசிகு மது—வசிகு னேன்
—வசிகு வேன், *v. a.* to fan.

வசே உம், *sub.* (विशेषः) an especial thing; *adj.*
especial.

வசு, *sub.* a time or bout; a blow; a spring.

வடகி மது—வடகி தேன்—வடகி வேன், *v. n.*
to rise (*as the sun*), to break forth (*as the dawn*).

வடுகி மது—வட்பேன்—வடு வேன், *v. a.* to
quit, to leave, to abandon; to open (the mouth).

A. G. Part 2 of Sect. 109.

வடுகி, *sub.* a caravansary, an inn.

வட்டுவடுகி மது, *v. a.* the verb வடுகி மது fol-
lowing its own vineiyech. to abandon entirely, to set
at liberty.

வதம், *sub.* (विधः) a kind, a sort, a manner.

வதி, *sub.* (विधिः) destiny, fate.

வத்தி, *sub.* (विद्या) an art or science, a craft, leger-
demain.

வநது, *sub.* an ornament, a specimen of art, a
curiosity; வநது யாண, ornamental, curious,
elegant.

வபரம், *sub.* a detail, a particular account.

வயாபாரம், *sub.* (यापारः) commerce, traffic,
merchandize.

வயாபாரி, *sub.* (यापारी) a merchant.

வரல், *sub.* a finger, a thumb, a toe.

வார்க்கிறது—வார்க்கேன்—வார்க்பேன், *v. a.*
to spread, to stretch, to extend; *metaph.* to amplify
or relate at large.

வாவு, *sub.* extension; *metaph.* detail.

வாம்புகிறது—வாம்படனேன்—வாம்பு
வேன், *v. a.* to desire.

வாறாக்கிறது—வாறாக்கேன்—வாறாப்
பேன், *v. a.* from வாறா, seed; to sow seed.

வாலகிறது, *sync. for* வாலகுகிறது—வாலக்
கேன்—வாலகவேன், *v. a.* to turn from, to
avoid, to flee from.

வாலை, *sub.* a price, a value.

வாழ்த்தடுக்கிறது—தாடினேன்—தாடிவேன்,
v. a. comp of வாழ்கிறது, *q. v. and* தாடுகிறது,
to knock; to dash out of another's hand.

வாழ்க்கிறது or வாழ்க்கிறது—வாழ்க்கேன்—
வாழ்க்பேன், *v. n.* to open one's eyes, to
awake.

வாழ்ப்பு, *sub.* a wild stare of alarm; வாழ்ப்பாட
மாட, *adv.* staringly, in a staring manner.

வாழ்கிறது—வாழ்க்கேன்—வாழ்கவேன், *v. n.*
to fall.

வாழ்க்கிறது, *written also* வாழ்க்குகிறது—வாழ்க்
கினேன்—வாழ்க்கவேன், *v. a.* to devour,
to swallow up: only applied to animals, or inanimate
objects personified.

வாழ்புகிறது, *written better* வாழ்புகிறது—
வாழ்படனேன்—வாழ்ப்புவேன், *v. a.* to
desire.

வறுமக்கிமது—வறுமத்தேண்—வறுமப்பேண், *v. n.* to grow stiff or erect (as the ears of a hare).

வறு, *sub.* a question, an interrogation.

வசுகிமது—வசுணேண்—வசுபேண், *v. n.* to strike or dart (as rays); to blow (as the wind); to stream forth (as an odour).

வச்சு, *sub.* a blow, a stroke, a throw.

வடு, *sub.* a house; the squares on a chess board.

வேடு, *adj.* (वहु) many, much, very.

வேடுமாணம், *sub.* (वहुमानं) an honour, a present from a superior.

வேடுவி, *sub.* rage.

வேடுவகிமது—வேடுண்ணபேண்—வேடுவவேண், *v. n.* to grow angry.

வேடாபாஸா, *sub. comp.* of வேட்டு, *root*, or *indefinite part.* of வேட்டுகிமது, to hew, and அபாஸா, *q. v.* a chopper or bill.

வேடவேவி, *sub.* an open field or plain; வேடவேவியாய், *adv.* openly, publicly.

வேட்டுகிமது—வேடிணேண்—வேட்டுவேண், *v. a.* to cut, to hew, to dig, to engrave.

வேநநீர், *sub. comp.* of வேம், *contracted for* வேடும், *from* வேகிமது, *q. v.* and நீர், *q. v.* hot water.

வேயல், *spelt also* வேய்யல், *sub.* heat of the sun, glare, sunshine.

வேவி, *sub.* an open space, a field; *adj.* open, public.

வேண்டுகிறது, *v. a. comp. of* வேண்டி, *q. v.*
and வெகிறது, *q. v.* to divulge, to make
manifest.

வேறுபட்ட, *sub.* whiteness, the colour white.

வேறுமனே, *adv.* in vain, emptily, without ad-
vantage, without foundation.

வேற்றிணை *or* வேத்திணை, *sub.* Betel leaf, (Piper
Betel).

வேகம், *sub.* (वेगः) swiftness, impetuosity, haste, heat,
anger.

வேகிறது—வேந்தேன்—வேடுவேன், *v. n.* to
be hot, to burn.

வேள்கு, *sub.* a royal tiger.

வேலுடி, *sub.* (वेष्ट) a cloth of four cubits.

வேணும், *or more properly* வேண்டும், *used imper-*
sonally, from வேண்டுகிறது, *q. v.* it is necessary,
it is desired. A. G. Sect. 78.

வேண்டாம், *neg. impers. verb,* it need not be, it must
not be, it is not desired.

வேண்டிய, *contracted for* வேண்டின, *past part.*
from வேண்டுகிறது, *q. v.* wanted, desired.

வேண்டுகிறது—வேண்டினேன்—வேண்டு
வேன், *v. a.* to wish, to desire, to pray.

வேர்ஹை, *sub.* sweat.

வேலை, *sub.* work, labour, a business.

வேளை, *sub.* a time, an opportunity, an occasion.

வேறு, *adj.* separate, different, other.

வேறுபட்ட; *infin. used adverbially, from* வேறுபடு
கிறது, to change; separately.

வேண்டிக் காலம் *or* வேண்டிக் காலம், *comp.*
of வேண்டி, heat, *and* காலம், *q. v.* the hot
 season.

வைக்கிறது—வைத்தேன்—வைப்பேன், *v. a.*
 to keep; to place, to lay, to put, to set.

வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது, *v. a. comp. of* வைத்து,
vineiyech. from வைக்கிறது, *q. v. and* கொண்டிருக்கிறது,
q. v. to suppose; to grant or admit (for
 the sake of argument).

ANALYSIS.

CONTRACTIONS USED IN THE ANALYSIS.

Abl.	Ablative Case.	Pagh.	Paghupadam or Derivative Noun.
Acc.	Accusative Case.	Part.	Participle.
Adj.	Adjective.	Past.	Past Tense.
Adv.	Adverb.	Pers.	Person or Personal.
A. G.	Anderson's Grammar.	P.Dem.Pron.	Proximate Demonstrative Pronoun.
C. Abl.	Causal Ablative Case.	Pl.	Plural Number.
Comp.	Compound.	P. N.	Proper Name.
Conj.	Conjunction.	Pres.	Present Tense.
Cop. Conj.	Copulative Conjunction.	Reflect.	Reflective.
Dat.	Dative Case.	R.Dem.Pron.	Remote Demonstrative Pronoun.
Defect.	Defective.	S.	Section in Anderson's Grammar.
Der.	Derived from.	S. Abl.	Social Ablative Case.
Deriv.	Derivative.	Sing.	Singular.
Fem.	Feminine.	Sub.	Substantive.
Fin.	Final.	V.	Verb.
Fut.	Future Tense.	Vett.	Vett-ttoomeiporool, or Noun, with the form of the Nominative Case and the signification of the Oblique or Genitive. A. G. S. 26.
Gov.	Governed by.	Vett.Togh.	Vett-ttoomeittoghei, the Oblique, or Aorist, Case. A. G. S. 43.
Hon.	Honorific Form.	Vin.	Vineiyechcham of the past tense, sometimes called Gerund. A. G. S. 72.
I. Abl.	Instrumental Ablative.	Vineik.	Vineikkoorripoo or Conjugated Derivative. A. G. S. 126.
I. C. W.	In Construction with.	Voc.	Vocative Case.
Imp.	Imperative Mood.		
Impers.	Impersonal Verb.		
In.	Initial.		
Ind.	Indicative Mood.		
Infin.	Infinitive Mood.		
Interj.	Interjection.		
Interrog.	Interrogative.		
L. Abl.	Local Ablative.		
Masc.	Masculine.		
Neg.	Negative.		
Neut.	Neuter.		
Nom.	Nominative Case.		
Ord.	Ordinal.		
P.	Part of a Section in Anderson's Grammar.		
P. Adj.	Pronoun Adjective.		

The *numeral letters* followed by *figures* mark a reference to the *sentences* and *words* of the Analysis: thus, “see II. 7,” signifies, see the *seventh word* of the *second sentence*.

The dependence of Adjectives and Participles on the Substantives which they qualify, is not always stated: and, in like manner, I have not deemed it necessary to notice obvious cases of grammatical concord.

When one word depends on, or qualifies another, and yet is undeclined, I have called the former *in construction with* the latter, to distinguish this case from that wherein there is a conformity of gender, number, &c. which I have expressed by the word *agreement*.

ANALYSIS

OF

THE FIRST STORY.

I.

There was⁵ a³ Gooroo⁴ called² Paramārtan.¹

¹ பரமர்தன், *p. n. sing. nom.* coupled by the *connective vin.* என்ஹு, with குருவரணவரீ, with which word it may therefore be considered in apposition. ² என்ஹு, from என்ஹுது, *connective vin.* A. G. P. 1 and 2 of S. 103; the *fin.* உ cut off,* A. G. S. 13. ³ குரு, *num. adj.* A. G. P. 1 of S. 134. ⁴ குருவரணவரீ, *sub. comp. of sub.* குரு, and ஆணவரீ;† *past*

* For the sake of brevity, the elision of the letter உ, according to A. G. S. 13, and the interposition of the letter ட or வ, according to A. G. S. 14, will not again be noticed. A comparison of the words connected together, as in the Tamul text, with the same words separated, as in the Analysis, will plainly shew the application of these rules, which are so frequently used as to make it worth while to dispose of them once for all.

† The verbal pagh. ஆணவன், ஆணவன், ஆணது, are frequently added by a pleonasm to nouns substantive: thus, குருவரணவன், *literally*, he who is the Gooroo, *i. e.* the Gooroo.

verbal pagh. masc. from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 113, *sing. nom. hon.* before the *v.* இருந்தார். ⁵இருந்தார், from இருக்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.* A. G. Note in Page 42, and P. 2 of S. 66.

II.

Five persons,⁷ called⁶ Matti, Madeiyan, Pēdei, Mileichan and Mōōdan,⁵ were⁹ as disciples,⁸ to do⁴ service³ at his¹ commanding.²

¹ அவர், *r. dem. pron.* A. G. S. 43, and Note in Page 37, *vett. hon. i. c. w.* the *verbal noun* ஏனைதுக்கு. ² ஏனைதுக்கு, from ஏவகிறது, *past verbal pagh. neut.* A. G. P. 2 of S. 113, *sing. dat. case.* ³ உடையம், *sub. sing. nom.* put for *acc. gov.* by the *v.* செய்ய; the *fin.* ம் changed to ி, A. G. S. 31. ⁴ செய்ய, from செய்கிறது, *v. infin. gov.* by the *v.* இருந்தார்களா. ⁵ மட்டியம், மறையம், பேறையம், மலைச்சரம், மூலம்; the five foregoing *sub.* here used as *p. n.* are connected by the *cop. conj.* உம், which follows each; they are placed in apposition with அவர், through the medium of the *connective vin.* என்று. ⁶ என்று, see I. 2. ⁷ அவர், *num. deriv.* A. G. P. 2 of S. 136, *pl. nom.* to the *v.* இருந்தார்களா. ⁸ சீடர்களாக, from சீடர், *sub. pl. nom.* rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ⁹ இருந்தார்களா, from இருக்கிறது, *v. past. 3rd pers. pl.* the letter *v* precedes this word,* A. G. S. 14.

* See Note in the Preceding Page.

III.

These¹ all six,² having gone⁹ on foot³ in the ways⁸ of the villages,⁷ to enquire for⁶ other⁴ disciples,⁵ in coming¹² again¹⁰ to the Mattam,¹¹ one¹³ day,¹⁴ in the time¹⁷ of the third¹⁵ watch,¹⁶ arrived²¹ at a¹⁸ river¹⁹ bank.²⁰

¹ இவர்களு, from இவன், *p. dem. pron. pl. nom.* to the *v.* சென்றவர்களு. ² அறுபாலும், *num. deriv.* see II. 7, *pl. nom.* in apposition with இவர்களு, the particle உம் is added to imply totality, A. G. P. 4 of S. 140, the *fin.* ம் changed to ஁, A. G. S. 31. ³ காணுபவாக, from காணுபவ, *sub. comp.* of காலம், and நவ, united, A. G. S. 37, and rendered *adverbial* by the addition of the *inf.* ஆக, see II. 8. ⁴ மற்ற, *adj.* ⁵ சீடர்களு, from சீடர், *sub. pl. acc. gov.* by the *v.* வசாரிக்க. ⁶ வசாரிக்க, from வசாரிக்கிறது, *v. inf.* gov. by சென்றவர்களு. ⁷ காலமங்களு, from காலம், *sub. pl. nom. vett.* A. G. S. 26, *i. c. w.* the *sub.* வழி, the *in.* க doubled, A. G. S. 22. ⁸ வழி, *sub. sing. nom.* for *l. abl.* ⁹ போய், from போகிறது, *vin. i. c. w.* இவர்களு. ¹⁰ திரும்பி, from திரும்புகிறது, *vin. i. c. w.* இவர்களு; this word *literally* signifies, “having turned,” but generally corresponds with the English “again;” the *in.* த is doubled, because the preceding word is considered as a *vin.* in இ, of which, in fact, it is a contracted form, A. G. S. 21. ¹¹ மடத்துக்கு, from மடம், *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ¹² வருகையில், *l. abl.* of வருகை, *a verbal* in இ, A. G. P. 1 of S. 114, from வருகிறது.

¹⁵ ஏறு, *num. adj.* ¹⁴ நரஃ, *sub. sing. nom.* used elliptically for the *l. abl.* the fin. ஃ might have been changed to ண், A. G. S. 37. ¹⁵ ஹண்ஹம், *ord. adj.* A. G. P. 2 of S. 147, the fin. ம் changed to ற், A. G. S. 31. ¹⁶ ஈரமம், *sub. sing. vett.* i. c. w. நேரத்தில், the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. ¹⁷ நேரத்தில, from நேரம், *sub. sing. l. abl.* A. G. P. 4 of S. 49. ¹⁸ ஓர், *num. adj.* the in. ஓ is lengthened, and the fin. உ cut off, A. G. P. 2 of S. 134. ¹⁹ ஆஹம், *adj.* formed from the *sub.* ஆஹ, the fin. ம் changed to ற், A. G. S. 31. ²⁰ கஹக், from கஹ, *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ²¹ சேண்ஹர்ஃ, from சேஹஹிஹ, *v. past. 3rd pers. pl.* agreeing with இஹர்ஃ, the in. ஈ is doubled, A. G. S. 19.

IV.

The Gooroo⁹ thinking thus:⁸ “This¹ river² is cruel;³ therefore,⁴ at the time⁶ that it is awake,⁵ it cannot be passed;”⁷ having commanded¹¹ Mileichan,¹⁰ sent (him)¹⁵ to examine¹⁴ the river’s¹² sleep.¹³

¹ இருத, *p. adj.* A. G. P. 1 of S. 60. ² நதி, *sub. sing. nom.* ³ கோடக, from கோடுஹம், *vineik.* A. G. S. 125 and 126, *3rd pers. sing. neut. as a verb*, agreeing with நதி. ⁴ ஆஹகயம், *sing. c. abl* of ஆஹக, *verbal* in ஹ, from ஆஹிஹ, A. G. P. 1 of S. 118. ⁵ ஹஹிஹத்திஹம், consisting of ஹஹிஹ, *vin.* from ஹஹிஹிஹ, and இருத்திஹம், *fut. part.* from இருத்திஹிஹ; *comp. part. fut.* used for the *pres.* A. G. P. 1 of S. 92, i. c. w. ஹஹிஹம். ⁶ ஹஹிஹம், from ஹஹிஹ, *sub.*

sing. l. abl. A. G. P. 4 of S. 49, the fin. ஸ் changed to ஁, A. G. S. 36. ⁷ கபக்கப்பபபாது, *passive voice* of the *neg. v.* A. G. S. 76, comp. of கபக்க, *infin.* from கபக்கி றது, and பபாது, *neg. v. 3rd pers. neut.* from படுகி றது. ⁸ எண் று, see I. 2. ⁹ குருவாணவர், see I. 4, *nom.* to the *v.* வடடார். ¹⁰ மிஊச்சுஊ, from மிஊச்சுண், *p. n. acc.* ¹¹ ஏவெ, from ஏவகி றது, *vin. i. c. w.* குருவாணவர். ¹² ஆ ற் றுண், from ஆ று, *sub. sing. vett. togh.* A. G. Note to Page 37, *i. c. w.* நுத்தி று. ¹³ நுத்தி று, *sub. nom.* for *acc. gov.* by the *v.* சேரதிக்க, the in. ந is dropped, A. G. S. 35. ¹⁴ சேரதிக்க, from சேரதிக்கி றது, *v. infin. gov.* by வடடார். ¹⁵ வடடார், from வடுகி றது, *v. past 3rd pers. sing. masc. hon. agreeing with* குருவாணவர்.

V.

For this purpose,¹ when he had kindled⁶ fire⁵ in a tobacco leaf³ chooroot,⁴ carrying along¹⁰ the firebrand,⁹ which he bore⁸ in his hand,⁷ without approaching¹³ the river,¹² standing¹⁵ afar off,¹⁴ stretching (it) forth,¹⁶ he² immersed¹⁸ it¹¹ into the water.¹⁷

¹ அது று, from அது, *v. dem. pron. sing. neut. dat.* A. G. P. 5 of S. 47. ² இவண், see III. 1, *sing. masc. nom.* to சேரய்த்தான். ³ பஹகயஊ, *sub. sing. vett. i. c. w.* சுருட்டல். ⁴ சுருட்டல், from சுருட்டு, *sub. sing. l. abl.* the in. சு doubled, A. G. S. 26, the fin. ஸ் changed to ஁, A. G. S. 36. ⁵ து, *sub. sing. nom.* for *acc.* the து changed to று, A. G. S. 36. ⁶ ப஁ று வக்க, from ப஁ று வக்கி றது, *v. infin. or vin. of the pres.*

¹ தோய்து, see V. 18, *past part.* i. c. w. உடன்.
² உடன், *sing. nom.* used elliptically, for the *l. abl.* to denote celerity, A. G. P. 3 of S. 149. ³ தண்ணீர், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* புறகநகு, A. G. S. 117, the in. த changed to ஹ, A. G. S. 33. ⁴ சுற்றி, a natural, indeclinable word, A. G. Note to Page 85.
⁵ என்ஹு, *connective vin.* see I. 2. ⁶ புறகநகு, from புறககிஹகு, *past verbal pagh.* agreeing, in its capacity of *v.* with தண்ணீர், and, as a *noun, nom.* for *acc. gov.* by கண்டு, A. G. P. 1 and 2 of S. 117. ⁷ கண்டு, from காண்கிஹகு, *vin. i. c. w.* ஹுச்சன். ⁸ ஹுச்சன், see IV. 10, *nom.* to என்ஹுன். ⁹ என்பவன், from என்கிஹகு, *fut. verbal pagh. sing. nom. masc.* in apposition with ஹுச்சன், A. G. P. 5 of S. 117. ¹⁰ பதஹு, from பதஹுகிஹகு, *vin. i. c. w.* ஹுச்சன்.
¹¹ தவஹு, from தவஹுகிஹகு, *vin.* also i. c. w. ஹுச்சன், the in. த doubled, A. G. S. 21. ¹² ஹுநகு, from ஹுகிஹகு, *vin.* also i. c. w. ஹுச்சன்.
¹³ ஹுடி, from ஹுகிஹகு, *vin.* also i. c. w. ஹுச்சன்.
¹⁴ ஜயாவயயா, *sub. sing. voc.* in the reiterative form, from ஜயன் and அயயன், which two modes of spelling are used indifferently. ¹⁵ நதிஹுய, see IV. 2, *acc. gov.* by the *v.* கடக்க. ¹⁶ கடக்க, from கடக்கிஹகு, *v. infin. gov.* by the *sub.* தஹுவாய், the in. க doubled, A. G. S. 20.
¹⁷ இப்போ, *adv.* A. G. P. 2 of S. 152. ¹⁸ தஹுவாய், *sub. sing. nom.* to அன்ஹு. ¹⁹ அன்ஹு, *defect. v. 3rd pers.* A. G. S. 80, agreeing with தஹுவாய். ²⁰ அது, see V. 1, *nom.* to the *part.* எதிர்ந்து, which, with the following *noun*, has a *verbal* capacity, according to a peculiar

construction, whereby the force of the *relative*, otherwise wanting in this language, is conveyed: thus, நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன், “to the house which *I saw* ;” அதே மனநிலையிலே இருக்கிறேன், “to (or from) the rage which *it opposed to me*.” ²¹ உழைத்திருக்கிறது, see IV. 5, *comp. vin.* of the *past. i. c. w.* அது. ²² நான், *pers. pron. sing. nom.* ²³ தெரிகிறது, from தெரிகிறது, *past part. being*, as to its *verbal capacity*, in regimen with நான், and in its *adj. character i. c. w.* உடனே. ²⁴ உடனே, see VI. 2. ²⁵ நச்சு, *adj* from நஞ்சு. ²⁶ நாகம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by the *particle* போலே. ²⁷ போலே, properly the root of the *v.* போலுகிறது, here used as a *particle* of similitude, A. G. P. 2 of S. 100. ²⁸ சூழ்ந்து, from சூழ்க்கிறது, *vin. i. c. w.* அது. ²⁹ எரிக்கோபத்தில், from எரிக்கோபம், *l. abl.* the *fin.* ல் changed to ட், A. G. S. 36. ³⁰ புறக்கணிக்கிறது, see VI. 6, *vin. i. c. w.* அது. ³¹ பாய்ந்து, from பாய்க்கிறது, *vin.* also *i. c. w.* அது. ³² எண்ணு, see VI. 22, *acc.* ³³ எதிர்த்து, from எதிர்த்துகிறது, *past part.* in its *verbal capacity* agreeing with அது, and as an *adj.* qualifying the following word. ³⁴ வெகுளிக் கும், from வெகுளி, *sub. sing. dat. gov.* by the *verbal* தட்டித் தடு. ³⁵ நான், see VI. 22, *nom.* in regimen with தட்டித் தடு. ³⁶ உயர், *sub. nom.* for *acc. gov.* by தட்டித் தடு. ³⁷ தட்டித் தடு, from தட்டிக்கிறது, *vin. i. c. w.* நான். ³⁸ தட்டித் தடு, from தட்டித் தடு, *past verbal pagh.* as a *verbal*, in regimen with நான், and, as a *noun, sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood; the

emphatic particle ஈ is added, A. G. S. 144. ³⁹ அஞ்சேயம், *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood, the *fin.* ம் is changed to ந், A. G. S. 31. ⁴⁰ தூண், *emphatic particle.* ⁴¹ என்ஹன், from என்கிஹது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with ஹஊச்சன்.

VII.

To that¹ the Gooroo,² saying,¹⁰ “What⁵ can we⁴ do⁶ against the divine mind,³ we will wait⁹ a little⁷ time;”⁸ they sat down¹⁷ in a flowery grove¹⁶ in the vicinity,¹¹ which spread,¹⁵ making¹⁴ a dark¹² shade.¹³

¹ அதுக்கு, see V. 1. ² குருவானவர், see I. 4, i. c. w. என்ஹ. ³ தேவதிருவனம், from தேவதிருவனம், *sub. comp.* of தேவன், and திருவனம், *sing. dat.* ⁴ நாம், see VI. 22, *pl. nom.* A. G. P. 1 of S. 57. ⁵ என்ன, *interrog. pron.* used absolutely, A. G. P. 2 of S. 62. ⁶ செய்யோம், from செய்கிறது, *v. fut. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், the *fin.* ம் changed to த், A. G. S. 31. ⁷ சிறிது, *adj.* ⁸ நேரம், *sub. sing. nom. absolute*, the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ⁹ காத்திருப்போம், *vin.* காத்து, from காக்கிறது, and இருப்போம், from இருக்கிறது, *comp. v. fut. 1st pers. pl.* ¹⁰ என்ஹ, used for என, from என்கிறது, A. G. Note to Page 120, *vin.* placed absolutely with குருவானவர். ¹¹ அண்டையல், from அண்டை, *sub. sing. l. abl.* ¹² இருண்ட, from இருண்டுகிறது, *past part.* i. c. w. நிழல். ¹³ நிழல், from நிழல், *sub. sing. acc.* ¹⁴ செய்து, see VII. 6, *vin.* i. c. w. பஞ்சேரையல். ¹⁵ பரந்த, from பரந்துகிறது,

past part. ¹⁶ பூஞ்சேரலாயல், from பூஞ்சேரலை, *sub. comp.* of பூ, and சேரலை, *sing. l. abl.* ¹⁷ உயர்க்காரர்நகரர்கலா, from உயர்க்காரகாமது, *v. past 3rd pers. pl. gov.* by அவர்கலா, understood.

VIII.

To pass³ the time² there,¹ while¹⁰ each⁸ was relating⁹ various⁶ particulars⁷ of this⁴ river,⁵ he who was called Matti¹¹ spoke as follows.¹²

¹ அங்கே, *adv.* ² போகது, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by போக்க. ³ போக்க, from போக்கிறது, *v. infin.* A. G. P. 3 and 4 of S. 73. ⁴ ஓநத, see IV. 1. ⁵ நதியன், see IV. 2, *vett. togh.* in regimen with வசே உங்கலா. ⁶ பல, *adj.* ⁷ வசேஉங்கலா, from வசேஉம், *sub. pl. acc.* ⁸ அவனவன், *r. dem. pron.* repeated in a distributive sense. ⁹ சேரல்லக்கொண்டுவரும், *comp. of vin.* சேரல்ல, from சேரல்கிறது, *vin.* கொண்டு, from கொல்லுகிறது, and *fut. part.* வரும், from வருகிறது, A. G. P. 2 of S. 106, *comp. part.* in its *verbal* capacity, agreeing with அவனவன், and, as an *adj.* in regimen with அவன். ¹⁰ அவ்வால், from அவ்வ, *l. abl.* A. G. Note in Page 136. ¹¹ மட்டியென்பவன், see VI. 8 and 9. ¹² சேரன்னதாவது, has the same force as சேரன்னது, the termination உவது being redundant, A. G. P. 5 of S. 117, from சேரல்கிறது, *past verbal pagh. neut.* as to its *verbal* capacity, i. c. w. மட்டியென்பவன், and, as a *substantive, nom.* to the *sub. v.* understood.

IX.

“I have heard¹² my⁹ Grandfather,¹⁰ many, many⁷ times⁸ relate,¹¹ both⁴ the cruelty³ and⁶ artfulness⁵ of this¹ river.²

¹இருது, see IV. 1. ²நதிரயன், see VIII. 5. ³குறா
ரம், *sub.* ⁴உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ந, A. G.
S. 31. ⁵தந்திரம், *sub.* ⁶உம், *cop. conj.* குறார
ம் and தந்திரம், used in *nom.* for *acc.* under
gov. of சேரல். ⁷பம்பல, *adj.* ⁸ஹொ, *sub.*
sing. nom. used elliptically for *pl. l. abl.* ⁹என், from
நான், see VI. 22, *vett. togh.* ¹⁰பாடன், *sub. sing.*
nom. placed absolutely with the *infin.* சேரல்.
¹¹சேரல், from சேரல்கொடு, *v. infin.* or *vin.*
of the *pres. A. G. P. 1* of S. 94. ¹²கேட்குகேள்,
comp. of vin. கேட்டு, from கேட்கொடு, and the *sub.*
v. pres. 1st pers. sing.

X.

“My¹ Grandfather,² it may be,⁵ (was) a great³ Merchant.⁴

¹என், see IX. 9. ²பாடன், see IX. 10, subject
of the *sub. v.* understood. ³பெரு, *adj.* ⁴வயா
பாட, *sub. nom.* predicate of the *sub. v.* understood.
⁵ஆக்கும், from ஆக்கொடு, *fut. 3rd pers. neut.* used
intransitively, A. G. P. 1 of S. 104.

XI.

“One day,² as both⁹ he¹ himself⁸ and¹² his¹⁰ companion,¹¹
driving¹³ two⁶ asses⁷ laden with⁵ salt³ bags,⁴ (and) descend-

ing¹⁶ into the mid¹⁴-river,¹⁵ were coming along;¹⁷ in order to relieve fatigue¹⁷ a little,²⁶ as it was²⁵ the summer²³ season,²⁴ they themselves²⁸ bathed²⁹ in the cool²¹ water,²² which was running²⁰ up to¹⁹ (their) middles,¹⁸ and having halted³² the asses³⁰ also,³¹ they washed (them).³³

¹ அபர், *r. dem. pron. masc. sing. nom. hon.* ² ஒரு நாள், see III. 13 and 14. ³ உப்பு, *sub. vett.* ⁴ பேர்தி, *sub. nom. for acc. gov. by எய்றண*, the in. ப is doubled, A. G. S. 19 and 26. ⁵ எய்றண, from எய்றகமது, *past part. i. c. w.* கடுறதகலா. ⁶ இரண்டு, *num. adj.* ⁷ கடுறதகலா, from கடுறது, *sub. pl. acc. gov. by ஒடிக்கோண்டு*. ⁸ தான், *reflect. pron. in apposition with அபர்*. ⁹ உம், *cop. conj.* ¹⁰ தன், from தான், *vett. togh.* ¹¹ கூடாவி, *sub. sing. nom.* ¹² உம், *cop. conj.* அபர், தான் and கூடாவி are conjointly *nom.* to குளிப்பாடினார்கள். ¹³ ஒட்டிக்கோண்டு, *comp. of vin.* ஒடி, from ஒடுகமது, and *vin.* கோண்டு, *i. c. w.* அபர் தானுநதன் கூடாவி யும். ¹⁴ நடு, *adj. the fin.* உ followed by ஷ, A. G. S. 14. ¹⁵ ஆய்றல், see IV. 12, *l. abl.* ¹⁶ இறங்கி, from இறங்கமது, *vin.* same construction as ஒடிக்கோண்டு. ¹⁷ வருகயல், *l. abl. of வருக, verbal from வருகமது*. ¹⁸ இறுப, *sub. sing. nom. gov. by மட்டும்*. ¹⁹ மட்டும்; properly a *sub.* here used as a *postposition*, A. G. S. 150. ²⁰ ஒடுகம, from ஒடுகமது, *pres. part. i. c. w.* தண்ணீரலே. ²¹ குளிர்நது, from குளிர்கமது, *past part.* ²² தண்ணீரலே, from தண்ணீர், *l. abl.* ²³ கோறுப, *sub. vett.* ²⁴ நாள், *sub. sing. nom.* placed absolutely

with the *infin.* ஆகக்கோல்தா. ²⁵ ஆகக்கோல்தா, from ஆகி மது, and கோல்தாவின்கி மது, *comp. infin.* or *vin.* of the *pres.* used absolutely. ²⁶ சய்ய, *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁷ இயைப்பாடி, from இயைப்பாடி கி மது, *infin.* gov. by இனித்து. ²⁸ தாங்கலும், from தாண், *reflect. pron. pl. nom.* coupled by the *conj.* உம், with the *nom.* to இனிப்பாடி னாகல்தா, the in. து doubled, A. G. S. 22, the fin. ம் changed to ங், A. G. S. 31. ²⁹ இனித்து, from இனிக்கி மது, *vin. i. c. w.* தாங்கல்தா. ³⁰ கடினாக கயை, see XI. 7. ³¹ உம், *cop. conj.* the ம் dropped; it ought rather to have been changed to ன A. G. S. 32, but it seems to be considered as a syllable of the preceding word. ³² நியத்தி, from நியத்து கி மது, *vin. i. c. w.* தாங்கல்தா. ³³ இனிப்பாடி னாகல்தா, from இனிப்பாடி கி மது, *past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 21.

XII.

“ Afterwards,¹ when they passed^{3,4} to the further bank,² they perceived,²³ that²² the river⁷ had eaten⁸ all⁶ the salt,⁵ and,⁹ moreover,¹⁰ (that) it had²⁰ miraculously¹⁷ drawn out²⁰ and stolen²¹ all¹⁹ the salt,¹⁸ without opening¹⁶ in the least¹⁵ the mouths¹⁴ of the gunny bags¹³ which were well¹¹ sewed.¹²

¹ பின்பு, *adv.* ² அக்கரைக்கு, *comp.* of அ for அநது, and கரைக்கு, from கரை, *sub. sing. dat.* ³ சேன்ம, from சேல்லுகி மது, *past part. i. c. w.* இடத்தில், the in. ச doubled, A. G. S. 19. ⁴ இடத்தில், from இடம், *sub. sing. l. abl.* A. G. Note in Page 163.

⁵ உப்ப, *sub. vett.* ⁶ எல்லாத்தொடும், from எல்லாம், *sub. sing. acc. gov. by தீன்றது*; for the addition of the particle உம், see A. G. Note in Page 29. ⁷ ஆறு, see IV. 12, *nom. to verbal pagh.* தீன்றது, and தீருடனது. ⁸ தீன்றது, from தீன்கிறது, *past verbal pagh. neut.* ⁹ உம், *cop. conj.* ¹⁰ அல்லாமல், from *defect. v.* அல்ல, *vin. used adverbially*, the fin. ல் changed to ன், A. G. S. 37. ¹¹ நன்றும், *sub.* நன்ற, rendered *adverbial* by the addition of the *vin.* ஆம், A. G. P. 4 of S. 104, the in. ந dropped, A. G. S. 37. ¹² தொத்திருந்த, *part. comp. of vin.* தொத்து, from தொக்கிறது, and the *part.* of the *sub. v.* the in. த doubled, ஆம் being properly a *vin.* in இ, A. G. S. 21. ¹³ கோணற்க, *sub. vett.* ¹⁴ பாராய, from பாய், *sub. sing. acc.* ¹⁵ சமயம், *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 20, the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. ¹⁶ தீமபாமல், from தீமக்கிறது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, i. c. w. ஆறு. ¹⁷ அம்புதமாய், *sub.* அம்புதம், rendered *adverbial* by the addition of ஆம், see XII. 11. ¹⁸ உப்ப, *sub. vett.* ¹⁹ எல்லாம், *sub. nom.* for *acc.* the fin. ம் changed to த், A. G. S. 31. ²⁰ சேரநதுவட்டு, *vin.* சேரநது, from சேரந்கிறது, and *vin.* வட்டு, from வடுகிறது, *comp. vin.* i. c. w. ஆறு. ²¹ தீருடனது, from தீருடுகிறது, *past verbal pagh. neut.* agreeing, as a *v.* with ஆறு. ²² ஆக from ஆகிறது, *infin.* joined to தீருடனது, with the same force as the *connective vin.* என்ற, A. G. P. 2 of S. 117. ²³ கண்டார் கண், from கரண்கிறது, *v. past. 3rd pers. pl. masc.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIII.

They¹³ rejoiced,¹⁴ saying,¹² ‘Ha, ha,¹ since it has seized⁴ this² salt,³ indeed it is⁵ (*lit.* is it not?) a great¹⁰ blessing¹¹ that the river⁷ has left,⁹ without swallowing,⁸ us:’”⁶ thus¹⁵ spoke¹⁷ Matti.¹⁶

¹ அஹ, *interj.* ² இநது, see IV. 1. ³ உப்பை, see XII. 5 ⁴ டுடுங்கிக் கோண்டிருநததினலே, *comp. vin.* டுடுங்கி, from டுடுங்கிமது, *vin.* கோண்டு, and இருநததினலே, from இருக்கிமது, *comp. past. verbal pagh. c. abl.* ⁵ அல்லோ, *defect. v.* அல், with the particle ளு, having the force of an *emphatic interj.* A. G. P. 4 of S. 142. ⁶ எங்கு, see VI. 22, *pl. acc. gov.* by டுடது. ⁷ அஹ, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* டுடது. ⁸ டுடுங்காமல், from டுடுங்கிமது, *neg. vin. i. c. w.* அஹ. ⁹ டுடது, see IV. 15, *verbal pagh.* as a *v.* agreeing with அஹ, as a *noun*, subject of the *sub. v.* understood. ¹⁰ மகா *adj.* ¹¹ நன்னம, *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹² என்ஹ, see I. 2. ¹³ அவர்கல், see XI. 1, *pl. nom.* ¹⁴ சநதோஹப்படார்கல், from சநதோஹப்படுகிமது, *v. past. 3rd pers. pl.* ¹⁵ என்ஹ, see I. 2. ¹⁶ மஹ, *p. n. sing. nom.* ¹⁷ சோன்னுன், from சோல்ஹுகிமது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.*

XIV.

Upon that¹ Pēdei² began⁵ another³ anecdote.⁴

¹ அதற்கு, see V. 1. ² பேதைபாணவன். *p. n.* see I. 4, *nom.* to துவக்கினுன், the *in.* ப doubled,

A. G. S. 19. ³மய்யேரு, *adj. comp.* of the *adj.* மய்யு, and the *num. adj.* ஏரு: in this compound we find an exception to the general rules of connection. ⁴சேய்தி, *sub. nom.* for *acc.* ⁵துபக்கினன், from துபக்கிமது, *v. past. 3rd pers. sing.* agreeing with பேறுதயாணவன்.

XV.

“The stratagems, tricks and deceits⁴ which belong³ to this¹ river,² have happened⁸ numerous⁵ in my⁶ day:⁷ pray listen.⁹”

¹இருது, see IV. 1. ²ஆய்யுக்கு, see IV. 12, *dat.* gov. by உஃஃஃ, used as in *Lat.* “est pro habeo,” A. G. S. 47. ³உஃஃஃ, from the *defect. v.* உண்டு, *past part.* ⁴உபாயதநதிருட்டுக்கல், *subs.* of which the last alone has the *pl.* termination, *nom.* to நடந்தது. ⁵மேத்த, *adv.* ⁶என், see IX. 9. ⁷நாஸுலே, see III. 14, *l. abl.* the in. ந is changed to ண, A. G. S. 35. ⁸நடந்தது, from நடக்கிமது, *v. past. 3rd pers. neut.* ⁹கேட்க, from கேட்கிமது, *infin.* put for *imp.* A. G. P. 2 of S. 96.

XVI.

“Whilst⁹ a¹ dog,² having snapped up⁵ a morsel of mutton,⁴ which he had stolen,³ (was) swimming⁸ in the mid⁶-stream,⁷ the river¹¹ deceitfully¹⁰ exhibited^{15, 16} in the water¹⁴ another¹² piece of flesh.¹³”

¹ஏரு, see III. 13. ²நாய், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* பேரானகயல். ³திருடண, from திருடகிமது, *past part.* ⁴ஆட்டுக்கலுக்கண்பத்தது,

sub. comp. of ஆட்டு, *vett. togh.* from ஆடு, கறு, *vett.* and கண்டதற்கு, from கண்டம், *sing. acc. gov.* by the *vin.* கவ்வக்கோண்டு. ⁵ கவ்வக்கோண்டு, *comp.* of *vin.* கவ்வ, from கவ்வகிறது, and கோண்டு, see VIII. 9, i. c. w. நாடும். ⁶ see XI. 14. ⁷ ஆற்றலே, see XI. 15. ⁸ நூநூ, from நூநூகிறது, *vin. i. c. w.* நாடும். ⁹ போனாகயல், *sing. l. abl.* (A. G. Note to Page 117) of போனாக, *verbal* in ஐ, from போகிறது, as a *v.* in regimen with நாடும், the *in.* ப doubled, A. G. S. 21, the *fin.* ல் changed to ட், A. G. S. 36. ¹⁰ கபடாக, from கபடு, *sub.* rendered *adverbial* by the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ¹¹ ஆறு, *nom.* to காட்டினது. ¹² வேறே, *adj. comp.* of வேறு, and ஒரு. ¹³ மாம்சத்துண்டு, *sub. comp.* of மாம்சம், and துண்டு, *nom.* for *acc. gov.* by காட்டினது. ¹⁴ தண்ணீரே, see XI. 22. ¹⁵ காட்டினது, from காட்டுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with ஆறு. ¹⁶ ஆம், contracted form of ஆடும், *v. fut. 3rd pers. neut.* here used expletively.

XVII.

“With respect to² the dog,¹ from its appearing,⁹ that⁸ what he saw⁶ was,⁷ without⁵ any³ deceit,⁴ the larger;⁷ having quitted¹² the piece¹¹ which he had snapped up,¹⁰ when he dived^{16, 15} to snap at¹⁴ the larger one,¹³ both that and this¹⁷ disappeared,¹⁸ and²⁰ the dog¹⁹ went²³ home²² empty:”²¹ (thus) he spoke.²⁴

¹ நாடும், *sub. sing. nom.* to the *part.* அடும்நூநூ, which, with the following *sub.* போது, has the force of a *verb.* ² வேறே, *comp.* of the *particle* ஒரு, and the *conj. mood* என்றால், from என்கிறது,

A. G. P. 3 of S. 142. ³ ஒரு, see I. 3. ⁴ கபடு, *sub. sing. nom. gov. by the postposition* இல்லாமல், A. G. P. 3 of S. 102. ⁵ இல்லாமல், from *defect. v.* இல், *neg. vin. used as a postposition*, the *fin.* ல் changed to ட், A. G. S. 36. ⁶ கண்டது, see VI. 7, *past verbal pagh. nom. to the vineik.* பேரியது. ⁷ பேரியது, from பேருடை, A. G. S. 125 and 126, in its *verbal capacity gov. by கண்டது.* ⁸ என்று, see I. 2. ⁹ தோன்றினதிலே, *l. abl.* (A. G. P. 2 of S. 117) of தோன்றினது, *past verbal pagh.* from தோன்றுகிறது, here used impersonally. ¹⁰ கவையருந்த, from கவைய, see XVI. 5, and இருந்த, *past part. of the sub. v.; comp. part. i. c. w.* துண்டித்தது. ¹¹ துண்டித்தது, from துண்டம், *sub. sing. acc.* ¹² வட்டு, from வடுகிறது, *vin. i. c. w.* நாட்ப். ¹³ பேரியது, from பேரியது, see XVII. 7, *acc. gov. by கவைய*, the *in.* ப doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ கவைய, see XVI. 5, *infin. gov. by அறிந்ததின்போது*, the *in.* க doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ அறிந்ததினை, from அறிந்ததுகிறது, *past part. as a v. agreeing with the sub.* நாட்ப், as an *adj. i. c. w.* போது. ¹⁶ போது, *sub. nom.* put for *l. abl.* used with the *part.* அறிந்ததினை, to denote time; it is more usually employed with the *pres.* or *fut. part.* in this sense, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁷ அதுவடிவம், *r. and p. dem. pron. sing. neut.* united by the *conj.* உம், repeated. ¹⁸ போய்ஹு, contracted for போயினது, A. G. P. 4 of S. 66, from போகிறது, *v. past. 3rd pers. neut. agreeing with the pron.* அதுவடிவம். ¹⁹ நாட்ப், see XVI. 2, *nom. to சேன்றது.*

²⁰ உம், *cop. conj.* ²¹ வேறுமனே, *adv.* ²² ஊரில், from ஊர், *sub. sing. l. abl.* the fin. ல் changed to ம், A. G. S. 36. ²³ சென்றது, from செல்லுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* ²⁴ என்முன், see VI. 41.

XVIII.

Whilst discoursing² thus,¹ they saw⁷ a⁴ horseman⁵ come⁶ from the other side.³

¹ இப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² பேசிக் கோண்டிருக்கையில்; *v. comp. of vin.* பேசு, from பேசுகிறது, *vin.* கோண்டு, see VIII. 9, and இருக்கையில், *l. abl.* of இருக்க, *verbal* in இ, from இருக்கிறது. ³ அக்கறையல்குநது, *l. abl.* from அக்கறா, for அநகுக்கறா, and *vin.* இருநது, from இருக்கிறது; a *phrase*, denoting “*motus a loco*,” A. G. P. 2 of S. 49. ⁴ ஒரு, see I. 3. ⁵ குதிரைக்காரனை, from குதிரைக்காரன், *deriv. sub.* from குதிரை, A. G. S. 121, *acc. gov.* by the *v.* கண்டார் கள். ⁶ வர, from வருகிறது, *infin.* placed absolutely. ⁷ கண்டார் கள், see VI. 7, *v. past. 3rd pers. pl.* the in. க் doubled, A. G. S. 22.

XIX.

As⁷ only⁴ one¹ span² water³ came⁷ running⁶ in the river,⁵ he,⁸ remaining¹¹ on¹⁰ the horse,⁹ without fearing¹³ in the least,¹² came¹⁶ hastening,¹⁵ making the noise jala-jala.¹⁴

¹ ஒரு, see I. 3. ² சாண், *sub. vett. i. c. w.* குண்ணார். ³ குண்ணார், see XI. 22, *nom.* to the *verbal pagh.* வருகிறது. ⁴ மாதிரி, *adv.* ⁵ ஆறு

ஹலே, see XVI. 7. ⁶ஒடி, from ஒடுகிறது, *vin.*
 i. c. w. தண்ணீர். ⁷பொகிறதில், see XVIII. 6,
verbal pagh. c. abl. A. G. P. 2 of S. 117, as a *v.* agreeing
 with the *sub.* தண்ணீர். ⁸அபண், see XI. 1, *nom.* to
 பொதான். ⁹குதிரை, *sub. vett. gov.* by the *post-*
position மேல். ¹⁰மேல், *postposition*, A. G. P. 2 of
 S. 147, the *fin.* ல் and the *in.* ந of the following word
 coalesce, to form ண், A. G. S. 35. ¹¹நின்ற, from
 நில்லுகிறது, *vin.* i. c. w. அபண். ¹²செய்யும், see
 XII. 15. ¹³கூசாமல், from கூசுகிறது, *neg. vin.*
 also i. c. w. அபண், the *fin.* ல் changed to ம், A. G.
 S. 36. ¹⁴சலசலப்பென்ற, a *natural, indeclinable word*,
 coupled with the *connective vin.* என்ற, A. G. Note to
 Page 85. ¹⁵கடுகி, from கடுகிறது, *vin.* i. c. w.
 அபண். ¹⁶பொதான், see XVIII. 6, *v. past. 3rd*
pers. sing. masc.

XX.

Perceiving² this,¹ they³ began²⁸ to intreat,²⁷ saying,²⁶ "Alack!
 alack!¹ if there were⁹ a horse⁸ to our⁵ Gooroo⁶ also,⁷ both¹¹ he,¹⁰
 and¹⁵ we¹⁴ approaching¹³ him¹² (*i. e.* with him), might descend¹⁹
 into the river¹⁸ without¹⁷ fear:¹⁶ Sir,²⁵ you must,²⁴ by whatever
 means,²⁰ buy²³ a²¹ horse.²²

¹இதை, from இது, *p. dem. pron. sing. neut. acc.*
²கண்டு, see VI. 7, i. c. w. இவர்கட்கு, the *in.* க
 doubled, A. G. S. 20. ³இவர்கட்கு, see III. 1, *nom.*
 to the *v.* துவக்கினர்கட்கு. ⁴ஐயமேயா, *interj.*
⁵எங்கட்கு, see VI. 22. *pl. vett. togh.* ⁶குருக்களுக்கீ, see I. 4, *pl. hon. for sing. dat.* ⁷உம், see IX. 4.

⁸ குதிறு, see XIX. 9, *sing. nom.* before the *conj. mood* இருந்தால். ⁹ இருந்தால், from இருக்கிறது, *conj. mood*, A. G. S. 91. ¹⁰ அவர், see XI. 1, *nom.* to the *verbal* இயங்கலாம். ¹¹ உம், *cop. conj.* ¹² அவறு, see XI. 1, *acc. hon. gov.* by the *vin.* அண்டி. ¹³ அண்டி, from அண்டுகிறது, *vin. i. c. w.* நாங்கலா. ¹⁴ நாங்கலா, see VI. 22, *pl. nom.* coupled with அவர், by the *conj.* உம் repeated. ¹⁵ உம், *cop. conj.* ¹⁶ பயம், *sub. sing. nom.* gov. by இல்லாமல். ¹⁷ இல்லாமல், see XVII. 5. ¹⁸ ஆற்றல், see XVI. 7. ¹⁹ இயங்கலாமே, see XI. 16, *verbal* in ல் coupled with the *neut. fut.* ஆமே, from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 119, the *particle* ன is added for the sake of emphasis, A. G. P. 1 of S. 144. ²⁰ எப்படையாகிலும், comp. of the *adv.* of *interrog.* எப்படி, and the *conj.* form of the *v.* ஆகிறது, coupled with the *conj.* உம், having an indefinitely disjunctive signification, A. G. P. 5 of S. 104. ²¹ ஒரு, see I. 3. ²² குதிறு, XIX. 9, *nom.* for *acc.* ²³ வாங்க, from வாங்கிறது, *infin.* gov. by வேணும். ²⁴ வேணும், from the *defect. v.* வேண்டு, *impers. fut. 3rd pers. neut.* A. G. S. 78. ²⁵ ஐயா, from ஐயன், *sub. sing. voc.* ²⁶ என்ற, see I. 2. ²⁷ மன்றடி, from மன்றடுகிறது, *infin.* ²⁸ துவக்கிறீர்கள், see XIV. 5, *3rd pers. pl.* gov. by இவர்கள்.

XXI.

The Gooroo Paramārtan,¹ however,² saying ⁷ “ We will speak⁶ of this³ matter⁴ hereafter,”⁵ on account of the approach¹¹ of the

eventide,¹⁰ the day⁸ having declined,⁹ sent¹⁶ again¹² to examine¹⁵ the river's¹³ sleep.¹⁴

¹ பரமாய்தகு, *sub. comp.* of பரமாய்தன், see I. 1, and கு, see I. 4, *nom.* to அனுப்பினர். ² ஆனால், from ஆகிறது, *conjunctive mood*, used as a *disjunctive conj.* ³ ஒருத, see IV. 1. ⁴ சேய்தி, see XIV. 4. ⁵ மேலணக்கு, from மேல், *sub. sing. dat.* A. G. P. 4 of S. 47. ⁶ பேசுபொம், see XVIII. 2, *v. fut. 1st pers. pl.* ⁷ என்ய, see I. 2. ⁸ பேரணு, *sub. nom.* ⁹ சாய்நது, from சாய்கிறது, *vin.* of the *past*, used absolutely with the *sub.* பேரணு, for *vin.* of the *pres.* or *infin.* ¹⁰ அங்குமான்நேரம், *sub. comp.* of அங்குமான்ம், and நேரம், *nom.* to the *verbal pagh.* கிடன்தினுலே, the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ¹¹ கிடன்தினுலே, *c. abl.* of கிடனது, *past neut. verbal pagh.* from கட்டுகிறது, governed, in its *verbal capacity*, by அங்குமான்நேரம். ¹² திரும்ப, see III. 10, *infin.* used *adverbially.* ¹³ ஆய், from ஆய், see IV. 12. ¹⁴ நித்தினர், see IV. 13. ¹⁵ சேர்திக்க, see IV. 14. ¹⁶ அனுப்பினர், from அனுப்புகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.*

XXII.

So¹ when¹⁰ Madeiyan,⁵ carrying along⁶ that² very⁴ firebrand,³ (and) plunging it⁸ in,⁷ examined;⁹ perceiving¹⁶ that it did not spirt up¹⁵ in the least,¹⁴ because¹³ the fire¹² had been¹³ before¹¹ extinguished,¹³ greatly rejoicing¹⁷ and running,¹⁸ he exclaimed,³⁶ “An opportunity! an opportunity!¹⁹ without opening²¹ the

mouth²⁰ and without uttering a sound,²² come²⁴ quickly:²³ a sound²⁶ sleeping time²⁷ hath arrived²⁸ to the river;²⁵ there is no³⁵ necessity³⁴ now,²⁹ either³¹ to fear³⁰ or³³ to be alarmed.”³²

¹ அப்படியே, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153, the *particle* ஁ added, A. G. P. 1 of S. 144. ² அநகு, *r. pron. adj.* ³ கோல்தலிக் கட்டுபய, see V. 9. ⁴ தானே, an *emphatic affix*, the in. து doubled, A. G. S. 20. ⁵ மறுபயன், see II. 5, *nom.* to என்முன். ⁶ கோண்டேபாய், see V. 10. ⁷ உல்தலே, *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 3 of S. 148. ⁸ தோய்து, see V. 18, *vin. i. c. w.* மறுபயன். ⁹ தோதிக் கும், see IV. 14, *part. fut. i. c. w.* இய்தில், the in. து doubled, A. G. S. 19. ¹⁰ இய்திலே, see XII. 4. ¹¹ முன், *adv.* ¹² து, see V. 5, *nom.* to the *verbal pagh.* அநகுதிலே, the in. து changed to று, A. G. S. 33. ¹³ அநகுதிலே, *c. abl.* of the *past verbal pagh.* அநகுது, from அநகுறுது. ¹⁴ துறுது, see XII. 15. ¹⁵ துற்து, *acc. sing.* of துற்துறுது, from துற்துறுது, *neg. verbal pagh.* A. G. S. 113, gov. by கண்டு. ¹⁶ கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* மறுபயன். ¹⁷ கலிகுற்து, from கலிகுறுது, *vin. i. c. w.* மறுபயன். ¹⁸ ஒட, see VI. 13, *i. c. w.* மறுபயன். ¹⁹ துறுதுறுது, *reiterative comp.* of exclamation, the in. து doubled, A. G. S. 21. ²⁰ வாய், *sub. nom.* for *acc.* gov. by வையது. ²¹ வையது, see IV. 15, *neg. vin. i. c. w.* துற்து, understood. ²² துறுதுறுது, from துறுதுறுதுறுது, *comp.* of துறுது, and துறுது, *neg. vin. i. c. w.* துற்து, understood. ²³ துறுதுறுது, from துறுதுறுது, *sub. ren-*

dered *adverbial* by the *vin.* ஆய், see XII. 11. ²⁴ வரகுங்
கொடா, see XVIII. 6, *imp. 2nd pers. pl.* A. G. P. 1
of S. 68. ²⁵ ஆய்ஹக்கு, see XV. 2. ²⁶ நல்ல, *adj.*
²⁷ சேரத்தியநேரம், *sub. comp.* of சேரத்தியம்,
and நேரம், *nom.* to ஆய்ஹ. ²⁸ ஆய்ஹ, from
ஆகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.* ²⁹ இப்போது,
adv. ³⁰ அஞ்ச, from அஞ்சுகிறது, *v. infin.* gov. by the
sub. தேவை. ³¹ உம், *cop. conj.* the *fin.* ம் changed to
ங், A. G. S. 31. ³² கூச, XIX. 13, *infin.* coupled, by the
conj. உம் repeated, with the *infin.* அஞ்ச. ³³ உம்,
cop. conj. ³⁴ தேவை, *sub. sing. nom. i. c. w. defect. v.*
இல்ல. ³⁵ இல்ல, *defect. v.* A. G. S. 80. ³⁶ என்
அன், see VI. 41.

XXIII.

Madeiyan³ shouting forth^{4,5} this¹ good news,² the whole six,¹²
having⁸ all⁶ quickly⁷ arisen,⁸ without¹¹ saying¹⁰ kima,⁹ carefully¹³
descended¹⁵ into the river.¹⁴

¹ இநது, see IV. 1. ² நன்னுமைய, from நன்னும,
sub. sing. acc. gov. by சேரல்ல. ³ மனுடயன், see
XXII. 5, placed absolutely, with the *infin.* கூட்டடட.
⁴ சேரல்ல, VIII. 9, *vin. i. c. w.* மனுடயன். ⁵ கூட்ட
டட, from கூட்டடடுகிறது, *v. infin. absolute*, the *in.* க
doubled, A. G. S. 21. ⁶ எல்லாரும், *deriv. noun*,
A. G. Note in Page 29, *pl. nom.* to இமங்கினுக்கொடா,
the *fin.* ம் changed to ந, A. G. S. 31. ⁷ சீடேரன்ஹ,
natural word, with the *connective vin.* என்ஹ, see XIX. 14.
⁸ எடுநது, from எடுகிறது, *vin. i. c. w.* எல்லாரும்.
⁹ கிடா, *natural word.* ¹⁰ என்பார், from என்கிறது,

neut. verbal pagh. A. G. S. 113, *masc. pl. nom.* in apposition with எல்லாகும். ¹¹ இன்ற, from the *defect. v.* இல், *vin.* here used as a *particle of negation.* ¹² அஹவகும், see III. 2, *nom. pl.* in apposition with எல்லாகும். ¹³ பதலமாக, from *sub.* பதலம், with *infin.* ஆக, see II. 8. ¹⁴ ஆற்றில், XI. 15. ¹⁵ இறங்கினார் கள்த, see XI. 16, *v. past. 3rd pers. pl.*

XXIV.

At each¹¹ footstep¹²—which was placed¹⁰ in such a manner, that⁹ even⁴ the waves³ which were beaten up² by the feet¹ gave forth no⁸ sound,⁷ as it were⁶ *jala-jala*⁵—having taken¹⁶ and lifted¹⁷ (their) legs¹³ over¹⁵ the water,¹⁴ and having planted¹⁹ and pressed them down²⁰ beyond,¹⁸ with hearts beating,^{22,23} as it were *toonookoo*,²¹ tripping along,²⁴ they passed²⁶ the river.²⁵

¹ காலால், from கால், *sub. sing.* for *pl. i. abl.*
² அடிபட, from அடிபடுகிறது, *past part. nominal comp. v.* A. G. S. 107. ³ அலைகள்த, from அலை, *sub. nom. pl.* to the *part.* இடாக. ⁴ இறங்கும், *sub.* இறங்கல், with ஆட, see XII. 11. ⁵ சலசல, see XIX. 14, the *in.* ச doubled, A. G. S. 21. ⁶ என்னும், from எண்கிறது, *part. fut. i. c. w.* சத்தம், the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ⁷ சத்தம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by இடாக. ⁸ இடாக, from இடுகிறது, *neg. part. i. c. w.* படக்கு, as a *v. gov.* by the *sub.* அலைகள்த. ⁹ படக்கு, from பட, *sub. sing. dat.* expressive of the end, A. G. P. 2 of S. 153. ¹⁰ இறங்க, from இறங்கிறது, *past part. i. c. w.* அடிக்கு. ¹¹ ஒவ்வொரு, *adj.* ஒரு repeated in a distributive sense, A. G. S. 135. ¹² அடிக்கு,

from அடர், *sub. sing. dat.* ¹³ கர உஸ், see XXIV. 1, *acc. gov.* by எடுத் து, the in. க doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ தண்ணீர், see XI. 22, *nom. gov.* by the *postposition*, டேல், the in. து doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ டேல், *postposition*, A. G. S. 147. ¹⁶ எடுத் து, from எடுக்கிற து, *vin. i. c. w.* அவர்கடா, understood. ¹⁷ தூக்கி, from தூக்கிற து, *vin. i. c. w.* அவர்கடா, understood, the in. து doubled, A. G. S. 19. ¹⁸ அப்பால், *adv.* A. G. S. 154, the *fin.* ல் is changed to ற், A. G. S. 36. ¹⁹ பேர்த்து, from பேர்க்கிற து, *vin. i. c. w.* அவர்கடா, understood. ²⁰ உண்ணல், from உண்ணுகிற து, *vin. i. c. w.* அவர்கடா, understood. ²¹ துணுக்கேன், the *natural word* துணுக்கு used *adverbially*, with the *inf.* என், A. G. S. 99. ²² நேஞ்சம், *sub. sing. nom.* placed absolutely, with the *inf.* பறகுக்க. ²³ பறகுக்க, from பறகுக்கிற து, *v. inf.* placed absolutely with the *sub.* நேஞ்சம். ²⁴ தாண்டித்தாண்டி, from தாண்டுகிற து, *vin.* repeated *i. c. w.* அவர்கடா, understood, the in. து doubled, A. G. S. 22. ²⁵ நதினய, see IV. 2, *acc.* ²⁶ கபநகுபேரனர்கடா, *v. comp.* of *vin.* கபநகு, from கபக்கிற து, and பேரனர்கடா, from பேரகிற து, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அவர்கடா, understood, the in. க doubled, A. G. S. 20.

XXV.

As soon as they mounted,³ on reaching (or, having reached)² the bank,¹ whilst⁹ they were jumping about⁸ rejoicing⁷ in proportion⁶ to the sorrow⁵ suffered,⁴ he named¹³ Mōōdan,¹² who

stood¹¹ in the rear,¹⁰ without including¹⁵ himself,¹⁴ counted¹⁷ the others.¹⁶

¹ கனா, see III. 20, *nom.* for *acc.* ² சேன்ம, see III. 21, *vin.* i. c. w. உபர் கனா, understood. ³ ஏன்னை, comp. of ஏன்னை, *past part.* from ஏன்னை, and உபனை, see VI. 1 and 2. ⁴ படி, from படுகிறது, *past part.* ⁵ சஞ்சலத்துக்கு, from சஞ்சலம், *sub. sing. dat.* gov. by the *postposition* உபாபாக். ⁶ உபாபாக், *sub.* உபாவ, with *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 151. ⁷ மகிழ்ந்தது, from மகிழ்கிறது, *vin.* i. c. w. உபர் கனா, understood. ⁸ துள்ளிக்கொண்டிருக்கிறது, *part. comp.* of *vin.* துள்ளி, from துள்ளுகிறது, *vin.* கொண்டிரு, and the *pres. part.* of the *sub. v.* i. c. w. போது. ⁹ போது, see XVII. 16, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁰ பின்னால்தான், from பின்னால்தான், *vin.* i. c. w. டான். ¹¹ நின்று, from நிற்கிறது, *past part.* ¹² டான், see II. 5, *nom.* to எண்ணினான். ¹³ என்பவன், see VI. 9. ¹⁴ தன்னை, see XI. 8, *acc.* the in. த changed to ம, A. G. S. 33. ¹⁵ கூட்பாடமல், from கூட்டுகிறது, *neg. vin.* i. c. w. டான், the in. க doubled, A. G. S. 20, the fin. ல் might have been changed to ன், A. G. S. 37. ¹⁶ மஹாபர்சு, from மஹாபர்சு, *derivative* from the *adj.* மஹா, *pl. acc.* ¹⁷ எண்ணினான், from எண்ணுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with டான்.

XXVI.

From perceiving,⁴ as he counted,¹ only³ five persons,² he gave¹⁷ a cry,¹⁶ saying,¹⁵ “ Alas! alas!¹⁵ one person⁶ is gone⁸ with the stream;⁷ behold,⁹ we remain¹³ only¹² five¹⁰ persons,¹¹ Sir.”¹⁴

¹ எண்ணிணவடத்திஸ், see XII. 3 and 4.
² இவர், see II. 7, *nom.* for *acc.* gov. by கண்டதினலே. ³ மரத்திரம், *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 2 of S. 151, the *fin.* ம் changed to ஸ், A. G. S. 31.
⁴ கண்டதினல், *c. abl.* of கண்டது, see XVII. 6, as a *v.* gov. by டுடன், understood. ⁵ அப்பபா வப்பபா, *interj.* repeated. ⁶ ஒருவன், *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136, *nom.* to பேரானே. ⁷ அல்லலே, see IV. 12, *sub. s. abl.* ⁸ பேரானே, from பேரகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* the *particle* எ *emphatic.* ⁹ இதோ, *interj.* ¹⁰ இருது, *num. adj.* ¹¹ பேர், *sub. sing. nom.* in apposition with நாம், understood. ¹² மரத்திரம், see XXVI. 3, the final ம் might have been dropped, according to A. G. S. 32. ¹³ நன்கிலும், XXV. 11, *v. pres. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், understood. ¹⁴ இயா, see XX. 25. ¹⁵ என்ஹ், see II. 1. ¹⁶ அபயம், *sub. nom.* for *acc.* gov. by இடான். ¹⁷ இடான், from இடுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XXVII.

Having placed³ them all¹ in order,² the Gooroo⁸ himself,⁹ on examining¹¹ the account¹⁰ two⁴ times,⁵ (or) three⁶ times,⁷ since he¹⁷ always¹² added¹⁶ the account,¹⁵ omitting¹⁴ himself,¹³ pronounced,²⁰ “ We remain but¹⁹ five persons.”¹⁸

¹ எல்லா ஊராயும், see XXIII. 6, *acc.* gov. by நிறுத்தி. ² வரணசயாய், *sub.* வரணச, with *vin.* ஆய், see XII. 11. ³ நிறுத்தி, see XI. 32, i. c. w. குரு. ⁴ குரு, *num. adj.* A. G. P. 3 of S. 134. ⁵ ஊறம, *sub. sing.* for *pl. nom.* implying time. ⁶ ஊ, *num. adj.* A. G. P. 4 of S. 134. ⁷ ஊறம, see XXVII. 5. ⁸ குரு, see I. 4, *nom.* to என்ஹர். ⁹ தரணை, see XI. 8, *nom.* in apposition with the *sub.* குரு. ¹⁰ கணக்கு, *sub. sing. nom.* for *acc.* ¹¹ பரர்க்க, from பரர்க்கிறது, *inf.* or *vin.* of the *pres.* here used for *vin.* of the *past*, i. c. w. குரு. the in. ப doubled, A. G. S. 19. ¹² எப்போதும், *adv.* A. G. P. 2 of S. 152, also P. 6 of S. 140, the fin. ம் is changed to ந, A. G. S. 31. ¹³ தண்ணை, see XXV. 14. ¹⁴ நக்கி, from நக்கிறது, *vin.* i. c. w. குரு. ¹⁵ கணக்கு, see XXVII. 10, *nom.* for *acc.* in. க doubled, A. G. S. 21. ¹⁶ ஏய்ஹன, from ஏய்ஹகிறது, *past part.* i. c. w. படையனல். ¹⁷ படையனல், from பட, *sub. sing. c. abl.* A. G. P. 3 of S. 153. ¹⁸ இவர், see XXVI. 2, *pl. nom.* in apposition with நாம், understood. ¹⁹ மரத்திரம்நிற்குமே, see XXVI. 12 and 13. ²⁰ என்ஹர், see VI. 41, *hon.*

XXVIII.

Thus,¹ as² each² leaving out⁴ (and) omitting⁵ himself,³ added together⁸ only⁷ the others,⁶ that¹¹ the river¹⁰ had swallowed¹¹ one,⁹ became¹⁵ a certainty¹⁴ among¹³ them.¹²

¹ அப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² அவன் வன், see VIII. 8. ³ தண்ணை, see XXV. 14. ⁴ விட்டு, see IV. 15, i. c. w. அவன் வன். ⁵ ஏய்ஹது, from

ஒழுகிறது, *vin. i. c. w.* அவனவன். ⁶அவர்களை, see XIII. 13, *acc. gov. by கூடனதிலே*. ⁷மாதிரும், see XXVI. 3. ⁸கூடனதிலே, *c. abl. of கூடனது, past verbal pagh. neut.* from கூட்டுகிறது, as a *v. gov. by அவனவன்*. ⁹ஒருத்தனை, from ஒருத்தன், *num. deriv, A. G. P. 1 of S. 136, acc. gov. by ஒழுகினது*. ¹⁰ஆறு, see IV. 12, *nom.* ¹¹ஒழுகினது, see XIII. 8, *past neut. verbal pagh.* as a *v. agreeing with ஆறு, as a noun, nom. subject to the sub. v. ஆய்வு*. ¹²தங்களுக்கு, see XI. 28, *dat. gov. by the postposition, உடனே*. ¹³உடனே, *postposition, A. G. P. 2 of S. 148.* ¹⁴நிச்சயம், *sub. nom. attribute to the sub. v. ஆய்வு*. ¹⁵ஆய்வு, see XXII. 28.

XXIX.

Upon this¹ bewailing,⁴ as it were *koo-koo*,³ (and) weeping,⁶ as it were *gho*,⁵ among⁸ themselves,⁷ one⁹ embracing¹¹ another,¹⁰ they² exclaimed,⁸¹ “ O cruel¹² river:¹³ more obdurate¹⁵ than a block,¹⁴ more fierce¹⁷ than a tiger;¹⁶ wretch,¹⁹ hast thou not feared,²⁸ even a little,²⁷ to swallow²⁶ the disciple²⁵ of the Gooroo Paramārtan,²⁴ who is saluted,¹⁹ respected,²⁰ worshipped²¹ and praised^{22, 23} from the beginning to the end of the world?¹⁸ Is there³³ such a³¹ mighty³² heart³³ to you,³⁰ son³⁶ of a black³⁴ block,³⁵ offspring³⁹ of a cruel³⁷ tiger?³⁸ Shalt thou⁴⁰ exist⁴² in a future world;⁴¹ hereafter⁴³ shalt thou roll along^{46, 47} cool⁴⁴ water?⁴⁵ May thy⁴⁸ source⁴⁹ be totally⁵⁰ dried up⁵¹ and scorched!⁵² may the glare⁵⁶ dart⁵⁷ upon the sand⁵⁵ of thy bed!^{53, 54} may fire⁶⁰ devour⁶¹ thy⁵⁸ waves!⁵⁹ may thy⁶² meadows⁶³ be parched⁶⁴ and withered!⁶⁵ may thy⁶⁶ depths⁶⁷ be filled⁶⁹ with thorns!⁶⁸ Here-

after,⁷⁰ without⁷² moisture,⁷¹ without⁷⁴ coolness,⁷³ without⁷⁸ a vestige⁷⁷ of the place⁷⁶ where thou didst exist,⁷⁵ mayest thou be consumed away."^{79, 80}

¹ அதுக்கு, see VII. 1. ² அவர்கொ, see XIII. 13, *nom.* to என்றொர்கொ. ³ கூகூபென்றொ, a *natural word*, with என்றொ, see XIX. 14. ⁴ அலா, from அலாக்கொ, *vin. i. c. w.* அவர்கொ. ⁵ கோபென்றொ, see XXIX. 3. ⁶ அடகு, from அடக்கொ, *vin. i. c. w.* அவர்கொ. ⁷ கும், from குரன், *reflect. pron. pl. vett. togh.* gov. by the *postposition*, உொ, the *fin.* ம் doubled, A. G. S. 16. ⁸ உொ, *postposition*, A. G. P. 2 of S. 148, the *fin.* ற் is doubled, A. G. S. 16. ⁹ ஒருபன், see XXVI. 6, *sing. nom.* placed absolutely with கட்டிக்குகொண்டு. ¹⁰ ஒருபன், *acc.* ¹¹ கட்டிக்குகொண்டு, *comp. of vin.* கட்டி, from கட்டுக்கொ, and குகொண்டு, see XI. 13, *past*, put for *pres. vin.* or *inf.* placed absolutely with ஒருபன். ¹² நெய்தொ, *adj.* ¹³ நதிபெ, see IV. 2, *voc.* ¹⁴ கட்டினும், from கட்டு, *sub. vett. togh.* with the *particle* உம் affixed, which is a usual mode of expressing comparison, the *fin.* ம் changed to ற், A. G. S. 31. ¹⁵ கட்டி, from கட்டு, *vineik.* A. G. P. 1 of S. 122. *voc.* ¹⁶ பல்யனும், from பல், see XXIX. 14. ¹⁷ கோட்டி, from கோட்டு, see XXIX. 15. ¹⁸ லோகாத்தியநதம், *sub.* used *adverbially.* ¹⁹ பணங்கி, *vin.* from பணங்கொ. ²⁰ பாழ்த்தி, *vin.* from பாழ்த்தொ. ²¹ பணநதம், *vin.* from பணங்கொ, the *in.* ப் doubled, A. G. S. 21: these three *vineiyechchams*, according to the usual method of forming a *comp. verb* in *Tamul*, are

united with the following *part.* புகழ்ப்படும். ^{22, 23}புகழ்ப்படும், *fut. part. passive voice*, comp. of புகழ், *infin.* from புகழுகிறது, and படும், *fut. part.* from புகழுகிறது, A. G. S. 76, i. c. w. பரமாய்தகுருவன், the in. ப doubled, A. G. S. 22. ²⁴பரமாய்தகுருவன், *sub. vett. togh.* i. c. w. சீடண. ²⁵சீடண, see III. 5, *sing. acc.* ²⁶வெடங்க, see XIII. 8, *v. infin.* i. c. w. அஞ்சாதேபோனயோ. ²⁷சம்மம், see XII. 15. the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁸அஞ்சாதேபோனயோ, *neg. v. comp. of neg. vin.* அஞ்சாதே, from அஞ்சுகிறது, A. G. P. 3 of S. 101, and *v. போனயோ*, from போகிறது, *past. 2nd pers. sing.* the *particle* ஓ is added, to denote doubtful interrogation, A. G. P. 1 of S. 142. ²⁹அபா, *interj.* ³⁰உணக்கு, from from நீய், *pers. pron. sing. dat.* ³¹அத்தண, *adj.* ³²பேரய, *adj.* ³³நெஞ்சோ, *sub.* நெஞ்சு, with the *part. of interrog.* ஓ, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood, A. G. S. 87. ³⁴கரும், from கருமம், *adj.* the *fin.* ம் changed to ற், A. G. S. 31. ³⁵கமட்டு, from கமடு, *vett. togh.* i. c. w. மகணை. ³⁶மகணை, from மகன், *sub. sing. voc.* ³⁷கோடும், from கோடுமம், *adj.* ³⁸வேலுக, *sub. vett.* i. c. w. டமப்பே. ³⁹டமப்பே, from டமப்பு, *sub. sing. voc.* ⁴⁰நீய், see XXIX. 30, *nom.* to ஆவாயோ. ⁴¹இணிலோகத்தில், from இணிலோகம், *sub. sing. l. abl.* ⁴²ஆவாயோ, from ஆகிறது, *v. fut. 2nd pers. sing.* the *particle of interrog.* ஓ is added. ⁴³இண, *adv.* ⁴⁴குலம், from குலமம், *adj.* ⁴⁵புணல, from புணல், *sub. sing. acc.* ⁴⁶உருடி, from உருடிகிறது, *vin.* i. c. w. நீய், understood.

⁴⁷ பேரவாயேர, from பேரகிறகு, see XXIX. 41, the in. ப doubled, A. G. S. 21. ⁴⁸ உண், see XXIX, 30, *vett.* i. c. w. உறும், the fin. ண் doubled, A. G. S. 16. ⁴⁹ உறும், *sub. sing. nom.* placed absolutely with the *infin.* கரய, in an imprecative sense. ⁵⁰ ஓடுதும், *adv.* ⁵¹ வறும், from வறும்கிறகு, *vin.* i. c. w. உறும். ⁵² கரய, from கரய்கிறகு, *v. infin.* placed absolutely with உறும், the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁵³ உண், see XXIX. 48. ⁵⁴ அடி, *sub. vett.* i. c. w. மணலலே. ⁵⁵ மணலலே, from மணல், *l. abl.* ⁵⁶ கரணல், *sub. nom.* see XXIX. 49. ⁵⁷ பரய, *infin.* from பரய்கிறகு. ⁵⁸ உண். ⁵⁹ அழைக்கலு, see XXIV. 3, *pl. acc.* ⁶⁰ அக்கிணி, *sub. nom.* ⁶¹ மேய, *infin.* from மேய்கிறகு. ⁶² உண். ⁶³ வயற, *sub. sing.* ⁶⁴ அழறும், from அழறும்கிறகு, *vin.* i. c. w. வயற. ⁶⁵ வறலு, *infin.* from வறலுக்கிறகு. ⁶⁶ உண். ⁶⁷ பரலு, *sub. nom.* ⁶⁸ ஓலுலு, from ஓலுலு, *c. abl.* ⁶⁹ நரம்ப, *infin.* from நரம்புகிறகு. ⁷⁰ இண், see XXIX. 43. ⁷¹ ஈரம், *sub. nom. gov.* by the *postposition* இண். ⁷² இண், *vin.* used as a *postposition*, A. G. P. 3 of S. 102. ⁷³ குறலு, *sub. nom.* the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁷⁴ இண், see XXIX. 72. ⁷⁵ நண், see XXV. 11. ⁷⁶ இடக்கு, see XII. 4, *vett. togh.* ⁷⁷ அறையரலு, *sub. nom.* ⁷⁸ இண். ⁷⁹ பேறகு, from பேறகிறகு, *vin.* i. c. w. நீய், understood. ⁸⁰ கிடக்க, from கிடக்கிறகு, *v. infin.* placed absolutely, in an imprecative sense, with நீய், understood. ⁸¹ எண்றர்கலு, see VI. 41. *pl.* agreeing with அவர்கலு.

XXX.

Thus¹ did they chatter⁸ all sorts of² abuse and railing,³ stretching forth⁵ (their) hands⁴ and cracking⁷ (their) fingers.⁶

¹ஓப்படி, see XVIII. 1. ²பற்பல, see IX. 7. ³உறுசயநதிட்டுங், *subs. sing. nom.* for *acc.* united by the *cop. conj.* உம், repeated, and gov. by டதம்ஹக் கோண்டிருந்தார் கஃ; the usual change of the nasals, A. G. S. 31. ⁴ஹக, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.* ⁵நெஹத்து, from நெஹக்கிஹது, *vin. i. c. w.* உவர்கஃ, understood. ⁶ஹஃ, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.* ⁷ஹஹக்கி, *vin.* from ஹஹக்கிஹது, *i. c. w.* உவர்கஃ, understood. ⁸டதம்ஹக் கோண்டிருந்தார் கஃ, *v. comp. of vin.* டதம்ஹ, from டதம்ஹகிஹது, *vin.* கோண்டு, and *sub. v. past. 3rd pers. pl.*

XXXI.

Nevertheless,¹ from hasty² stupidity,³ no one knew,^{11, 12} up to⁵ that time,⁴ that¹⁰ such a one⁹ among them⁶ had gone⁸ with the river,⁷ nor enquired¹⁶ as to¹⁵ who¹⁴ that¹³ (person might be).

¹உகஃ, from உகிஹது, *conjunctive mood*, with the *particle* உம், here used as a *disjunctive conj.* A. G. P. 5 of S. 104. ²பதஹன, from பதஹகிஹது, *past part.* ³ஹஹஃ, from ஹஹஃ, *sub. sing. c. abl.* the affix ஹஃ, has an abstractive force; as ஹஹஃ, “a fool,” ஹஹஃ = ஹஹஃ, “folly:” also, like the English affix *ness*, it changes *adjs.* into *subs.* denoting state or quality; as

¹ அத்தமவராயலே, from அத்தமவராய், comp. of the *ind.* letter அ, A. G. P. 1 of S. 60, and the *sub.* தமவராய், *l. abl.* implying time, A. G. P. 4 of S. 49. ² வடிக்போக்கனக, comp. of *sub.* வடிக, and *sub.* போக்கன், with the *infin.* ஆக, see II. 8. ³ புத்திமான், *sub. sing. nom.* to கேடான், the in. ப doubled, A. G. S. 22. ⁴ ஒருவன், see XXVI. 6, in apposition with புத்திமான். ⁵ சேன்ம, see XXV. 2, i. c. w. புத்திமான். ⁶ மனதிரங்கி, from மனதிரங்கிமது, *nominal v. comp.* of *sub.* மனது, and *v.* இரங்கிமது, *vin.* i. c. w. புத்திமான். ⁷ ஏது, *adv.* ⁸ ஆயா, see XX. 25. ⁹ ஏது, *adv.* ¹⁰ வந்த, see III. 12, *past part.* ¹¹ துரிதம், *sub. sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹² என்ன, *interrog. pron. adj.* used absolutely, as the predicate of the *sub. v.* understood. ¹³ சேரல்வங்கோர், see VIII. 12, *v. imp. mood, 2nd pers. pl.* A. G. P. 1 of S. 68. ¹⁴ என்ம, see II. 1. ¹⁵ கேட்பான், see XV. 9, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with புத்திமான்.

XXXIII.

And as they related^{1,4} in order² what had happened,³ he⁵ perfectly⁸ perceiving⁹ their⁶ folly,⁷ said,³⁰ “All¹² that hath taken place¹¹ heretofore¹⁰ hath happened;¹³ if¹⁹ ye¹⁴ will make¹⁸ me¹⁵ a suitable¹⁶ recompense,¹⁷ there is²⁶ power²⁵ to me²⁴ to call²³ hither²² him who is gone²¹ with the river;²⁰ rest assured,²⁹ (I am) very²⁷ learned in arts.²⁸

¹ அவர்களுடம், see XIII. 13, *nom.* placed absolutely with the *infin.* சேரல்வ, the *cop. conj.* உம் is added.

² ஏடுங்கு பட, the *sub.* ஏடுங்கு, rendered *adverbial* by the *infin.* பட, from படுகிறது, A. G. P. 6 of S. 96.

³ நடந்ததை, *sing. acc.* of நடந்தது, *neut. past. verbal pagh.* from நடக்கிறது. ⁴சொல்லு, see VIII. 12, *v. infin.* placed absolutely with அவர்களுடைய, the *in.* ஈ doubled, A. G. S. 20. ⁵அவன், see XIX. 8, *nom.* to என்முன். ⁶இவர்களுடைய, see XX. 3, *vett. i. c. w.* the following word. ⁷மூலச்சத்தனத்ததை, see XXXI. 3, *acc. gov.* by கண்டுகொண்டு. ⁸நன்முன், see XII. 11. ⁹கண்டுகொண்டு, *comp. of vin.* கண்டு, see VI. 7, and கொண்டு, see XI. 13 and XVI. 5, *vin. i. c. w.* அவன். ¹⁰முன், *adv.* the *fin.* ன் doubled, A. G. S. 16. ¹¹ஆனது, from ஆகிறது, *neut. past verbal pagh. nom.* to ஆய்முன். ¹²எல்லாம், see XII. 19, *nom.* in apposition with ஆனது, A. G. Note in Page 29. ¹³ஆய்முன், XXII. 28. ¹⁴நீங்களுடைய, see XXIX. 40, *pl. nom.* to செய்வார்களுடைய. ¹⁵எனக்கு, see VI. 22, *dat.* ¹⁶ஒத்து, from *def. v.* ஒக்கும், *past part.* ¹⁷வேகுமான்னத்ததை, from வேகுமான்முன், *sub. sing. acc.* ¹⁸செய்வார்களுடைய, see II. 4, *v. fut. 2nd pers. pl.* agreeing with நீங்களுடைய, the *in.* ஈ doubled, A. G. S. 20. ¹⁹ஆனால், from ஆகிறது, *conjunctive form* of the *v.* A. G. P. 1 of S. 91. ²⁰ஆய்முன்முன், see XXVI. 7. ²¹பொன்வணம், see XXXI. 8, *acc. gov.* by அறமுப்பக்க. ²²இங்கே, *adv.* ²³அறமுப்பக்க, from அறமுப்பக்கிறது, *v. infin. gov.* by திராணியுண்டு. ²⁴எனக்கு, see XXXIII. 15, *gov.* by உண்டு, see XV. 2. ²⁵திராணி, *sub. sing. nom.* to உண்டு, the *in.* ன் doubled, A. G. S. 19. ²⁶உண்டு, from the root

உண், *v. def.* ²⁷ வேடு, *adj.* ²⁸ உத் துத படித் தவண், *comp. of the sub.* உத் துத, and படித் தவண், *past verbal pagh. masc.* from படிக்கிறது, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood. ²⁹ ஆக்கும், see X. 5. ³⁰ எண் னுண், see XVII. 24.

XXXIV.

To that,¹ the Gooroo² rejoicing,³ replied,¹³ “If⁶ thou⁴ wilt do⁶ thus,⁵ we will give¹² thee¹¹ forty-five⁹ fanams,¹⁰ which were kept⁸ for the journey.”⁷

¹ உதுக்கு, see VII. 1. ² குருவானவர், *nom.* to the *v.* என்னார், see VII. 2. ³ சந்தோடிப்பட்டு, see XIII. 14, *vin. i. c. w.* குருவானவர். ⁴ நுய், see XXIX. 40, *nom.* to the *conjunctive* form செய்தால். ⁵ இப்படி, see XVIII. 1. ⁶ செய்தால், see II. 4, *conjunctive* form, A. G. P. 1 of S. 91. ⁷ வழிக்கு, see III. 8, *dat.* ⁸ உவத்திருந்த, *part. comp. of vin.* உவத்து, from உவக்கிறது, and the *past part.* இருந்த, from இருக்கிறது, *i. c. w.* பணம். ⁹ நாற்பத்தஞ்சு, *num. adj.* ¹⁰ பண்ணம், *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc. gov.* by குருவேரம்; *neuter nouns* are always placed in the *sing.* instead of the *pl.* when preceded by a *num. adj.*; the *particle* உம் added to denote totality. ¹¹ உனக்கே, see XXIX. 30, the *particle* ஏ is added for the sake of emphasis. ¹² குருவேரம், from குருகிறது, *v. fut. 1st pers. pl.* A. G. S. 110, the *in.* கு doubled, A. G. S. 18. ¹³ என்னார், see XXVII. 20.

XXXV.

And² he,¹ brandishing⁵ a stick⁴ which he bore in (his) hand,³ said,²⁹ “In this⁶ to be sure⁷ this⁸ art⁹ is contained;¹⁰ if²⁴ ye,¹¹ having placed yourselves¹³ in a row,¹² on receiving¹⁹ by this¹⁴ stick¹⁵ a¹⁷ blow¹⁸ upon the back,¹⁶ each²⁰ telling²³ his²¹ name,²² will continue counting,²⁴ I will cause²⁵ all six persons²⁵ to be arrived²⁷ here.”²⁶

¹ உவண், see XXXIII. 5. ² உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ஁, A. G. S. 31. ³ ஹகமலேநதின, see V. 7 and 8. ⁴ தடைய, from தடி, *sub. sing. acc.* ⁵ ஓங்கி, from ஓங்கி மது, *vin. i. c. w.* உவண். ⁶ இதலே, see XX. 1, *l. abl.* ⁷ ஆக்கும், A. G. P. 1 of S. 104. ⁸ இநது, see IV. 1. ⁹ வத்தத, *sub. sing. nom.* to ஒடி யருக்குது. ¹⁰ ஒடியருக்குது, *comp.* of the *vin.* ஒடி, from ஒட்டுகி மது, and the *sub. v. pres. 3rd pers. neut.* ¹¹ நீங்கல், see XXXIII. 14. ¹² நிறநிறையாய், *sub.* நிற repeated, with the *vin.* ஆய், see XII. 11. ¹³ இருநது, from இருக்கி மது, *vin. i. c. w.* நீங்கல். ¹⁴ இநது, see IV. 1. ¹⁵ தடியால், see XXXV. 4, *c. abl.* the in. த doubled, A. G. S. 24. ¹⁶ ஹதுகில், from ஹதுகு, *sub. sing. l. abl.* ¹⁷ ஓர், see III. 18. ¹⁸ அடி, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by படவே. ¹⁹ படவே, from படுகி மது, *v. infin.* placed absolutely with நீங்கல், the *particle* ஈ is added for the sake of emphasis. ²⁰ உவண்வண், see VIII. 8, *nom.* to the *conjunctive* form எண்ணிக்கொண்டுபநதால். ²¹ தன், see XI. 10, the in. த changed to ம, A. G. S. 33. ²² பேயற, from பேயர், *sub. sing. acc.* ²³ சொல்ல, see

XXIII. 4, i. c. w. அவன்வன், the in. ஈ doubled, A. G. S. 20. ²⁴ எண்ணிக்கே காண்டு வந்தால், v. comp. of the *vin.* எண்ணி, see XXV. 17, *vin.* கோண்டு, and the *conjunctive* form வந்தால், from வருகிறது, A. G. P. 1 of S. 91; the several *tenses* of the *comp.* v. கோண்டுவருகிறது added to the *vin.* of any other *verb*, give the force of continuance to the action, A. G. P. 2 of S. 106. ²⁵ அஹவரும், see III. 2, *nom.* before the *infin.* வருகிக். ²⁶ இங்கே, *adv.* see XXXIII. 22. ²⁷ வருகிக், v. *infin.* comp. of *vin.* வருது, see III. 12, and the *infin.* of the *sub. v.* gov. by அஹவரும். ²⁸ பண்ணுவேன், from பண்ணுகிறது, v. *fut.* 1st pers. sing. the in. ப doubled, A. G. S. 22. ²⁹ என்முன், see XVII. 24, agrees with அவன்.

XXXVI.

Having placed³ them² thus;¹ first⁴ planting¹⁰ a blow⁹ whack!¹⁶ upon⁷ the Gooroo's⁵ back,⁶ and¹² he¹¹ saying,¹⁷ "Holloa!¹³ I,¹⁴ myself,¹⁵ the Gooroo;"¹⁶ he¹⁸ pronounced,²⁰ one.^{19*}

¹ இப்படி, *adv.* see XVIII. 1. ² அவர்களை, see XXVIII. 6. ³ நமத்தி, see XI. 32, i. c. w. அவன், understood. ⁴ வருகிவருகி, from வருகிறது, *vin.* repeated, and here used *adverbially*, A. G. Note to Page 157. ⁵ இருவன், see XXVII. 8, *vett. togh.* i. c. w. வருகின், the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁶ வருது

* The Pronoun No. 11 is honorific, while the pronoun No. 18 is not so; which, in the original, clearly indicates that the former refers to the Gooroo, and the latter to the traveller.

கீண், see XXXV. 16, *vett. togh.* gov. by the *postposition* மேலே. ⁷ மேலே, *postposition*, A. G. S. 147. ⁸ ப லக்க, *a natural word*. ⁹ ஒருடி, see XXXV. 17 and 18. ¹⁰ பேரட, from பேரடுகிறது, *infin.* placed absolutely with the *pron.* அவன், understood. ¹¹ அவர், see XXXIII. 5, *hon.* placed absolutely with the *infin.* எண்ண. ¹² உம், *cop. conj.* ¹³ அப்பாரடா, *interj.* ¹⁴ நான், see VI. 35, *nom.* to *sub. v.* understood. ¹⁵ தான், see VI. 40, the *in.* த changed to ட, A. G. S. 33. ¹⁶ ஒரு, see XXVII. 8, in apposition with நான். ¹⁷ எண்ண, from என்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அவர். ¹⁸ அவன், see XXXV. 1. ¹⁹ ஒன்று, *noun of number*, used absolutely, A. G. P. 1 of S. 133. ²⁰ என் னுண், see XVII. 24.

XXXVII.

In this manner,¹ he² striking⁶ all³ a⁴ stroke,⁵ and they,⁷ separately,¹⁰ both¹² pronouncing¹¹ their⁸ names⁹ and¹⁵ adding¹⁴ the account,¹³ they agreed²¹ in perceiving,²⁰ that¹⁹ even one¹⁶ was not missing¹⁹ of the six¹⁶ persons.¹⁷

¹ இவ்வாறு, *comp.* of the *ind.* letter இ, A. G. P. 1 of S. 60, and வாறு, *sub. sing. nom.* put for *l. abl.* ² இவன், see V. 2, placed absolutely with the *infin.* உசுபே. ³ எல்லாறுயும், see XXVII. 1, *acc.* gov. by உசுபே. ⁴ ஒரு, *num. adj.* ⁵ உச்சு, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by உசுபே, which therefore virtually governs two *accusatives*, A. G. S. 48. ⁶ உசுபே, from உசுகிறது, *v. infin.* placed absolutely with இவன்: the *particle* எ added (with the usual rules of orthography) appears to be *expletive*. ⁷ அவர்களுள், see XXXIII. 1, the *fin.*

ட் changed to ற, A. G. S. 31. ⁸ து ற் க ள், see XI. 28, *vett. togh. i. c. w.* பேய ற். ⁹ பேய ற், see XXXV. 22, *nom. for acc. gov. by* உ ஶ் ச ற் க் க. ¹⁰ வே று வே று க், *adj.* வே று repeated with the *infin.* ஆ க், see XVI. 10. ¹¹ உ ஶ் ச ற் க் க், from உ ஶ் ச ற் க் கி று து, *v. infin.* placed absolutely with அ ஶ் ச ற் க ள். ¹² உ ட், *cop. conj.* the fin. ட் changed to ற், A. G. S. 31. ¹³ க ண் க் கு, see XXVII. 10. ¹⁴ ஏ ற் று, from ஏ ற் று கி று து, *infin.* coupled with உ ஶ் ச ற் க் க், by the *conj.* உ ட், repeated. ¹⁵ உ ட், see XXXVII. 12. ¹⁶ ஆ று, *num. adj.* ¹⁷ பேய ற் ள், see XXXV. 22, *l. abl.* ¹⁸ ஒரு ஶ று ட், see XXVI. 6, *nom.* before the *infin.* கு ற று ய ற ட ள் று ஶ் க்; the *particle* உ ட் is added, which followed by a *negative*, has the force of *even*, A. G. P. 5 of S. 140; the fin. ட் changed to ற், A. G. S. 31. ¹⁹ கு ற று ய ற ட ள் று ஶ் க், *v. infin. neg.* formed by the *neg. vin.* கு ற று ய ற ட ள், from கு ற று கி று து, and the *infin.* று ஶ் க், from று ஶ் கி று து, which is often used instead of the *sub. v.* A. G. P. 1 of S. 75, *gov. by* ஒரு ஶ று ட்; the fin. ள் and in. ற might have coalesced and become ள்: thus, கு ற று ய ற ட ள் று ஶ் க், A. G. S. 37. ²⁰ க ண் கு, see VI. 7, *i. c. w.* அ ஶ் ச ற் க ள், understood, the in. க doubled, A. G. S. 22. ²¹ ஒரு து க் கோ ண் ட ற் க ள், *v. comp. of vin.* ஒரு து, from ஒரு கி று து, and கோ ண் ட ற் க ள், *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அ ஶ் ச ற் க ள், understood.

XXXVIII.

Wherefore¹ being astonished,² greatly⁵ praising⁶ the divine conjurer⁴ who had come,³ (and) giving (him)⁹ the stipulated⁷ money,⁸ (they) went away.¹⁰

¹ ஆறுகயரல், *c. abl.* of ஆறுக, *verbal* in ஐ, from ஆகிறது, used absolutely, A. G. Note to Page 117.

² அதிசேயப்பட்டு, from அதிசேயப்படுகிறது, comp. of *sub.* அதிசேயம், and *v.* படுகிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கல், understood. ³ பெருகு, see XXXV. 27, *past part.* i. c. w. தேவனது னதுக்காரண.

⁴ தேவனது னதுக்காரண, from தேவனது னதுக்காரன், comp. of தேவன், and னதுக்காரன், *deriv. noun*, from *sub.* னது, see XVIII. 5, *sing. acc.* gov. by னதுகிறது. ⁵ மிகவும், from மிகுகிறது, *infin.* with the *particle* உம் affixed, used *adverbially*.

⁶ னதுகிறது, from னதுகிக்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கல், understood. ⁷ சொன்ன, see XXIII. 4, *past part.* the in. ன doubled, A. G. S. 19. ⁸ பணதது, see XXXIV. 10, *sing. acc.* ⁹ கொடுத்து வட்டு, comp. of *vin.* கொடுத்து, from கொடுக்கிறது, and *vin.* வட்டு, from வடுகிறது, comp. *vin.* in which the *vin.* வட்டு is redundant, A. G. P. 2 of S. 109, i. c. w. அவர்கல், understood, the in. ன doubled, A. G. S. 20. ¹⁰ பேரனர்கல், see XXIV. 26, agrees with அவர்கல், understood, the in. ப doubled, A. G. S. 19.

FINIS.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

APR 28 1961

3 1966

LD
URL

REC'D
JUL 10 1971

REC'D LD URL

AC NOV 06 1997
JUN 27 1993

Form L9-15m-10,'48 (B1039) 444

7/0

University

L 007 121 376 3

SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 384 561 7

1005